

ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئانا تىلى شائىرلىرىنىڭ ئىشلىرىدىن تەمىنلەر

ئوسمانجان ساۋۇت

زېمىن قەدىسى



شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر
 لۇتپۇللا مۇتەللىپ
 ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر
 تېيىپجان ئېلىيېقى
 مۇھەممەد رەھىم
 مۇھەممەتجان راشىدىن
 بوغدا ئابدۇللا
 روزى سايىت
 ئوسمانجان ساۋۇت

ئاچىل
 يىللارغا جاۋاب
 ئالدىدا
 ئۆمۈر مەنزىللىرى
 تۈگمەس ناخشا
 جان تەسەددۇق
 ئانا تاغلار
 قەدىمىي يارغولدا كەچ كۈز
 ئانا تىلىم — زەر تىلىم
 زېمىن قەسىدىسى

ISBN 978-7-228-11692-8



9 787228 116928 >

定价: 14.00 元

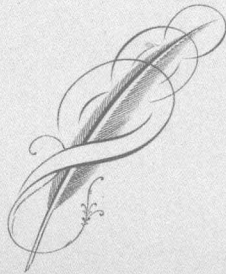


ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئاڭلىق شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىدىن تەمىنلەر



ئوسمانجان ساۋۇت

زېمىن قەسىسى



شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

大地之颂：维吾尔文/吾斯曼江·沙吾提编. —乌鲁木齐：
新疆人民出版社，2008.6（2009.2 重印）
ISBN 978-7-228-11692-8

Ⅰ. 大… Ⅱ. 吾… Ⅲ. 诗歌—作品集—中国—当代—
维吾尔语（中国少数民族语言）Ⅳ. I 227

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2008）第 081053 号

作 者	吾斯曼江·沙吾提
责任编辑	孜来哈·艾则孜
责任校对	古丽夏尔·尼格买提
特约校对	亚生·扎依莫夫
封面设计	艾克拜尔·沙力
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	0991-2827472
邮政编码	830001
印 刷	新疆新华印刷二厂
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	4.875
插 页	4
版 次	2008 年 7 月第 1 版
印 次	2009 年 2 月第 2 次印刷
印 数	5001—8000 册
定 价	14.00 元

نەشرىياتتىن

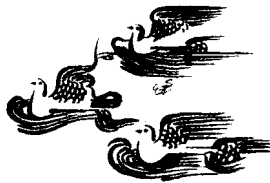
شائىر ئوسمانجان ساۋۇت 1945 - يىلى 26 - ئۆكتەبىر ماناس نا-
ھىيىسىدىكى بىر موزدۇز ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. 1961 - يىلى سا-
ۋەن ناھىيىلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپنى تاماملىغاندىن كېيىن، شىنجاڭ ئۇ-
نۋېرسىتېتىنىڭ ئەدەبىيات فاكولتېتىغا قوبۇل قىلىنىپ، 1966 - يىلى
ئوقۇش پۈتتۈرگەن. 1968 - يىلىغا كەلگەندە، قۇمۇل ۋىلايىتىگە خىز-
مەتكە نەقىس قىلىنىپ، قۇمۇلنىڭ لىۋ شۇچۈەن دېھقانچىلىق مەيدانىدا
ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان. 1974 - يىلى ساۋەن ناھىيىسىگە يۆتكىلىپ كەل-
گەندىن كېيىن ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ ناھىيىلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپ،
2 - ئوتتۇرا مەكتەپ، 3 - ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە ساۋەن ناھىيىلىك پىداگو-
گىكا مەكتىپىدە ئوقۇتقۇچى، ئىلمىي مۇدىر بولۇپ ئىشلىگەن. 1981 - يى-
لى بېيجىڭدىكى لۇشۈن ئەدەبىيات ئىنستىتۇتىدا ئوقۇغان. 1986 - يىلى
7 - ئايدا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر
بىرلەشمىسىگە يۆتكىلىپ كېلىپ، ئاۋۋال «كۆۋرۈك» ژۇرنىلىدا، كېيىن
«نارىم» ژۇرنىلىدا مۇھەررىرلىك قىلغان.

ئوسمانجان ساۋۇتنىڭ ئىجادىيىتى 1960 - يىللارنىڭ باشلىرىدا ياز-
غان «ياغرا، ئەجرىم» ناملىق شېئىرى بىلەن باشلانغان. ھازىرغىچە ئۇ
مىڭ پارچىدىن كۆپرەك شېئىر يازدى. «ئالمىدەك يۈرەكتە ئالەمچە
سۆيگۈ»، «تاڭ لىرىكىلىرى»، «تەڭرىتاغ شاماللىرى»، «تۈن تىۋىشلى-
رى»، «تاڭلار بىلەن سۆزلىشىش»، «گۈللەر سۆزلەيدۇ» ناملىق ئالتە
پارچە توپلىمى نەشر قىلىندى.

ئوسمانجان ساۋۇت ئەدەبىي تەرجىمە ساھەسىدىمۇ كۆرۈنەرلىك



خزمەتلەرنى ئىشلىدى . ئۇ ھازىرغىچە «كۈلگۈلۈكھۇ، يىغلىغۇلۇقمۇ»،
«مەڭگۈلۈك قانۇنىيەت» قاتارلىق خەنزۇ ۋە قازاق تىلىدىكى بىر نەچچە
روماننى، سېرگىي يېسىنن، ئاباي قاتارلىق چەت ئەل شائىرلىرىنىڭ يۈز
نەچچە پارچىدىن ئارتۇق شېئىرلىرىنى، شۇنداقلا ئەدەبىي - سەنئەت نە-
زەرىيىسىگە ئائىت ماقالە - ئوبروزلاردىن نەچچە ئون پارچىنى ئۇيغۇر تە-
لىغا تەرجىمە قىلىپ ئوقۇرمەنلەر بىلەن يۈز كۆرۈشتۈردى .
بۇ توپلامغا شائىر ئوسمانجان ساۋۇتنىڭ ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە
بىر تۈركۈم مۇنەۋۋەر شېئىرلىرى تاللاپ كىرگۈزۈلدى .





مۇندەرىجە

1	نۇرىيەنىڭ كۆزى
5	گۈللەر سۆزلەيدۇ
8	ئۇۋا
10	ۋەتىنىم سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق
13	يېڭى يىل، يېڭى روھ، قۇتتىن سەپ قۇرار
16	ئايىرىلىش
18	ئالمىدەك يۈرەكتە ئالەمچە سۆيگۈ
19	توزان قەسدىسى
21	ئاق قىيىن
22	ئالڭ لىرىكىلىرى
26	ساۋاقداشلىرىمغا
27	ئال - تال چاچلىرىڭ تاڭ نۇرى، ئانا
29	چىچىمدىكى بىر تال ئاق
33	كۆكلەم
35	قەشقەر كۈيلىرى
46	نۇردەك ياشاپ، نۇردەك ئۆتتىڭىز
48	سەپەر كۈيلىرى
66	كەل، شائىرە
68	ئارمانلىق دەملەردىن ئالدىم بىر نەپەس
70	ئارچا شاخلىرىنى كېلىمەن سۆرەپ
72	ئىدىقۇت





75 ئۆزۈم ئۈچۈن ئۆزۈم پۈتكەن دۇئالار

79 تۆن تۆۋىشلىرى

96 زوردۇن سابىرغا مەرسىيە

99 يېڭى يىل ئىلھاملرى

103 قۇياشنىڭ باغرىغا سىڭىپ كېتىمىز

107 تولۇن ئاينىڭ يۈزىدە

110 ئەقىدە

112 كۆيگەن جان

114 ھايات، سۆيگۈ، تەبىئەت، تۇپراق

119 ئۆكۈنۈش

122 دىلبىرىم، بار ئىدى قوينۇڭدا ئاخشام

124 كەل، شائىرە

126 قىيا ئاشتىكى سۈرەتلەر

128 جەننەت كۆڭۈل دىلدارىم، باشلا مېنى جەننەتكە

131 ئانا تىل

133 تاغ ناخشىلىرى

137 ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي

139 ساۋاقداش

142 قىزغىنىش

144 كۈتۈش

146 21 - ئەسىر بىلەن سۆزلىشىش

148 تەشۋىش

149 سېغىنىش





نۇرپەننىڭ كۆزى

1

زۇلمەتنى يورۇتقان سېنىڭ كۆزلىرىڭ ،
تىنىقلىق جېنىمغا قوشۇپ تۇرغان جان .
ناخشىغا ئايلانغان دېگەن سۆزلىرىڭ ،
بارلىقلىق قايناتقان تومۇرلاردا قان .
شال ئىدى ھۆرلەرگە ئۆرگەن بۆزلىرىڭ ،
نۇر يولى ئىدىڭ سەن تەڭرى بەرگەن يان .

2

ھەر قەۋەت ئالەمدىن تاللىغىنىم سەن ،
مىڭ يىلدىن كېيىنمۇ يوق بۇغا نالەم .
ئىزىڭدىن ئۆيۈمدە ئۇندى مىڭ گۈلشەن ،
مىليونچە قەۋەتتۇر بىزنىڭ بۇ ئالەم .
ھەر قەۋەت بېشىدا كۈمۈشتەك كۈلكەڭ ،
ئەقلىم لال ھەمىشە ، ھەمىشە لالەم .

3

ئاسماننىڭ رەڭگىدە كېيىپ يېشىل تون ،
سىزىسەن بوشلۇققا يېشىل چەمبەرەك .



ۋىسالغا ئالدىراپ، دېدىم باشقا قون،
يۇلتۇزلار قىزىسەن شۇتاپ يەكمۇ يەك .
يارىنى كۆرگەننىڭ تەلەپلىرى ئوڭ،
چۈش ۋەسلى پاكىزدۇر ئوڭمىزدىن بەك .

4

گۈللەرنىڭ بەرگىدە قارىچۇقۇڭ قاراپ ،
ئىپار ۋە رەڭلەرگە بېرىدۇ باھا .
لەۋلىرىڭ لېۋىمگە تامچىتار شاراب،
مىڭ ياشقا كىرىدۇ چوقۇم بۇ ۋاپا .
تەنلىرىڭ تېنىمگە كېتىشكەن تاراپ،
سەن باردا ئالەمدە بولمايدۇ جاپا .

5

تامالاردىن دەم ئۇرۇپ ھارايدۇ كېيىك،
تونۇدۇم كۆزلەرنى، چاچرايدۇ شولا .
بەنە كۆي باشلايمەن كەتتى دىل ئىيىپ
ئالتۇندىن، كۈمۈشتىن پۈتۈلدى جۇلا .
كېلىسەن بىر كۈنى قۇيۇن تون كىيىپ،
مىڭىنىڭ ئارغىماق ئالا يا قۇلا ...

6

بۇلاقلار كۆرسەتتى سۈزۈك بىر سۈرەت،
قارىچۇققا گۈللەردەك سۆزلەيدۇ چىراغ .
قىسىسلەر يالقۇنلۇق، بايان رەتمۇ رەت،
ھەسرەتتەك ئۆكسىتەر جېنىمنى پىراق،

ماڭلايغا ئويۇپتۇ سېنى بۇ قىسمەت،
ھېچكىممۇ ئۇنىڭدىن قاچالماس يىراق .

7

دەرەخلەر ئۇچىدا يۇلتۇز چاراقلاپ،
سېنچىلاپ، زىغىرلاپ باقار قەدەمگە .
قاينىدۇ تۇيغۇلار ياغدەك ۋاراقلاپ،
دەرەجە تۆت خانە ... ئەلا رەقەمدە .
كېلىمەن مەنزىلدە، ئاھ، دەپ ياياقلاپ،
جۇل بىلەن تۇل دېگەن ئالىي لەقەمدە .

8

ھاۋادا جېنىمىز بىر تىنىق ئۆزۈرە،
تونۇدۇم چىقىنلار ئاشۇ بىر قاراق .
ئەس - يادىڭ قولۇمغا تۇتقۇزدى گۈزۈرە،
بىر باقساڭ يىگىتمەن بىر ئەسىر ياراق .
كۆڭلۈمدە بار مېنىڭ تاغلاردەك ئۆزۈرە،
ياشىدىم سېنىڭسىز... باغرىمدا تاراق ...

9

تاڭلارغا قادالدىم، تاڭلارمۇ ماڭا
قادالدى سەندىكى قاراشلار بىلەن .
ھەننۇا ھەسرەتنى سۆزلەيمەن ساڭا،
تاڭلاردەك دىلدار يوق، تاڭلاردەك لېۋەن .
ئوخشاپلا كېتسەن ئەجەبمۇ ئاڭغا
تاڭ باردا كېچىلەر مەڭگۈلۈك ئېۋەن .

ئاسمانمۇ، زېمىنمۇ سەن بوپ قارايسەن،
 نەلەرگە كەتتىكىن ئۇلارنىڭ ئۆزى .
 شەپەقتە گۈلخان سەن، گۈلدە ئاراي سەن،
 مېنىڭ – مەس بۇ چوقۇم قۇدرەتنىڭ سۆزى .
 ئالەمدە مىليون كۆز ... كۆزلەر يارايسەن،
 بۇ كۆزلەر ماڭغا تەن دىلدارنىڭ كۆزى .

2003 - يىلى 4 - مارت، ئۈرۈمچى



گۈللەر سۆزلەيدۇ

بىر ئاسمان، بىر زېمىن ئالەم ئىچىدە ،
جەۋھەرلەر سۆزلەيدۇ گۈللەرنىڭ تىلى .
ئۇز رەڭلەر چاقنايدۇ كۈندۈز - كېچىدە،
رەڭلەردىن يايىرايدۇ ئادەملەر دىلى .
تۈگىمەس مەرغۇللار مەڭگۈ ئەۋجىدە،
تىنماستىن تىترەيدۇ خۇشتارلار قىلى .

«مۇھەببەت، يورۇقلۇق، بەخت ۋە ۋاپا»،
بۇ تۆت سۆز بۇ تىلدا سۆرەيدۇ سالماق .
يوق ئۇندا رەزىللىك، جەبىر ۋە جاپا،
يەلمايە، تۇلپارنىڭ پۇتىدىن چالماق .
دانىشىم، بىلگەيسەن، گۈللەردە ساپا،
ھاجەتسىز تاپالماي، تارىقىش، تالماق .

دېڭىزنىڭ بويىدا، يىراق بىر يۇرتتا ،
سۆزلەشتىم بۇ تىلدا بىر نېگىز بىلەن .
يۈرەكلەر تۇناشتى، دىل تولدى قۇتقا،
چۈشىنىش تۇيغۇسى نەقەدەر لېۋەن !
گۈللەرنى ئالقدۇق، لەت يوللاپ جۇتقا،
ياراشقان يارىلىش، يوق قىلچە ئېۋەن .

گەرشتىن چۈشىنىمۇ؟ پەيدا دۇر چېكىسۇن،
گوياكى ئاۋۇشار تەلۋە باخشىلار .

بۇنداقتا ھەر كىشى بىلگەننى ئېيتسۇن،
ياغرىسۇن قۇترىغان غالجىر ناخشىلار .
مەنەلەر تېگىگە ھەربىر باش يەتسۇن،
نقابنىڭ ئىچىدە ئىكەن ياخشىلار .

* *

قىيادا قارغالداق كۈلۈپ تۇرىدۇ،
ئاق مامۇق بۇلۇتقا پۈركۈپ تەبەسسۇم .
باغرىدا يۈرىكىم ئۇرۇپ تۇرىدۇ،
دۇردۇن بوپ ئۇزىدۇ بۇندا ھەر بىر زۇم .
قارشىمدا ھېلىن قىز يورۇپ تۇرىدۇ،
گۈللەرنىڭ تىلىدا سۆزلەشتۈق چوقۇم .

ھېيىنىنىڭ^① كۈيلىرى تۇتتى كۆكسۈمنى،
چوققىدىن چوققىغا ھايالسز ئۆتتۈم .
دۈبلىنىدا پۇرىدىم قارا كۈركۈمنى ،
نەۋائىي پەيزىنى دىللارغا تۆكتۈم .
ئېيتتىما، مۇقامدىن نەچچە تۈركۈمنى،
ئۇيغۇن ۋە ئۇيقاشلىق بەھرىگە چۆكتۈم .

قارا كۆز، كۆك كۆزلەر چاناقلار ئارا
بىر - بىرىن پۇراشتى تاپتى داۋالىق .
بۇ تىلماچ، ئاجايىپ گۈللەرگە قارا،
يول تۈزەپ ياتىدۇ قۇزدا خاۋالىق .
«جانەي»نى مەز بولۇپ توۋلايدۇ دارا،
تىلسىمات چوققىلار زەپمۇ ھاۋالىق .

كاتىۋشا ئىككىمىز ئىدىقۇتتا بىز،
ئانارگۈل ئالدىدا توختىدۇق بىرپەس .

سۆل تۆككەن بەرگىلەر ئەجەبمۇ خۇنرىز،
كۆركلەر ئىچىدە، ئاھ، يوقاتتۇق ئەس .
گۈل ئاغزى ئېچىلدى،
لەپشىدى قىرەمز،
مۇخداشتۇق ۋۇجۇدتا ھاياجان پەۋەس .

چىمەنلىك دون بويى، ئاپتاپپەرەسلەر،
قايناتتى چاۋارتىپ تەندە قېنىمنى .
«موسكۋا ئاخشىمى» ئاغنى كەس - كەسلەر،
«پارسنىڭ كۈبلىرى»^② يېدى جېنىمنى .
ئەۋجىگەن تۇيغۇلار قاچانمۇ پەسلەر ؟
كاتىۋشا !
نەرمگە سالدنىڭ ئېنىڭنى ؟

ئاھ، ئەجەب خىسلەتلىك گۈللەرنىڭ تىلى،
ھەننۇئا قۇلۇپنى مۇدىرىمەي ئاچقان .
قۇلۇپسىز يايرايدۇ يارەنلەر دىلى،
تاڭلارغا، ئاغلارغا ئىپارلار چاچقان .
يىلىمىز ھەمىشە بولسۇن گۈل يىلى،
كۈلپەتلەر كۈللەردەك تۈزۈغان،
قاچقان !

2002 - يىلى ئىيۇل، ئۈرۈمچى

① سىماس ھېيىنى — ئېرلاندىيە شائىرى، نوبېل مۇكاپاتىنىڭ ئىگىدارى .
② مەشھۇر رۇس شائىرى سېرگېي يېسىنىننىڭ داڭلىق شېئىرىي تۈركۈمى .

ئۇۋا

سۆڭەكلەردىن پۈتكەن تۆت تامغا
ئاپتاپ تۆكەر تومۇردىكى قان .
يۈرەك ماڭغال سوغۇق ئۇۋاڭغا،
كۆيۈپ تۇرار ئۇندا دائىم جان .

پېشانەڭگە ، بولساڭ پەرىشتە ،
پۈتۈلدۇ جەزمەن بىر شەيتان .
بەخت دېگەن يۈرەر ئەرىشتە ،
ئۇنى ئىزدەپ بولسەن سەرسان .

بىر بۇلۇڭدا نالە ئاتسا كۈلۈپ ،
ئۈچ بۇلۇڭدا ھومىيدۇ تۈن .
شادلىقىڭنى ھەسەرەتكە بۆلۈپ ،
چوڭ بولساڭمۇ بولسەن تۇتۇن .

خىزىر بولۇپ تېخى دۈشمەنلەر ،
ئىشىك ئېچىپ كىرىدۇ ئاڭغا .
ئوتتەك يانغان ياقۇت گۈلشەنلەر
تۇيۇلىدۇ دوزاخ بوپ ساڭغا .

تاغ يۈدۈپسەن ئۈستۈڭگە شۇندا ،
بولار تەڭرى ئەرلىككە گۇۋاھ .



قاقالمسا، ياخشىلار مۇڭغا،
تولارمىدىڭ شادلىققا ئۇۋا؟!

1993- يىلى ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى



ۋەتىنىم سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق

يالغانغا تۆزۈمدىم ئاشۇ يىللاردا،
بېشىمغا تەگسىمۇ دەھشەتلىك تاپاق.
قارشىلىق ياسىدى تۇغيان دىللاردا،
پالاكەت باسىمۇ ئۆيۈمگە ئاياغ .
غەمگۈزار ۋەتىنىم، ئەي ئۇلۇغ ئانا،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

تۆھمەتنى رەت قىلدىم، قىلمىدىم پىسەنت،
سۇيىقەست دەشتىدە ياۋ قالدى ياياغ .
ئېلىشتىم، زورلۇقتا ياۋ يەڭگەن بىلەن،
ھەقىقەت بابىدا تاپشۇردى ياراغ .
بەقۇۋۋەت سەزدىمەن ئۆزۈمنى ئانا،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

«پەيلىم»دىن يانمىدىم، تۇردۇم قەد كېرىپ،
بولسىمۇ ئۇلارنىڭ قەستى جان ئالماق.
دېدىمكى، لەبەيچى تولىغان جەننەتتىن،
مىڭ ئەلا پىداكار ئەر چۈشكەن دوزاخ .
پەزىلەت نۇر چاچتى، ئەي ئۇلۇغ ئانا،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

ھىلھىلە لىباسلىق تەنناز قىز كېلىپ،
دېدىكى: «دوستىڭىز تاشلىدى قاماق .
ئۇ سىزنى پاش قىلدى، قاراپ تۇرامسىز،
يا سىزگە جاھىللىق بولامدۇ تاماق .
قايتۇرۇپ تىغ ئۇرۇش تۆھپىدۇر ئەبەد،
كېچىكىپ قالدى دەپ قىلمايمىز داقاق .»
ۋىجدانىم ئۆڭمىدى مىكىردىن ئانا،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

قاباھەت دېدىكى: «قىزىل تون كىيىپ،
ئەل كىرگەن كېچىكىگە سەنمۇ كىرىپ باق .
بىر كەلدى بۇ پۇرسەت شۇنداق كارامەت،
ھايالىسىز ئۇر، بۇلا، ئوت قوي، بۇز ۋە چاق ...»
يىرگەندىم رەزىلدىن غەزىپىم قىيان،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

سوراقتا ئۇيقۇسىز تۇردۇم كېچىلەپ،
دېدىكى: «بەرىبىر قالالمايسەن ساق .
ئېسىڭنى تاپ، زامان ساڭا باقمىسا،
ئىتائەت قىلغىنىكى، سەن زامانغا باق .
ئېگىلىگەن باشنى ھېچ كەسمەيدۇ قىلىچ،
بۇ ئۆچمەس ھېكمەتكە ئىشەن، سال قۇلاق .»
دەۋەتلەر دەۋرىدى، مەڭدەپ كەتمىدىم،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

ۋاباغا مول ۋە باي، ۋاباغا گاداي،
ئۇ يىللار ئاپەتلىك، ئاپەتكە ئامراق .
ئۇ يىللار قويندا بولۇشنى ئايھاي،

تالايلا ر تارخان بەگى ① تالايلا ر غەمناك ...
شۇندىمۇ ئۆچمىدى ئۇمىد يۇلتۇزۇم ،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

زۇلمەتتىن قىيىنلىپ تاغدىن كەچمىدىم ،
زاكاۋەت يولۇمغا نۇر چاچتى پارلاق .
كى قەددىم سۇنسىمۇ سۇنمىدى قەلبىم ،
قەتئىيەت ۋە چىدام يېگۈزدى قايماق .
سەجدە قىل دېگەننى سەرگەشتە قىلدىم ،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

* * *

جۇرئەتتۇ ئەقىدەم ، ۋىجدان - قۇدرىتىم ،
سوۋۇماس ھەر زامان ، ئەبەدىي قايناق .
ئىرادە ھەم ئۇمىد ، سۆيگۈ - نەپرىتىم ،
نۇر چاچار ، زەر چاچار بىلمەستىن ئاداق .
مۇبارەك ۋەتەننىم ، ئەي ئۇلۇغ ئانا ،
چۈنكى سەن سۈت بەرگەن ھالال ۋە ئاپئاق .

1979 - يىل نويابىر ، ساۋەن

① قانۇن ۋە ئىنتىزامنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىمايدىغان ئىمتىيازلىق مەنەپىدار مەنەسىدە .

يېڭى يىل، يېڭى روھ، قۇتتىن سەپ قۇرار

قوينغا تولدۇرۇپ ئەلۋان گۈللەرنى،
ئۈمىدىتىن سول تارتىپ قويغاندا قەدەم .
دۈمبەم ۋە پېشانەم سەزدى ھۆللەرنى،
قۇلاقتا ياڭرىدى بېتخوۋىن ئەجەم .
ئىلھامدىن باشلىدىم شەرىپەت سۆللەرنى ،
يېشىمدا، يىلىمدا يېڭى بىر رەقەم .

يەنە مەن ئېزىقتىم خىيال ئارىلاپ،
ئىشتىياق ئىلكىدە چىقتىم قىياغا .
نالغ پەيتى تاڭلارنى چىقتىم مارىلاپ،
ئوق ئاتتىم ئۇپۇقتا تەلۋە رىياغا .
كېچىلەر رەڭگىمنى تۇرسا قارىلاپ،
كۈندۈزلەر چىللىدى ئالتۇن زىياغا .

كۆزنەكتە مېھماندۇر پەرىشتە قىزلار،
ئېتەكلەر لەۋھەدۇر، روماللىرى نار .
بوسۇقتا ياندى ئەتىر گۈل ئىزلار،
قولدا ھۆرلۈكنىڭ دەستەكلىرى بار .
ئېتىلىدىم ئۈزلۈققا، يۈكۈلدى تىزلار،
سوۋغىسى ھۆرلەرنىڭ نېمانچە دىلدار؟
ئىمارەت، دەرەخ، يول، رەڭدار كەڭلىكلەر ،
توھۇردا ئاقىدۇ يۈرەكنى چىشلەپ .

چايقالدى ھاياجان ئەتمەي ئەڭلىكلەر ،
شائىرلىق ، ئادەملىك تۇرماقتا ئىشلەپ ،
تەبىئەت ئالدىدا تارتتىم تەڭلىكلەر ،
رەڭلەردە چاندۇرۇپ ، جاننى سەرنىشلەپ .

ھە ، شۇنداق مەن ئۇنى تۈزۈك سىزماي ،
خېلى خوپ جۇدەتتىم ، سىياقسىز بولدى .
ئۇ بەرگەن سۆيگۈنى زىنھار يىرالماي ،
ۋۇجۇدۇم شولىغا ،

لەرزىگە تولدى .

ھەر زەررە بولمىشنى يوققا قىيالماي ،
سەپەرلەر ئۈستىدە ياپىرىقىم سولدى .

ئىگىسى ئىرۇرمەن ھەربىر گىياھنىڭ ،
قول بۇلغاپ تۇرىدۇ شۇنداقلا ئالەم .
بەرگىنى چارلايمەن تاغدا قىياقنىڭ ،
سىرنى سۆزلەيدۇ باغلاردا لالەم .
تەبىرىكىم نۇرىدۇر تۈندە چىراغنىڭ ،
ئىزگۈلۈك ئىزدەيدۇ پەريادۇ نالەم .

مۇھەببەت قويمايمسەن تاش - ياغاچلارغا ،
گۈل ئاچماي قالامدۇ ؟

شۇندا كۆرەرسەن .
قىمىز قۇي چۆللەردە ئاچ چاناچلارغا ،
ھويلاڭغا شۇ چاغدا تاغنى ئۆرەرسەن .
پاتمايدۇ شۇ چاغدا نۇر باغاشلارغا ،
ھاياتنىڭ پەيزىنى راسا سۈرەرسەن .

مۇئەللەق ھاۋادا يۈگۈردۈم تىنماي ،
ئالغاندا يۈرىكىم گۈپۈلدەپ ئۇرار .



دوستلىرىم بېغىغىغا كەۋسەرلەر قىناي،
كۆردۈمەن تۇڭلۇكتە ئامىتىڭ تۇرار.
ۋىلىقلاپ كۈلىدۇ نونام بارچىنىڭاي
يېڭى يىل،

يېڭى روھ،

قۇتتىن سەپ قۇرار .

2001 - يىل - 25 - دېكابىر، ئۈرۈمچى



ئايىرلىش

ئاي ئوقىدىن قاغىقىپ چىقتى، ئۆچتى پارلاقلىق،
باھار كۈتكەن گۈللىرىمدە ئايان قايرىلىش .
كېلەر زامان جىلۋىلىرى كۆزدە چارلاقلىق،
ئالەم ئۈزرە ھەممە شادلىق، ھەسرەت - ئايىرلىش .

ئوڭ - سول كەتكەن يوللار ئارا كېلىمەن مېڭىپ،
تاغ بېشىمدا، تاغ دۈمبەمدە، تاشلار پۇتۇمدا .
ئاخشام كۆرگەن چۈشلىرىمنى باغرىمغا تېڭىپ،
ئۈشۈك تەڭكەن باغلار رەڭگى ئويناپ تۇرۇمدا .

ئۈچۈپ ئۆتسە باش ئۈستۈمدىن تېنىگەن تۇرنا،
ئايىرلىدىڭمۇ؟

ھەسرەتلىكسەن دېدىم گۇدۇڭلاپ .
دەيدۇ: ئەقلىم رەنالىرىڭ يېنىدا تۇرما،
ئىچتىم چاڭقاپ، شور تاغلىقتىن سۇنى ئوچۇملاپ .

يۇلتۇز كۆچتى، سۇلار كۆچتى، چىراغلار ئۆچتى،
قاينىمايدۇ بۇلاقلىرىم ئەمدى بۇلدۇقلاپ .
كېمىلىرىم قىمىرلىمەس، سايازغا چۆكتى،
ئامەت سونال سورىغاندا، قالدىم دۇدۇقلاپ .

نەلىۈنمەن ئۇپۇقلارغا، قايغۇ، قېنىق رەڭ،
قارا بۇلۇت تۇرۇشۇپتۇ ئۇنى قورۇقلاپ .



نەگە بارسام، پەرشانمەن، مەسكىنمەن، دىلتەڭ ،
سېمىز كەلگەن ئىلھاملەردىم كېتەر ئورۇقلاپ .

2001 - يىل 15 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى



ئالمىدەك يۈرەكتە ئالەمچە سۆيگۈ

قەدەھكە قەدەھتەك شاراب سىغدۇ،
ئېرىقتا ئاقالماس دەريا كەبى سۇ .
قىل سىغماس ھەقىقەت بولۇپ ئەزەلدىن،
كىشىلەر قەلبىگە ئورنىغان سۆز بۇ .

ۋە لېكىن ۋەتەنم سەن باشقا دۇنيا،
مېھرىڭدىن تاشقىمۇ بەردىڭ سەن سەزگۈ .
مەن سېنىڭ پەرۋانەڭ، ئورناتتىڭ ئۆزۈڭ،
ئالمىدەك يۈرەكتە ئالەمچە سۆيگۈ .

1963 - يىلى دېكابىر، ئۈرۈمچى





توزان قەسدىسى

(بىر مۇھاجىرنىڭ چەت ئەلگە بارغان ئىلىم - پەن خادىملىرىغا
ئېيتقانلىرى)

قاقماي تۇرغىن قېرىندىشىم ئۈستۈڭنى،
توزۇمسۇن يۇرتتىن كەلگەن توزانلار .
ئۇنى سۈرەي كۆزلىرىمگە، سۈرەيمەن،
مەن تېنىگەن، يول ئاداشقان قوزاڭلار ...

قاقماي تۇرغىن قېرىندىشىم ئۈستۈڭنى،
قونسۇن ئۇلار ئۈستۈمگە، ياق قەلبىمگە .
ئانا يەرنىڭ زەررىسىدۇر ئۇ توزان،
نۇر بولغۇچى، مەن ئايرىلغان بەختىمگە !

قاقماي تۇرغىن قېرىندىشىم ئۈستۈڭنى،
پۇراپ ئالاي باغلىرىمنىڭ ھىدىنى .
ئىپار چىچەك، ئىپار غۇنچە، ئىپار گۈل،
يۇيسۇن دىلدىن ھىجرانلارنىڭ دېغىنى .

قاقماي تۇرغىن قېرىندىشىم ئۈستۈڭنى،
ئۇ زەررىلەر تەۋەررۈكتۇر، مۇقەددەس .
مەن كۆرىمەن تەڭرىتاغنى ئۇنىڭدىن،
كۈمۈش چاچلىق، مەغرۇر، ئۇلۇغ، زەبەردەس .





قاقماي تۇرغىن قېرىندىشىم ئۈستۈڭنى ،
مەن ئۇنىڭدىن شاھ مۇقاملار ئاڭلايمەن .
شاۋقۇن سالار دەريالىرىم زەر قىرغاق ،
خىيالىمدا دەريالارغا قارايمەن .

قاقماي تۇرغىن قېرىندىشىم ئۈستۈڭنى ،
ئۇ ۋەتەننىڭ تۈپرىقىدۇر تۇتىيا .
ئىز تاشلىدى پېشانەمگە جۇدالىق ،
يارا سالدى يۈرىكىمگە ھەر گىيا .

ئىنسان پەقەت ئۈچ نانغىلا توياركەن ،
توياركەنۇ نان غېمىنى قوياركەن .
غايىلىقتىن ئۆچسە ئەقىل شاملىرى ،
ئۆز كۆزىنى ئۆزى جەزمەن ئوياركەن .

«بۇلبۇل دەرکەن تىكەنلەرنى ۋەتىنىم ،
ئالتۇن قەپەس ھەيۋىتىنى ئاچسىمۇ»
شۇ بىر قۇشچە بولالەيدىم ۋاي ئىست ،
ئازغۇ مېنى تاغلار كېلىپ باسسۇمۇ .

قاقماي تۇرغىن قېرىندىشىم ئۈستۈڭنى ،
قىيالىمەن ئۇنى ھەرگىز قېقىشقا ...
بىر زەررىگە تەسەددۇقتۇر مىڭ ھايات ،
ئۇ زەررىلەر سەرخىل شولا چېچىشتا ...

قاقماي تۇرغىن قېرىندىشىم ئۈستۈڭنى ،
ئۈستۈڭدىكى چاڭ - توزانغا تەشنا مەن .
چۆلدە قالغان يۈگۈرگەندەك ئالۋۇنغا ،
بىر ھالەتكە مەھكۇم بولدۇم ، ئەسرا مەن .

1981 - يىلى ئىيۇل، بېيجىڭ





ئاق قىيىن

ساۋۇت كىيىپ ئايئاق كۈمۈشتىن،
جەڭگە ماڭغان بانۇر چەۋەنداز.
مۇز ياغقاندا قورقماي ئۆلۈشتىن،
مەيدانلاردا دۆيلۈگەن جانباز.

ۋۇجۇدۇڭدا چىرىك تەركىب يوق،
چىڭلىقىڭنى پولاتتىن تاپتىم .
بۇتاقلىرىڭ كۆككە ئاتقان ئوق،
ئەندازلارنىڭ يۈزىنى ئاچتىم .

جىمجىت، تىمىتاس، تەمكىن تۇرسەن،
كۆرەڭلىكتىن يوق قىلچە سادا .
كۆككە قاراپ دەملەر ئۇرسەن،
قامتىڭىگە بايرامدۇر يادا .

يانتۇلۇقتا تۈز ئۆسمەكتىسەن،
مۆجىزە دەپ ئالقايمەن تەكرار .
راھەت ئىزدەپ مەن ئۆلمەكتىمەن،
چىدام دېگەن سەندە مېڭ جان بار .

2003 - يىلى 23 - ئاپرېل، ئۈرۈمچى



تاڭ لىرىكىلىرى

تاڭ كېلەر

بۇغدىدىن چۈشەمدىكىن سېرىلىپلا،
تاڭ كېلەر مېھىر تۆكۈپ تاغ نەرەپتىن .
ئېرىدۇ ۋادىلاردا كېچە ئۇنسىز ،
پۇرقۇيدۇ سابا ئەترە باغ نەرەپتىن .

ئېتەكتە يانغىن يانار ، ئاتەش يانار ،
شوللار ئۆتەر دىلغا ئاتەش قۇيۇپ .
نۇر ئىچكەن دىلبەر زېمىن ۋىلىقلايدۇ ،
تاڭ كېلەر ئۇنى گويلا نۇردا يۇيۇپ .

تاڭ كېلەر پارلاپ ئەنە ، پارلاق دۇنيا ،
تاڭ كەبى تاۋلىنىدۇ تاغدەك ھايات .
تاڭ كېلەر تەڭداشسىز بىر سۆلەت بىلەن ،
سۆيگۈگە تولۇپ كېتەر كەڭ كائىنات .

شەپەق

تارتىنچاق يارنىڭ يۈزى ياقۇت شەپەق ،
ئانارنىڭ سىياقىدا شەلپەر ، شەلپەر .
بەھسەب قىزىلگۈللەر بار ۋەسلىدە ،
ئاسماننىڭ يورۇق چېتى زەڭگەر ، زەڭگەر .

تارتىنچاق يارنىڭ يۈزى ياقۇت شەپەق،
ئانارنىڭ سىياقىدا شەلپەر، شەلپەر.
بىلمەيمەن تۇن خىجىلمۇ، تاڭ خىجىلمۇ؟
بۇ شەپەق تاراتماقچى قانداق خەۋەر؟

تارتىنچاق يارنىڭ يۈزى ياقۇت شەپەق،
ئانارنىڭ سىياقىدا شەلپەر، شەلپەر.
مىڭدىن بىر مۆجىزىدۇر تاڭ ياراتقان،
بۇ شەپەق باغرى چوغدەك، ئەسلىي گۆھەر.

تارتىنچاق يارنىڭ يۈزى ياقۇت شەپەق،
ئانارنىڭ سىياقىدا شەلپەر، شەلپەر.
شەلپەرگە سىڭەر ئاستا شەلپەر ھېسلا،
گۈل شەپەق مۆجىزىگە بولۇپ مۇنبەر.

قۇياش

قايقارا مەخمەل پەردە كۆتۈرۈلدى،
تاڭ دېگەن مەنە ئۇندىن ئۇققىنىمىز.
يۈزىنى ئاچتى ئەنە كۈلۈپ قۇياش،
مېھرىبان غەمخورىمىز، تۇغقىنىمىز.

باغرىغا باستى بىزنى، سۆيىدى بىزنى،
چىن سەزدۇق دەققىمىز قىممىتىنى.
بىز كۆردۇق، كۆرمەكتىمىز شۇ قۇياشنىڭ
ئاسمانلار كۆرەلمىگەن ھىممىتىنى ...

باغرىغا باستى بىزنى، سۆيىدى بىزنى،
بېسىلدى ۋە سۆيۈلدى ئانا زېمىن.

غۇبارسىز بىر يارقىنلىق يايىدى ئېتەك،
ئىلھامم، نۇرغا سېغىن، نۇرغا سېغىن !

دەريا

قىنىغا پاتماي لۆمشۈپ ئاقار دەريا،
شاۋقۇنى يىراقلارغا ئۇچۇپ كېتەر.
دولقۇنلار ساھىللاردا سۆرەيدۇ چاچ،
شوللار قەترىلەردە ئەكس ئېتەر.

ئاجايىپ بىر گۈزەللىك ئاچتى چىراي،
چۆمۈلەر بىر پەرزات بۇندا گويا .
دەۋرەيدۇ قىزىل ئېقىن، شەلپەر ئېقىن،
قىزىلغا ئۆرۈلگەندۇر تاغدا دەريا .

دېرىزىلەر

تاڭ ئاقار دېرىزەمدىن تۆشكىمگە،
چۈشلىرىم چاقناپ كەتتى نۇرلار ئارا.
ئالتۇنغا ئايلىنىپتۇ كۈكۈلامۇ،
نېلۇپەر، دىلرەبايىم ماڭا قارا.

تۇيغۇلار شۇنچە شېرىن، شۇنچە شېرىن،
يايرايمەن ھۇزۇرلىنىپ، لەززەتلىنىپ .
ئاشۇنداق نۇرلار باردا، نۇرلار باردا،
قانداقمۇ ئاھ ئۇرسەن ھەسرەتلىنىپ .

خىيالىم قاناتلىرى كەڭ يېيىلغان،
ئۇچىدۇ يىراقلارغا، ھېكمەت ئىزدەر.

بىز نېمە ئۆتكۈزۈشسەك بولار ئىكەن؟
ئۆيۈمگە نۇر ئۆتكۈزدى دېرىزىلەر .

نىگاھلار

قاراۋۇل كىرىپكەلدە نۇرلار تال - تال ،
چېقىن بار قاراقلاردا، نىگاھلاردا .
ئىزگۈلۈك چاراقلىغان يۇلتۇزلاردەك ،
قاراڭلار تاغدىكى شۇ نىگاھلارغا .

خاتىمە

ئاشىق ئىدىم تاغلارغا، شولبارغا ،
تۈگىمەس ئاشىقلىقىم، كېمەيمەس ھەم .
خىيال قىلسام قىلىمەن تاڭ ھەققىدە ،
تاڭ ۋەسىلىدە سۆيگۈ جەم، گۈزەللىك جەم .

تاغغا قاراپ ياشايمەن، نۇرلار ئېمىپ ،
تاڭ ئىشىقىدا ئۆتىدۇ ھەر دەققەم .
تالاي تاغغا يېزىلدىم، مۇشتەرىمەن ،
تاغنى كۈيلەش، ئۇلۇغلاش چىن ئەقىدەم .

1987 - يىلى ماي، ئۈرۈمچى

ساۋاقداشلىرىمغا

شادلىقسىز ھەسرەتنى بۆلۈشتۇق ،
ئۇچراشساق يۈرەككىن كۈلۈشتۇق .
ھۆسنۇڭنى تېرىدىم تاملارغا ،
بىردەملىك ۋىسال چۈن ئۆلۈشتۇق .
مىڭ كۈنلۈك يول يۈرۈپ بىر كۈندە ،
پەيت كېلىپ مىڭ تەستە كۆرۈشتۇق .
ھەپسە ئاي يوشۇردى تېنىڭنى ،
ھەسرەتنى دىللارغا كۆمۈشتۇق .
تارالدۇق زېمىنغا شولىدەك ،
تاشلارغا تېرىسا ئۇنۇشتۇق .
ئەزەلدىن تاقەتلىك ئىدۇق بىز ،
ھەممىگە ھەرقاچان كۆنۈشتۇق .
ھەق سۇنسا سوراقسىز ئوڭۇشتۇق ،
زۇلمەتتە كۈن بىلەن سۆيۈشتۇق .
ھېلىمۇ ئۆزگەرەمس قىممەتلەر ،
ئالماستۇق ،
ئالتۇندۇق ،
كۈمۈشتۇق !

2003 - يىل 24 - ئاپرېل ، ئۈرۈمچى

تال - تال چاچلىرىنىڭ تاڭ نۇرى، ئانا

تال - تال چاچلىرىنىڭ تاڭ نۇرى، ئانا،
يورۇتقان زۇلمەتنى، قارا سايىنى .
مەردلەرسىز مەزىلدە ئۇ بولۇپ پاناھ،
قولۇڭغا تۇتقۇزغان ئۈمىد ئايىنى .

تال - تال چاچلىرىنىڭ تاڭ نۇرى، ئانا،
بالقىغان نۇر - ئاپتاپ پارلاق ۋەسىلىدە .
مەنمۇ بار شۇ پارلاش، ئاشۇ بالقىشتا،
ئالغانمەن پارلاشنى سەندىن ئەسىلىدە .

بەختىمنى تىلىدىڭ، دەرد كۆرمىسۇن دەپ،
(سەجدىلەر سانقى تەڭرىگە ئايان .
ئامانلىق تىلىدىڭ كۈنۈمدىن غەم يەپ،
تىلەكلەر بارمىدۇ سىلەردە پايان؟)

سەپەرگە ئاتلانسام يۈز ئېچىپ ھىجران،
تاپشۇردۇڭ جىمىكى ياخشىغا مېنى .
تاپشۇردۇڭ يوللارغا ئاشكارا - نىھان،
قايغۇ - غەم، ئەندىشە قىيىندى سېنى .

بىلىمەن مېنىڭسىز خۇشاللىقنىڭ يوق،
ئوڭ باسقان قەدىمىم ساڭا قۇت، زەپەر .

قايقۇرسام كۆكسۇڭگە قادىلىدۇ ئوق،
يېڭىنىڭ، ئىچكىنىڭ بولىدۇ زەھەر.

ئاددىي سەن ئاق رەڭدەك، ئاق ياغلىقغىدەك،
ئاددىي سەن ھەق كەبى، ھالاللىق كەبى .
چېكى يوق پۈتۈلگەن پاك دىلىڭ ئەبەد،
ئەجرىڭدە ئانا سەن، پاكلىقتا سەبى .

بالاغەت يېشىغا باغلاندىم بۇ دەم،
سەڭگەن سەزگۈلەر غالىبتۇر تەندە .
بالىلىق چاغلىرىم گۈزەل ۋە كۆركەم،
ساقلاشقا تۇرىدۇ پەقەت بىر سەندە .

تال - تال چاچلىرىڭ تاڭ نۇرى، ئانا،
چاقنايدۇ كۈمۈشتەك ئوڭ ۋە سوللىرىم.
دېرىزەم، ئۆيلىرىم، قەلىم ۋە يانا،
نۇر ئىچىپ قالىدۇ يۈرگەن يوللىرىم.

ئويلايمەن: نۇرلىنىپ، پاكلىنىپ زېمىن،
ئاندىك ئاق بولسا، پاك بولسا گويىا!
ئاق ۋە پاك كۆڭۈللەر تاپىدۇ ئەمىن،
(ئاق سۈتتىن يارالدىڭ، ئاق سۈت بول دۇنيا!)

تال - تال چاچلىرىڭ تاڭ نۇرى، ئانا،
يورۇتقان زۇلمەتنى، قارا سايىنى .
مەردلەرسىز مەنزىلدە ئۇ بولۇپ پاناھ،
قولۇمغا تۇتقۇزغان ئۈمىد ئايىنى .

1983 - يىلى ئاۋغۇست، ساۋەن

چېچىمدىكى بىر تال ئاق

ئەينەك، ئەينەك رەھىمسىز سەن، باغرى تاش،
ھەممە جۈپكى، لىلالىقتا بىر سەن تاق .
ياتىدىمۇ سىرلار ياتماس ئىچىڭدە،
چېچىمدىكى بالدۇر چۈشكەن بىر تال ئاق .

ئاق بولسىمۇ ئاينىڭ رەڭگى، تاڭ رەڭگى،
يارنىڭ رەڭگى ئانام بەرگەن سۈت رەڭگى .
قارا چاققا ياقمايدىكەن نۇر بېرىپ،
دىلغا ياققان نېلۇپەرنىڭ ئاق بەرگى .

قارا چېچىم ئاقارغانسەن قەيەردە،
قايسى چاغدا كۈندۈزدىمۇ، تۇندىمۇ.
قايسى خىيال بولغان ئىكەن بوياقچى،
ياكى ھەسرەت ئاق چاچ بولۇپ تۇندىمۇ؟

قارا چېچىم ئاقارغانسەن قەيەردە؟
قارا رەڭلەر قانداق كەتتىڭ پىنھانى؟
ئېپ قالدىمۇ يامان چۈشتە يولۇققان،
سەرسانلىق يا ئانا يەرنىڭ ھىجرانى؟

قارا چېچىم ئاقاردىڭكىن قەيەردە؟
كۆز تەڭكەندەك، چەتتىگەندەك ئۇشۇ ھال .

خوش دېمىدىڭ سىياھ رەڭلەر، خوش دەيدۇ -
بىر تۇنگە ھەم شەپەق چېچىپ كۈن ئۇۋال!

سوئالم كۆپ، خىيالىم كۆپ ئۆرتەندىم،
ھەر نەرسىنىڭ سەۋەبى بار، سىرى بار .
سىر ئىزدەيدۇ «نېمىشقا؟» نى ياغدۇرۇپ،
پۈكمىسى بار، كۆڭۈللەرنىڭ كىرى بار .

گۈلگە شەيدا، گۈلگە ئاشق ئىدىم مەن،
گۈل قېتىغا سىڭگەندىمۇ قارا رەڭ !
گۈلزارلاردا تەلمۈرىمەن گۈللەرگە،
يۈرىكىمدە تەشنا ھېسلا قىلار جەڭ!

گۈلگە شەيدا، گۈلگە ئاشق ئىدىم مەن،
گۈل قېتىغا سىڭگەندىمۇ ياشلىقىم .
گۈلنىڭ ئىشقى، غۇنچە ئىشقى ئۆچمەس ئوت،
كەلمەس ئەسلا گۈلنى كۈلگە تاشلىغۇم .

ياپراقلارغا ھېرىس ئىدىم ئەزەلدىن،
ياپراقلارغا سىڭدىمىكىن ياپراق چاغ !
يېشىل رەڭلەر ھايات رەڭگى، قارايمەن،
(يېقىل باشقا ئۆكۈنۈشتىن پۈتكەن تاغ !)

كۆيگەندىم، بېسىلمايتتى بۇ كۆيۈك،
ئالتۇن چىرايى (يار چىرايى؟) تاڭلارغا !
ئۇيۇق ئۈزرە سىڭگەندىمۇ تاڭ پەيتىم،
سىڭگەندىمۇ تاڭلار تىنغان ھاڭلارغا !

خۇشتار ئىدىم قۇياش، يۇلتۇز، ئايلاغا،
شۇلار بىلەن ياشىراتتى گۈل بېغىم .

سىڭگەندىمۇ مۆجىزىكار ئاسپانغا،
قۇياش چېغىم، يۇلتۇز چېغىم، ئاي چېغىم .

ئىنتىلەتتىم ئورمانلارغا كۆك لباس،
سۈمۈرەتتىم ئىپار ھىدلىق ھاۋانى .
شۇ ئىنتىلىش مۇھەببىتى سىڭگەن يەر،
ياغرىتىدۇ ياشلىق تۆككەن ناۋانى .

نېلۇپەردەك نەپىس يارىم خۇما كۆز،
تىكىلەتتىم خۇما كۆزگە ئوت يانغان!
خۇما كۆزگە ئۆتكەنمىكىن گۈل سىياق،
جاننى ئالار جىلۋىسىگە دىل قانغان!

يۈرەر ئىدىم تاغدا، تۈندە، يوللاردا،
يوللار بويى خوي پۇرايىتى گۈل رەنا!
بەلكى يوللار تىقشۇالدى قوينىغا،
يوللار كەبى ياشلىقىمنى، كەڭ مەنا!

شۇ پىكىرلەر ئىسكەنجىدە ياشايىمەن،
دەققەمنىڭ ئۆتكىنىگە ئاھ ئۇرۇپ .
چىنارىم بار ھەر دەققە باغرىدا،
تىكىپ قويغان تەرىم بىلەن سۇغۇرۇپ .

شۇ سۆزۈمدە تىكىلىمەن يىللارغا،
ۋە تامشىيمەن بىر مىنۇتنى مىڭ قېتىم .
بەخت بىزنى چاقىرماقتا كەل، كەل دەپ،
دەيمەن بەسلەش ۋاقت بىلەن چاپ ئېتىم .

تەگسىز خىيال، خىياللاردا چەك بارمۇ،
شېرىن، ئاچچىق نۇرانە ھەم گىرىمىسەن !

ئېپ قاجسىمۇ يىللار چاچنىڭ رەڭگىنى،
ئېپ قاجالماس دىل رەڭگىنى، يار ئىشەن !

1982 - يىل نوپاىسى، ساۋەن





كۆكلەم

1

تىنىقنىڭ قاپلىدى ئۆيۈمنى، كۆكلەم،
يانلارغا يالتىراق يالپۇزلار ئۇندى .
كېيىنەك تونلىرىڭ يېشىل ۋە كۆركەم،
ئىزغىرىن قارلارنىڭ جىلۋىسى سۇندى .
قايتالدا يولۇڭغا قارىدۇق، ئەرکەم،
(ئاقەتسىز ئادەملەر تازا ئۇمۇندى .)

2

ئەجەبمۇ ھۆسنۇڭگە تولۇپسەن بۇ رەت،
قايسى بىر بەدەلگە بولدى بۇ تولۇش؟
شولبار كۈلىدۇ چېچىپ مۇھەببەت،
نەقەدەر جەننەتتۇر ئۇزغا تاج بولۇش .
ناۋالار ياڭرىتار تاغ - دەريا پەقەت،
مۇزلارنىڭ بەختدۇر نۇرغا ئۇتۇلۇش .

3

بېغمدا بىر دەرەخ بىخ ياردى ئاخشام،
يېڭى جان، يېڭى دەم يارقىن نەقەدەر .
كائىنات كۆيىگە ئۇلاندى ناخشام،



دەۋرەپ ئۇز زېمىندا كېزەر دەر بەدەر.
چىمەنلەر لالدىن بەرگىگە ياق شام،
زەررىچە يورۇقلۇق ئالەمگە جەۋھەر.

4

شامالار تارتقۇچلاپ قىياقنى تۈزدە،
كۆڭلۈمگە ھېكمەتتىن قويۇپ قويار ئوي.
قارايمەن شەپەقتەك قان تەپكەن يۈزدە،
سەرۋىلەر بىردەمدە تارتار غۇلاچ بوي،
ئاھ، كۆركىك ھازىردا، سالمىقنىڭ كۈزدە،
تۈگمەس ھەرگىزمۇ سەن بار يەردە توي!

5

قارايمەن تۇرقۇڭغا ھەۋەستە ھەيران،
باغرىمغا تاشلاندىڭ قەيەردىن قانداق؟
ھۆسنۇڭنى سانالماي بولدۇما ۋەيران،
ئاي تەركىب، كۈن تەركىب نۇرغۇن نېمانداق؟
داللىلار ئۇسسۇلغا چۈشمەكتە سەيلان،
ئاسمان بىر ئەينەكتۇر،
جۇسۇنۇڭغا باق!

2003 - يىل 22 - ئاپرېل، ئۈرۈمچى



قەشقەر كۈيلىرى

ياڭرىتىپ كۈي، يول سال بەدەر
شەرق رىمى قەشقەرگە!

«قەشقەر بويىقىلىرى»
جولۇن مامتۇپ (قىرغىزىستان)

1

ئەجەب كۈيلىر كۈيلەيسەن تۆمەن،
كۈيلىرىڭدە بىر ئوت ئارمان بار.
قايناملىرىڭ كېيىك كۆز لېۋەن،
سۆزلەر قىسسە كۈنۈ تۈن بىدار.

تەشنا ئىدىم شوخ قەترەڭگە مەن،
كەلمەك ئىدىم سېنى كۆرگىلى .
خېلى بولغان ماڭا ئاتاپ مەن،
باشلىرىڭدىن جاننى ئۆرگىلى .

بالاڭ ئىدىم ئۆزۈڭ ئېمىتكەن،
ئەمدى كەلدىم نېسۋە سوراپ .
ئىشقىڭ ماڭا ئاتەش يېگۈزگەن،
يۈردۈم ئۇنى قەلبىمگە ئوراپ .



دولقۇنلىرىڭ خۇش كەپسەن دەپدى،
كۈلكە چاجتى بەرى سىياقلار.
يىلتىزلىرىڭ يۈرىكىم ئىدى،
قىراقلاردا ئۆسكەن قىياقلار.

قۇچقىمنى كەڭ يايىدىم راسا،
ئالدىم سېنى ئەركىن قۇچاقلاپ .
ئېرىپ كەتتى ھىجران كەڭتاشا،
يار ئۇچرىدى يولدا چاپمۇ چاپ .

گاراڭدۇر مەن تەندىن چىقتى ھوش،
نېمە قىلار مېنى مۇھەببەت؟
كۆڭۈل دېگەن گويا ئۇچقان قۇش،
سۆيگەن شاخقا قوندىمۇ پەقەت .

چارا قىلدى روھلار يۇلتۇزدەك،
يۇلتۇزلارغا ئايلىنىدىم شۇتاپ .
كەلمەكتىدۇر ئوغۇل ئوتتۇزدەك،
ئېرىمەكتە باغرىمدا ئاپتاپ .

سۆزلە قېنى، قىسسەڭنى تۈمەن،
كۆپقۇ سەندە قىسىلسە ئاخىر.
سەن نۇرغاندا سۆزلىمەك ئېۋەن،
ئۆزۈڭ دانىش،
ئۆزۈڭغۇ شائىر.

2

شاختا غۇجمەك پانۇس ئانارلار،
قاراپ قالدىم بولۇپ ھەيران - ھەس .

ئۆتى ئانار كەبى دىلدارلار ،
ئۇلار كۆلدى ، مەن يوقاتتىم ئەس .
قاراپ قالدىم بولۇپ ھەيران - ھەس .

بۇلۇ تىلىم قۇدرىتىڭ قېنى؟
ئۇل باسمايمەن گۈزەل تەرىپكە .
يار ئالدىدا لەت قىلما مېنى ،
يارا سېلىپ نازۇك قەلبكە .
ئۇل باسمايمەن گۈزەل تەرىپكە .

گۈزەللەرگە قارىماق پەرىز ،
قارا كۆزۈم ئەسەبىلەن ، توي .
تالاي سەتىر شائىرغا قەرىز ،
كۆي بابىدا ئۇ كۆرسەتسۇن بوي .
قارا كۆزۈم ئەسەبىلەن ، توي .

ئېلىپ چىقاي ئۇلارنى كۆككە ،
پەرىشتىلەر قاچسۇن دالداقاپ .
ساراڭ بولسۇن مۆكۈنۈپ بۆككە ،
قۇياش ۋە ئاي ، يۇلتۇز چالۋاقاپ .
پەرىشتىلەر قاچسۇن دالداقاپ .

شۇنچە تەڭقىس تۇرۇپ قالدىم مەن ،
ئانارلىق باغ ئىچىدە شۇئان .
يۈرىكىمنى يۇلۇپ ئالدىم مەن ،
دىلدارلارغا قىلىپ ئارمىغان .
ئانارلىق باغ ئىچىدە شۇئان .

ئانارلىق باغ، ئانار دىلدارلار،
سەلەر بىلەن ياشاي ئەمدى مەن .
ئۆزگەرمەيدۇ مەڭگۈ بۇ قارار،
مەڭگۈ ئۇزۇلۇق سەلەرگىلا نەن .
سەلەر بىلەن ياشاي ئەمدى مەن!

3

دېرىزەڭدە قېلىن پەردە بار،
سەن تۆشەكتىن ئالدىڭ بەلكى جاي .
كۆزنىڭنى ئاچمىساڭ دىلدار،
كۈللىرىمنى قەيەردىن سۇناي .
سەن تۆشەكتىن ئالدىڭ بەلكى جاي .

يىراقلاردىن كەلدى بۇ گۈللەر،
ئەسرار بولۇپ يۈرەك كۇيۇمگە .
قات - قېتىغا سۆيگۈدىن ھۆللەر،
قانداق كىرەي، ئېيتىچۇ، ئۆيۈڭگە .
جور بولھامسەن يۈرەك كۇيۇمگە .

دېرىزەڭدىن كەتمىدىم ئاخشام،
ئەكەلگەنتىم گۈلدەستە ساڭا .
مىڭ جاپادا مەن سېنى تاپسام،
كۆرسەتمىدىڭ يۈزۈڭنى ماڭا .
ئەكەلگەنتىم گۈلدەستە ساڭا .

سۇ ئېلىشقا چىقىمىدىڭ سەھەر،
كۈتكەندىم شېرىن ئوي بىلەن .

گۈللىرىمنى ئالمىساڭ ئەگەر،
ئۆلگىنىم شۇ تاغدەك بوي بىلەن .
كۈتكەندىم شېرىن ئوي بىلەن .

ئۆندەرىگەك يىگىتكەن دېمە،
مۆجىزىدىن كەتتىم ئۆندەرەپ .
ئۆز ياراتتىڭ ئۇنى نېمانچە،
گۈناھىمنى كەچۈرگىن يارەپ .
مۆجىزىدىن كەتتىم ئۆندەرەپ .

گۈللىرىمنى تاشلاي كۆز نەكتىن،
ئېلىپ كەلگەن يىراق كۈزلەكتىن .

4

چىنار ئىكەن قەددىڭىز ئاتا،
بىر ئەسىرنى ئۆتكۈزگەن تۇرۇپ .
بىر يۈرەكتە مېڭ يۈرەك ھەتتا،
تېخى ساغلام تۇرىدۇ ئۇرۇپ .
روھىڭىزدەك پاكىز ئۈستىڭىز،
ئەجەب كۆركەم ئاق ماتا يەكتەك .
يۈزلىرىڭىز قىرمىز ۋە قىرمىز،
(ھاۋا ئەرەكەك، سۇلارمۇ ئەرەكەك .)

ئەجەب تۇپراق، ئەجەب بىر دىيار،
ئۆلمەس بولۇپ ياشار ھۈجەيرەڭ .
بارمىسىمۇ پارىزغا، ئۇلار
ئەقلى تېرەن، ئالغان سولى كەڭ،

زېمىن بىنا بولغاندىن بېرى ،
توختاتمىغان ئەسلا چېلىشنى .
بىلەر ئۇلار: ياش بىلەن قېرى،
ناشلاردىنمۇ شەربەت ئېلىشنى .

5

ئىسسىقكۆللۈك بىر شائىر ماڭا:
«شەرق رېمى» دېگەننى سېنى .
رېملىق شەرەپ يارىشار ساڭا،
غۇرۇر كۆككە تارتماقتا مېنى .
ئەقىل ھەقىنى كۆرسەتتى ئاڭا،
ھەق ئۇز لۇقنىڭ يېڭىلمەس دىنى .

ياشلىقتىكى چۈشۈمسەن قەشقەر،
گۈزەللىكتە بارىسەن نەگە؟
باشلىرىمغا چاچتىڭ ئولا زەر،
قۇياش بەلكى قارىدى يەرگە .
تىنىقلىرىڭ ئۆتكۈر نەقەدەر،
ئايلاندىمەن پىداكار ئەرگە .

مەھمۇد، يۈسۈپ ياشىغان بۇندا،
ئالەملەرنىڭ كۆزىگە تۇرتۇپ .
گۇڭغا ئەمەس كەچمىشلەر شۇڭا،
قونالمايدۇ سايىلەر ئۇر كۇپ .
يۇلتۇزلارغا باغلىرىڭ گۇيا ،
يۇلتۇزلارنى تۇرىدۇ پۇر كۇپ .

ھۆرلەر بىلەن ساماغا چۈشتۈم،
قەدىم ھېيتگاھ چىمەنى ئارا .

كۈيلەر مېنى ئۇچۇردى، ئۇچتۇم،
ئاسمانلارنىڭ گۈلشەنى ئارا،
دېدىم، گۈلبار ۋەسلىڭنى قۇچتۇم،
كۆزۈمدىكى ئالەمگە قارا .

ئۇچراپ قالدىڭ يولدا تۇنجى رەت،
چۈمبەردىلىك ئەي، رەنا دىلدار.
ئەجەب ئېسىل شەرقچە سۈلكەت،
يالت قىلىپلا كۆرسەتتى دىدار.
دېدىم ئانغا جىسىمىڭ مۇھەببەت،
يالغانلارغا تېگىشمە زىنھار.

ياشاش دېگەن مۆجىزە ئەسلىي،
بىر بېرىلگەن ھەركىمگە ئادىل .
بۇيۇكلەرنىڭ بۇيۇكتۇر نەسلى،
قەدەم تاشلار يوللاردا دادىل .
تەكرارلانماس دەملەرنىڭ نەسلى،
ياشا، ئەمما بولمىغىن غاپىل .

پىچىرلايدۇ شۇنداق دەپ كۈللەر،
پىچىرلايدۇ شۇنداق دەپ تۇپراق .
پىچىرلايدۇ شۇنداق دەپ كۈللەر،
پىچىرلايدۇ شۇنداق دەپ ياپراق .
قۇلقىمدا خىلمۇ خىل ئۇنلەر،
يۈرىكىمدە مېڭ توملۇق ساۋات .

كۆڭۈلدىكى ئوت كۈيسەن قەشقەر،
كۈيلەپ - كۈيلەپ تۈگىتەلمەيمەن .
سەن ئۆگەتتىڭ كۈيلەرنى دىلبەر،
مەن ھېچكىمگە ئۆگىتەلمەيمەن .

بەرگەن روھىڭ يانغىغا جەۋھەر ،
ئۇنى مەڭگۈ سەگىتەلمەيمەن .

6

يار سۆزلەمدۇ ، چۇپ تار سۆزلەمدۇ ؟
مۇشۇ تاپتا بىلەلمىدىم مەن .
ئاققان كۈيلەر جاننى كۆزلەمدۇ ؟
ئۇنى ئەجەب يېڭەلمىدىم مەن .
مۇشۇ تاپتا بىلەلمىدىم مەن .

سايراپ كەتتىڭ ، ئەي ئالتۇن دۇتار ،
سازلار ئارا تۇرۇپ يەكمۇ يەك .
جاراڭلىساڭ ، باشلايسەن ھەر بار ،
مېنى ئانا باغرىغا دېمەك .
سازلار ئارا تۇرۇپ يەكمۇ يەك .

ئورناتمىسا روھىمغا جەننەت ،
نەرى ئۇنىڭ جەننەت كۈي بولار ؟
كاسىلارغا لىق تولدى شەربەت ،
ئادەم تولار ، ئالەملەر تولار .
نەرى ئۇنىڭ جەننەت كۈي بولار ؟

ئىككى ئال تار تىلىمىنىڭ تىلى ،
تىلىم قۇيار تىنماي يۈرەككە .
شۇتاپ قولدا تاغلارنىڭ بېلى ،
قۇدرەت يوق تەڭ تىلىم بىلەككە .
تىلىم قۇيار تىنماي يۈرەككە .

ئۇنلىرىڭنى يۇتتۇم گەزۋەيلەپ ،
ۋە باغرىمنى باغرىڭغا ياقتىم .

شۆھرەت قونغان چوققىدا لەيلەپ،
ھېكمەت ئاققان دەريادا ئاقتىم .
مەن باغرىمنى باغرىڭغا ياقتىم .

جان يېپسەن جانلاردەك جۈپ تار،
جاراڭلىساڭ، جاراڭلار زېمىن .
كىملىكىمەن زېمىندا دۇتار،
ھەر ئاھاڭلىڭ پەخرىمگە گىمىن .
جاراڭلىساڭ، جاراڭلار دۇتار .

7

دندار غايىب دېگەن ھېكمەت بار،
بىز ئۇچراشتۇق بۇندا ئاجايىپ .
كۆزلىرىڭدە مەن چىقالماس دار،
تۇغۇچلىرىم نەگىدۇر غايىپ .
بىز ئۇچراشتۇق بۇندا ئاجايىپ .

قوزغۇۋەتتىڭ بىردىن پەرىشتەم،
سۆڭەكلەرگە سىڭگەن ھېسارنى .
ئەكەپ قويدۇڭ ئەسلىگە مەھكەم،
تاشقا تېگىپ يانغان بىسارنى .
سۆڭەكلەرگە سىڭگەن ھېسارنى .
تالاي يىللار ئۆتكىنى بىلەن،
ئۆتمەيدىكەن كۆڭۈللەر پەقەت .
ئالتۇن ئۆمۈر يىتكىنى بىلەن،
يىتمەيدىكەن ئالتۇن مۇھەببەت .
ئۆتمەيدىكەن كۆڭۈللەر پەقەت .

خىزىر ئانا يولۇقسا ئەگەر،
سورار ئىدىم پەقەت بىر سوئال .

بۇ قىز ئەجەب تۇرۇپتۇ نۆۋەر ،
چۈشكەن تۇرسا تاشلارغىمۇ ھال .
سورار ئىدىم پەقەت بىر سوئال .

خال بولدۇڭمۇ قەشقەر ھۆسنىگە ،
يا باغرىدا يالقۇنلۇق يۈرەك ؟
تۇرسا كىشى ئانا كۆكسىدە ،
مەڭگۈ سەبىي كۆرۈنسە كېرەك .
يا باغرىدا يالقۇنلۇق يۈرەك .

يامانلاردىن جاق تويسام خۇدا ،
دىلدارىمنى كۆرسەتتىڭ ئامان .
قېرىنداشتىن مەن بولدۇم جۇدا ،
گۇۋاھ بولغىن قەشقىرىم ھامان .
دىلدارىمنى كۆرسەتتىڭ ئامان .

ئەجەب بەخت بەردىڭغۇ قەشقەر ،
قاي يۇلتۇزنى تۇتقۇزاي ساڭا ؟
ھەر بىر زەررەڭ مەر مەررۇ مەر مەر ،
سۆيگۈ پەۋەس جام تۇتار ماڭا .
قاي يۇلتۇزنى تۇتقۇزاي ساڭا ؟

8

يەتمىش ئىككى ھۈنەر ئاز كېلەر ،
ھۈنەر بىلەن تاشتا دان ئۇنەر .
پەربادلىرىڭ ئايانسا پەرگە ،
ئاساۋ ھېكمەت ئەر كىڭگە كۆنەر .
ھۈنەر بىلەن تاشتا دان ئۇنەر .
قوللىرىڭدىن ئالنۇن تۆكۈلەر ،

ئالتۇنلاردەك، ئەي ئېسىل يىگىت .
سەن بار يەردە يوقلۇق مۆكۈنەر ،
ئېڭىكىنى قوشتۇرۇپ، چىگىپ .
ئالتۇنلاردەك ئەي ئېسىل يىگىت .

گۆھەرلىرىڭ كۈنگە ئوخشايدۇ ،
تاڭ سەھەردە دېڭىزدىن چىققان .
مىجەز - خۇيۇم سەندە توختايدۇ ،
سىمابلىقنى ئۆزىگە يىغقان .
تاڭ سەھەردە دېڭىزدىن چىققان .

رەڭگارەڭ گۈل، نەقىشلەر شەكسىز ،
ئىشارەيۇ بېشارەتكە باي .
قەشقەر ، سېنىڭ باغرىڭدا چەكسىز
قەدىم شەرق ئاچىدۇ چىراي .
ئىشارەيۇ بېشارەتكە باي .

1995 - يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى



نۇردەك ياشاپ، نۇردەك ئۆتىشىڭىز

(ئۆتكۈر ئەپەندىگە بېغىشلايمەن)

1

پەلەك يەنە تەتۈرلۈك قىلىپ،
ئېلىپ كەتتى سىزنى (ۋاي دەردىم!)
يۈرىكىمنى نەشتەردەك تىلىپ،
قەبرىڭىزگە باغرى قان كەلدىم .

كەلدى يەنە كەلگۈلۈك ماڭا،
(پېشكەللەرنىڭ قۇچىقى كەڭرى!)
ياغدۇرساممۇ تىلەكلەر ساڭا،
مەن تەرەپتە تۇرمىدىڭ تەڭرى .

ھەسرەتلەرنىڭ سالمىقى ئېغىر،
ئېسە دەيدۇ گەنە تاغۇ تاش .
ھەر ئۇيغۇرنىڭ يۈرىكى يېغىر،
ھەر گەۋدىدە چۈشۈك ئەزىز باش .

2

ھېكمەتلەرنىڭ كانى ئىدىڭىز،
دىلدا قالدى يۇلتۇز، يۇلتۇز ئىز .

سز بۇغدانى ئانام دېدىڭىز ،
دانا ئوغلان دېدۇق سىزنى بىز .

ئوتقاش قىلىپ يۈرەكنى دائىم ،
يورۇتتىڭىز يوللارنى تۈندە .
ئۇيقۇسىدىن يەرنىڭ يەپ ۋايىم ،
توۋلىدىڭىز جاراڭلىق ئۈندە .

زېمىن ئۇلۇغ ، زېمىن مۇقەددەس ،
كېلەلمەيدۇ يالغان قېشىغا .
سىز سۆيىدىڭىز زېمىننى بىئەس ،
زېمىن سىزنى ئالدى بېشىغا .

ياشىدىڭىز ، شۇنداق شائىر بوپ ،
پىغان يۇتۇپ ، نۇرلار تۆكتىڭىز .
كور كۆزلەرنى نۇرلاردا ئويۇپ ،
نۇردەك ياشاپ ، نۇردەك ئۆتتىڭىز .

1995 - يىلى ئۆكتەبىر ، ئۈرۈمچى



سەپەر كۈيلىرى

1

تۇپرىقىغا قويغاندا قەدەم،
گۈلتاج بولدى بېشىمغا ئاسمان .
ئاي تۇتقۇزدى قولۇمغا قەلەم،
نۇردىن پۈتتى سەن بەرگەن داستان .

ئۇيۇق دەسسەپ كېتىپ بارمەن،
دەۋرەپ كەتتى شوللار پۈتۈن،
گۈل بەرگىدىن ھۆللەر ئالمەن،
گۈللەرگە كۈي بەرگىنىم ئۈچۈن .

دۇپۇلدەيدۇ يۈرىكىم ھەيران،
چۈنكى تىلىسىم سۆزلەر ئالدىمدا.
ئۆزگە سۆزلەر غېرىپ ۋە ۋەيران،
ئېغىنايدۇ قۇياش باغرىمدا .

شۇنچە ئۆمرۈم گۈلدەك سولۇپتۇ،
يولۇم چۈشمەي ئەجەبمۇ ساڭا.
شۇ ئۆمرۈمنى بېرىپ تۇرۇپتۇ،
خۇلقۇڭ چۈشكەن باغلىرىڭ ماڭا .

چىمەنلەرنىڭ قالدى شۇنچىلاپ،
دېدى، بىزدىن سۆيگۈ ئال، شائىر.
سادالاردىن قالدىم پىچىرلاپ،
كۆزلىرىمدە كارامەت ھازىر.

دىلدەك يارقىن كۈندۈزلەر ھامان،
كۆرسىتىدۇ ئالتۇن تەختىنى،
بۇنداق ھېسلا چاڭلاردىن ئامان .
ئاپتاپ تۆكەر ئەسلى تەپتىنى .

بۇلبۇللارغا ئايلىنماي بۇندا،
ئايغ ئېلىپ يۈرمەك بەك قىيىن .
ھەر قەدەمدە ئېيتمىساڭ ناخشا،
تاپقان ئىشقىڭ بولىدۇ ئىيىن .

كۆرك ئىزدەپ كۆركەملىكلەردىن،
يۈرگەن ئىدىم ئېسىرىم تۇتۇپ .
قۇدرەت بولۇپ مەڭگۈ مۇستەھكەم،
مەيلىنى ھەم ئالدىڭ سەن ئۇتۇپ .

ئەمدى قىسسە سېنىڭ توغراڭدا،
ئۇزلۇقمۇ سەن، مۇھەببەتمۇ سەن .
كۈي دېڭىزى دولقۇن ئۇرغاندا،
كۈي بوپ ياغاي قۇچقىغۇ مەن .

2

باغلار ئىچرە قالدىم تەمتىرەپ،
ياپراقلاردىن ھەم سورىدىم يول .

ئالمىلارنى مەڭزىڭمىدۇ دەپ،
پۇتاقلارغا ھەم ئۇزاتتىم قول .
ياپراقلاردىن ھەم سوردىم يول .

شاختىن تامار ھەر ياققا شەربەت،
ئېغىنايدۇ ئىپارلاردا يەل .
نازلىرىڭنى تەكرارلار پەقەت،
بۇلاقلاردا چاقنىغان لەھەل .
ئېغىنايدۇ ئىپارلاردا يەل .

شۇنچە كۆزەل بولارسەنمۇ ھەي،
ئولاشتۇرۇپ گۈلنى چۆرەڭگە .
تەييار قىلىپ لەۋلىرىڭدە مەي،
چىللىدىڭمۇ مېنى بىر جەڭگە .
ئولاشتۇرۇپ گۈلنى چۆرەڭگە .

باقىتىڭ كۆككە، دۈرۈلدەپ شۇئان،
ئايىغىڭغا تۆكۈلدى يۇلتۇز .
دېدىم شۇندا ھۆكمىڭگە پىنھان،
يارالمىشىڭ نېمانچىلا ئۇز؟
ئايىغىڭغا تۆكۈلدى يۇلتۇز .

رېئايەتتىن چۈشتۈڭمۇ يەرگە،
چۈشتىن سرغىپ چىقتىڭمۇ ياكى؟
ھاياجاندا ئايلىنىپ بەرگە،
بۇلۇتلارغا قوندۇم گوياكى .
چۈشتىن سرغىپ چىقتىڭمۇ ياكى؟

غايىبلارنىڭ غايىبى ئىمىش،
دىلنى دىلغا مەڭگۈلۈك باغلاش .

بايراشلاردىن كەلمەكتە تۇش،
يوق ئۆزۈمنى بىناۋا چاغلان .
دىلى دىلغا مەڭگۈلۈك باغلان .

باغلار ئىچرە قالدەم تەمتەرەپ،
تەمتەرسەم قۇت قوندى ماڭا .
تەقدىر دېگەن ئەنە شۇنداق گەپ،
شاھلىقىمنى ئۆتۈندۈم ساڭا .
تەمتەرسەم قۇت قوندى ماڭا .

3

ئەجەب مەپتۇن باقتىڭ شائىر قىز،
تىرىمەستىن قانداق تۇراي مەن .
كىرىپكىلىرىڭ بىگىزكەن - بىگىز،
سانجىشىغا قانداق چىداي مەن .
تىرىمەستىن قانداق تۇراي مەن .

قۇر تىزىپسەن مېنىڭ ھەققىمدە،
تۇيغۇلاردا يۈرەك چېپىشار .
بىر سۇبات بار كۆركەم قەدىڭدە،
ئىجازەتسىز ئاپتاپ يېپىشار .
تۇيغۇلاردا يۈرەك چېپىشار .

سەتىرلەرگە مېزانىڭ قاتتىق،
سەن تۈزمەيسەن ئۇلارنى سىيىدام .
ئىكەن شۇڭا كۈيلىرىڭ تاتلىق،
ئەنجۈرلەرگە ئەمدۈرگەن قىيام .
سەن تۈزمەيسەن ئۇلارنى سىيىدام .
خۇيلىرىڭدىن تۆكۈلدى دۇرلار،



ئۇقتۇم مۇنداق دېدىڭغۇ ماڭا:
كۆھەر بولۇر شائىردا قۇرلار،
سىرنى پەقەت ئېيتتىم مەن ساڭا.
ئۇقتۇم مۇنداق دېدىڭغۇ ماڭا:

ھەر سۆزۈڭدە تۇرسۇن تەپچىرەپ،
ئۇرۇپ تۇرغان يۈرەكنىڭ قېنى .
يالغانلارنى يۇمشاتما ئەيلەپ،
يالغانچىنىڭ قۇرۇسۇن تېنى .
چىن چىرايدا كۈرەي مەن سېنى .

كۈيلەيلى بىز، كۈيلەردە پەقەت،
يانسۇن ئوتقاش، چىقىلسۇن چىقىن .
تىنىقلارغا سىڭسۇن مۇھەببەت،
قانسۇن ئاڭغا يىراق ۋە يېقىن .
يانسۇن ئوتقاش چىقىلسۇن چىقىن .

تاقماق تۈزۈپ ئوينىما ھەرگىز،
ماڭغان يولۇڭ ھامان تار بولۇر.
سالساڭ ئەگەر ئىز ئۈستىگە ئىز،
چىققان پەللەڭ ھامان دار بولۇر.
ماڭغان يولۇڭ ھامان تار بولۇر.

شائىر بولماق ئوڭخاي ئىشى ئەمەس،
يۈرىكىڭنى يەپ باققانمۇ سەن؟
تىغقا دەسسەپ تۇرالامسەن دەس؟
ئاقنى ئاپئاق دەپ باققانمۇ سەن؟
يۈرىكىڭنى يەپ باققانمۇ سەن؟
كەل، كۈيلەيلى، سۆزلىرىڭ بەرھەق،



كۈيلىرىمىز دۇردانە بولسۇن .
قېرىمىسۇن سەزگۈلەر پەقەت ،
چىمەنمىز گۈللەرگە تولسۇن .
كۈيلىرىمىز دۇردانە بولسۇن .

4

ئەجەب تىلىسىم جەنۇب تۇنلىرى ،
تىلىسىم ، دىلدار ، ئوخشار ئۈزۈڭگە .
تىمتاسلىقتۇر تۇننىڭ ئۇنلىرى ،
رەڭگى تارتقان تۆتمۇت ئۈزۈڭگە .
تىلىسىم ، دىلدار ، ئوخشار ئۈزۈڭگە .

ئالەم - ھېكمەت ، پىچىرلايدۇ ئۇ ،
ھوشلىرىمنى ھەيرەتكە سېلىپ .
ئەسەبلەردە ئويناق بىر تۇيغۇ ،
ياندا قويار جېنىمنى ئېلىپ .
ھوشلىرىمنى ھەيرەتكە سېلىپ .

ۋايسىمىغىن مۈشكۈل ئالدىدا ،
ئۈمىدىڭنى ئۆچۈرمە زىنھار .
پارلاپ تۇرغان روھلار باغرىدا ،
سەن ئىزدىگەن مېھرىگىياھ بار .
ئۈمىدىڭنى ئۆچۈرمە زىنھار .

سەپەردىسەن ، ماشايىقىڭ يوق ،
يولداش كېرەك ، كېرەك بىر ئۆلپەت .
«تىلىسىز بولغاچ شاھقا ھەمراھ ئوق ،



يۇت تىلگىنى، كۆرمەيسەن كۈلپەت .
يولدا كېرەك، كېرەك بىر ئۈلپەت .

ھەر جانىڭغا جان بەر ھەر زامان،
شۇدۇر پەقەت جاندا بار قىممەت .
نامەردسەنكى، چىرايىڭ سامان،
ۋۇجۇدۇڭدا بولمايدۇ زىننەت .
شۇدۇر پەقەت جاندا بار قىممەت .

قولياغلىق - مەس دەققە - دەملەر،
ۋەدىلەرگە قىلما خىيانەت .
ئەجەل ئۇچۇن تېپىلماس ئەملەر،
بىتاپ بولساڭ، شۇدۇر قىيامەت .
ۋەدىلەرگە قىلما خىيانەت .

دېڭىز دۇرسەن چاكى چاك چۆلدە،
تىنماي لەپىشپ، لەك ئۇرۇپ تۇرغان .
كېرەك دېسە، دوست ئۇچۇن ئۆل - دە،
يۇرتتۇڭ ئۇچۇن ھەم بولغىن قۇربان .
تىنماي لەپىشپ، لەك ئۇرۇپ تۇرغان .

باغلار يەنە شىلدىرلاپ كەتتى،
سابا كەتتى گۈللەرنى چارلاپ .
سۇبھى يەنە زېمىنغا يەتتى،
كۆكتەنە چولپان تۇرماقتا پارلاپ .
سابا كەتتى گۈللەرنى چارلاپ .



ھاۋايى رەڭ يامزالار ئۆزرە ،
 نەزىرىمنى چاچتىم تۇش - تۇشقا .
 بىر قول سالىدى بويىنۇمغا گىرە ،
 ئوخشاپ قالىدىم پەرۋازدا قۇشقا .
 نەزىرىمنى چاچتىم تۇش - تۇشقا .

كۆز ئالدىمدا پايانسىز دالا ،
 باغلار تىنماي ئوينايدۇ ئۇسسۇل .
 شائىر ئەسلىي بىر سەبىي بالا ،
 چۈشلەر بىلەن بولىدۇ مەشغۇل .
 باغلار تىنماي ئوينايدۇ ئۇسسۇل .

قەدىم يىللار ئىزنالىرى بار ،
 تۇپراقلاردا ، تاملاردا روشەن .
 نۇر نۇقتىلار كۆز ئاچار بىدار ،
 پاراغەتتىن سۆزلەيدۇ گۈلشەن .
 تۇپراقلاردا ، تاملاردا روشەن .

سەپ تارتىدۇ رەڭدار ئەسىرلەر ،
 شان - شۆھرەتلەر ياسايدۇ قىيا .
 پاراسەتتىن بىللۇر قەسىرلەر ،
 تۆكۈپ ئۆتەر دىللارغا زىيا .
 شان - شۆھرەتلەر ياسايدۇ قىيا .

تۈرلۈك - تۈمەن سۈرەتلەر ئالدىم ،
 تېخى ئۇنىڭ روھى كارامەت .
 بال ئىزدىدىم ، بالاغا قالدىم ،

بر ئىشتىياق تۇتتى ، قىيامەت ...
تېخى ئۇنىڭ روھى كارامەت .

سۆيگۈلەرگە يۆگەپ مەن سېنى ،
كۆتۈردىمۇ ، چاپتىم دەر بەدەر .
ئىلھاملىرىم كۆتۈردى مېنى ،
ئاسمانلارنىڭ قەھرىگە قەدەر .
كۆتۈردىمۇ ، چاپتىم دەر بەدەر .

ئەي ئېسىل يەر ، ئەي ئېسىل جاھان ،
قېنىم بولۇپ ئاقتىڭ ۋۇجۇدتا .
تامچە كۈيۈم بولدى ئوكيان ،
غۇرۇر بولۇپ ئاقتىڭ ئۇبۇقتا .
قېنىم بولۇپ ئاقتىڭ ۋۇجۇدتا .

ئەي ئېسىل يەر ، ئەي ئېسىل مەسكەن ،
ئۆزەك بولدۇڭ نار ۋە نازىمغا .
شاماللىرىڭ پۇراقلىق ئەسكەن
مەرغۇل بولدى مەڭگۈ سازىمغا .
ئۆزەك بولدۇڭ نار ۋە نازىمغا .

6

قايناق رەستە ، باز - بازلىق بازار ،
ئۇچراپ قالدىم ئۇشتۇمۇت ساڭا .
سۆزلىرىڭدىن ئەس - ھوشۇم ئازار ،
پەرىشتە بوپ تۇيۇلدۇڭ ماڭا .
ئۇچراپ قالدىم ئۇشتۇمۇت ساڭا .



ئۆتتى قەرنە، ئۆتتى زامانلار،
يەنە شۇنداق تۇرۇپسەن يۇمران .
روھىغا چالڭ قوندۇرمىغانلار،
ياشئار مەڭگۈ، بولمىغاي گۇمران .
يەنە شۇنداق تۇرۇپسەن يۇمران .

بالىلىقنى سالدېڭ يادىمغا،
ئىقتى دىلدا سامان يوللىرى .
ئەپسۇن بولۇپ كىردى باغرىمغا
ئامەتلەر نىڭ پەردەك قوللىرى .
ئىقتى دىلدا سامان يوللىرى .

چىمەنلەردە گۈل تەرسەك يايىپ،
زەپ ئالدىراش چۈشەر ئىدى تۇن .
تۇمۇچۇقلار بەسى - بەستە سايىپ،
بىزنى قالىتس قىلاتتى مەپتۇن .
زەپ ئالدىراش چۈشەر ئىدى تۇن .

سىرلار نۇرغۇن ئىدى نەزەردە،
تىلىسىم ئىدى پۈتۈن تەبىئەت .
ئالاي ئىشلار كىرىپ ھەزەرگە،
چۈمپەردىدىن قالغان ئەينىيەت .
تىلىسىم ئىدى پۈتۈن تەبىئەت .

مانا ئەمدى غورىلار قىيام،
سىرلار تومۇر تۇتقۇزدى رايش .
ياشلىق كەتتى، قوللىرىدا جام،
دېمەك كەتتى دىلدىن ئاسايىش .
سىرلار تومۇر تۇتقۇزدى رايش .



قەدىناسلار جەم بولغان يەردە ،
ھامان جەننەت - جەننەتلەر پەيدا .
ئالەم پەقەت پاكلىنار تەردە ،
تەرلىك ئەرگە ئەل مەڭگۈ شەيدا .
ھامان جەننەت - جەننەتلەر پەيدا .

يېشىل چۈشلۈك ، يېشىل ۋادىلار ،
ئىشقىم ئاغار سەن ياققا ھامان .
ئاھ ، قەدىناس ، سولما زادىلا ،
نەدە بولساق بولايلى ئامان .
ئىشقىم ئاغار سەن ياققا ھامان .

ئاق قاشتېشى ، قارا قاشتېشى ،
تاراشلىنار قاشتاش قولۇڭدا .
تاشچى يىگىت ھۈنەرنىڭ بېشى ،
نۇرلار ئاقار يۈرگەن يولۇڭدا .
تاراشلىنار قاشتاش قولۇڭدا .

ئۆركەش نۇسخا ، قاينام نۇسخىلار ،
چىمەنلەرنى تۇردۇ سۆزلەپ .
قەد كۆتۈرگەن دانىش ، ئۇستىلار ،
سەپەر چېكەر ، ئەننى كۆزلەپ .
چىمەنلەرنى تۇردۇ سۆزلەپ .

جان ئانامنى ئەسلىتىپ دەرھال ،
بالىسىنى ئېمىتەر ئانا .
سىمالاردىن بولماقتىمەن لال ،
سەنئەت مانا ، مۇھەببەت مانا .
بالىسىنى ئېمىتەر ئانا .



مەڭگۈ خۇشتار مەجنۇنغا لەيلى،
 قىسىسلىرى تۈگمەس زىنھار.
 كىمىنىڭ كىمگە گەر چۈشسە مەيلى،
 دەسلەپ كۆزدە بولىدۇ ئىزھار.
 قىسىسلىرى تۈگمەس زىنھار.

بوۋاي ئىپتار گۆدەككە چۆچەك،
 قاپلار كۆكنى ئۇچار گىلەملەر.
 يۈز ئاچىدۇ شۇ ئان كېلەچەك،
 ئاپتاپ يۈز لۈك باغۇ ئېرەملەر.
 قاپلاپ كۆكنى ئۇچار گىلەملەر.

تاش قۇياشقا ئايلىنار دەمدە،
 ھۈنەر دېگەن ھۆسن - دە، ئەرگە .
 پاك ھاۋانى ئىزدىسەڭ، بەندە،
 يول سال مېھنەت ئەۋجىگەن يەرگە .
 ھۈنەر دېگەن ھۆسن - دە، ئەرگە .

8

چۆل كېيىكىم كۆزۈڭ چاراقلاپ،
 باشلىرىمغا يىقىلدى تاغلار.
 ئەسلىرىمنى كەتتى ۋاراقلاپ،
 يۈرىكىمدە تېرىلدى داغلار.
 باشلىرىمغا يىقىلدى تاغلار.

زەپمۇ قارا، ئەجەبمۇ تىنىق،
 كۆزلىرىم سەندە بار ئىكەن ھەيھات،





بىر قارىدىڭ مۆجىزە ئېنىق،
 جاھىل ھېسلا بولۇشتى بەربات .
 كۆزلەر سەندە بار ئىكەن ھەيھات .

قۇش چۈشۈدەك چۈشۈمنى ئەسلەپ،
 قارايتتىم شۇ قارا كۆزلەرنى .
 چايناپ باقتىم ياشلىقتا دەسلەپ
 قارا كۆزگە ئېيتقان سۆزلەرنى .
 قارايتتىم شۇ قارا كۆزلەرنى .

جۈپ ئوغللىق شۇنچىلىك يۇمران،
 ئۈرۈكۈپ قارار يىراقتا يۈرۈپ .
 ئايسۇلۇنى يادلىدىم شۇ ئان،
 سېغىنىشنىڭ ئوتى لەڭ ئۈرۈپ .
 ئۈرۈكۈپ قارار يىراقتا تۇرۇپ .

قورقما، سېنى ماربمايدۇ ئوق،
 ھەيران كۆزلەر ماربغان بىلەن .
 تۇيغۇن بولساڭ بالا - قازا يوق،
 مەڭگۈ ئەركىن ياشايسەن لېۋەن .
 ھەيران كۆزلەر ماربغان بىلەن .

ئىپارلىرىڭ يەتسە ۋايىغا،
 تاشلار، زېمىن ئېتەكلىرىگە .
 رىزىقنىڭ تولۇق ھامان جايدا،
 ھەتتا يانتاق چېچەكلىرىدە .
 تاشلار، زېمىن ئېتەكلىرىدە .





چۆل كېيىكىم تەڭداشسىز ئوماق،
سۆيۈملۈكسەن، ئېسىل بىر جانسەن .
جەۋلانغىغا بۇندا مول قوناق،
ئۆزۈڭ بىر بەگ، ئۆزۈڭ بىر خانسەن .
سۆيۈملۈكسەن، ئېسىل بىر جانسەن .

9

گۈل ئىسىملىك گۈلدار يۇرت ئەستە،
مۇشائىرە قىزىغان ئاخشام .
ماڭا سۇندۇڭ ئېسىل گۈلدەستە،
ياغرىغاندا شېئىر ۋە ناخشام .
مۇشائىرە قىزىغان ئاخشام .
يېلىنجايدۇ شەپەق دىللاردا،
ئۇلۇغلىنار ئىزگۈلۈك پەقەت .
جاھان - جاھان مەنە تىللاردا:
مېھنەت - جەننەت، مېھنەت - مۇھەببەت .
ئۇلۇغلىنار ئىزگۈلۈك پەقەت .

چاقناپ ئۆتەر قالتىس مىسرالار،
كىرىپ كېلەر نەۋائىي ئۆيگە .
جىلۋىلەردە غالىب جۇلالار،
ئايلىنىدۇ مەڭگۈلۈك كۆيگە .
كىرىپ كېلەر نەۋائىي ئۆيگە .

دېرىزىدە يېيىلىدۇ ئاي،
بۈگۈن ئاي بەك دىلدارۇ دىلدار.



ئۆيىدى ئۇ، كۈمۈشلەرگە باي،
تاڭلار بىلەن كۆرۈشەر دىلدار.
بۈگۈن ئاي بەك دىلدارۇ دىلدار.
يۇرتى شائىر، ئۆزى ھەم شائىر،
ئاي يۈزلۈكلەر قىلدىڭلارغۇ لال .
سۇمۇ، ئوتتۇ شېئىر كەن، ياپىر،
ئوتتا قالدىم، كۆيىمەي نە ئامال؟!
ئاي يۈزلۈكلەر قىلدىڭلارغۇ لال .

قۇۋناپ تۇتتۇم كېلەچەككە گۈل،
گۈلدار يۇرتتىن گۈلدەستە ئېلىپ .
كۆزلىرىمگە كۆرۈندى ئۇدۇل،
يۇمران ئوغۇل ئىشتىياق سېلىپ .
گۈلدار يۇرتتىن گۈلدەستە ئېلىپ .

10

ھەيران باغۇ بېھشباغ، چارباغ،
نەزەر باغلار ھېسابسىز بۇندا .
شەربەتلەردىن قەد كۆنۈرەر تاغ،
باغ تەبىئەت ئوغۇل - قىز بۇندا .
نەزەر باغلار ھېسابسىز بۇندا .

يەنە چاپچىپ كەتتى ئىلھامم،
يەنە چىقىن چاقتى قاراسلاپ .
مەيگە تولدى يۈرەكتە جامم،
ياندى كۆزلەر يەنە چاراسلاپ .
يەنە چىقىن چاقتى قاراسلاپ .

ئەي، كەۋسەر يۇرت باغرىڭغا باستىڭ،
ئاشقىڭنى مەيىن ئەللەيلەپ .
بويلرىمغا بۇيۇڭنى چاچتىڭ،
ئىپار ئىچرە قالدىم مەن لەيلەپ .
ئىپارلارنى ئۆتتۈم كۆپ چەيلەپ .

سالاملاشتىم گىياھلار بىلەن،
سەمەم ئۈچۈن ئىسمى ئىدى يات .
بۇيى ئەتىر، خۇبى بەك لېۋەن،
جەننەتلەرگە تەركىب ۋە نامزات .
سەمەم ئۈچۈن ئىسمى ئىدى يات .

قول ئۇزاتتىم شاخلارغا ئاستا،
ياھراپ كەتتى تەنگە بىر لەززەت .
ئاڭلىدىم مەن يېڭى بىر ناخشا،
تاپتىم ئۆمۈر يەنە بىر نۆۋەت .
ياھراپ كەتتى تەنگە بىر لەززەت .

ناۋا ئىزدەپ كۆڭلۈم تەلپۈنەر
جان رىشتىسى تارىڭدۇر دۇتار.
دىلبەر كۈيلەر تۇغدەك يەلپۈنەر،
ئارنى ھەتتا ئالەمنى ئۇتار.
جان رىشتىسى تارىڭدۇر دۇتار.

قانداق پارلاق تاغملار ۋە ئاپتاپ،
قانداق ئوچۇق بىغۇبار ئاسمان .
ئارمانلاردەك يۇلتۇزلار چاقناپ،
يۇلتۇزلارنى باغرىغا باسقان .
قانداق ئوچۇق بىغۇبار ئاسمان .

سۈرۈكلەرنى سۈردۈم تالاي رەت ،
تۈزەلمەيمەن پەيلىڭ تۈزەلمەي .
باغلىۋالدىڭ ، سالدېڭ مۇھەببەت ،
كېتەلمىدىم مېھرىم ئۈزەلمەي .
تۈزەلمەيمەن پەيلىڭ تۈزەلمەي .

ھەيران باغۇ بېھشباغ ، چارباغ ،
نەزەر باغلار ، راھەت باغلىرىم .
كۆرەلمىسەم ماڭا يۈكسەك تاغ ،
كۆرەلمىسەم ھەسرەت داغلىرىم .
نەزەر باغلار ، راھەت باغلىرىم .

11

يۇرتلار ئارا كېلىمەن مەستخۇش ،
سۈزەر كۆزگە ئىلاھىي ئىمكان .
ھەر كەڭلىكتە توقاتتىم ئەس - ھوش ،
ھەر كەڭلىكتە بىر بېھش پىنھان .
سۈزەر كۆزگە ئىلاھىي ئىمكان .

ئايدالار ئەجەب ھۆسندار ،
ئاڭلىغىنا سالماقتا سۇران .
قەدىم روھلار بەكمۇ تۈگۈندار ،
لەۋھەسىدە ھامان بىر ئۇران .
ئاڭلىغىنا سالماقتا سۇران .

سۆيەر بولساڭ ئانا يۇرتنى سۆي ،
تىكىنىدە تىتىلسۇن يۈرەك .

كۆبەر بولساڭ، ئوتلىرىدا كۆي،
كۆزەل يوقتۇر ئۇنىڭدىن بۆلەك .
تىكىنىدىن تىتىلسۇن يۈرەك .
مەن باشقىچە كۈيلەيمەن ئەمدى،
ئالغاندىكىن باشقىچە ئىلھام .
بىر يارقىنلىق زېمىنغا كەلدى،
تۇتۇۋالاي ئۇنى مەن ئىلدام .
ئالغاندىكىن باشقىچە ئىلھام .

مۆھۈر بولۇپ بېسىلدىڭ جەزمەن،
ئۇستىخانغا، ھۈجەيرە، جانغا .
بەرگەن سۆيگۈڭ باغرىمنى كەزگەن،
ۋە قۇيۇلار قان بولۇپ جانغا .
ئۇستىخانغا، ھۈجەيرە، جانغا .

ئالتۇن تارتقان تارازىلارمۇ،
تارتالمايدۇ زەررەڭنى ھەرگىز.
ئاسمان ئاچقان دەرۋازىلارمۇ،
سغىدۇرالماس مەررەڭنى ھەرگىز.
تارتالمايدۇ زەررەڭنى ھەرگىز.

سېنى سۆيۈپ، قۇچاقلاپ يۈرۈپ،
سەزگۈلىرىم بولدى ئوكيان .
ھەر ياپراقتا يۇلتۇزنى كۆرۈپ،
يۇلتۇزلىرىم ھەم بولدى قىيان .
سەزگۈلىرىم بولدى ئوكيان .

1998 - يىلى 21 - ماي، ئۈرۈمچى

كەل ، شائىرە

چىمەنستان كۈيلىرىدەك كۈيلەر چاقىرار ،
خۇشئار بولۇپ، ئىككىمىزنى ئوتتەك باغرىغا .
ئۇندا ھايات دەريالىرى تىنماي شارقىرار ،
كەل، شائىر قىز بارايلىچۇ ئۇنىڭ ئالدىغا .

دېرىزەمدە ئوينار نۇرلار كۆز تاشلاپ ماڭا،
قاراشلىرىڭ ئايان بولدى قاراشلىرىدىن .
مەنزىل تېخى كۆپ يىراقتۇر، يىراقمەن ساڭا،
لېكىن نۇرلار كىردى ئۆيگە ئاراشلىرىدىن .

ئەسكەرتىش بار تېخى يەنە ئېنىق سادادا،
تەڭ بارمىساق تەگمەس ئىشىمىز بىزگە نېسۋە .
شوخ شاماللار قانات بولار كەلسەڭ ناۋادا،
قېنى شائىر ، يوللىرىڭغا قەدەم بېسىۋە .

ئالاي شائىر ئۆتكەن بىزنىڭ ماكانىمىزدا،
بىرلىرىگە كېرەك، مىڭغا كېرەك بولماستىن .
ۋولقان سۆيگۈ تاشلاپ كەتكەن جاھاننىمىزغا ،
ئارمان جامى مەڭگۈ يېرىم، بىرەمۇ تولماستىن .

بۇ قىسمەتنى چوڭ بىلمەيمىز ئىككىمىز ئەھمما،
ئىككىمىزگە ھەممە نەرسە، ھەممىسى كېرەك .



سۆيگۈ دېگەن ئاچقۇچ ئىرۇر ، ئالەم مۇئەمما ،
سىرىمىز يوق ئىككىمىزنىڭ بۇنىڭدىن بۆلەك .

بىز خېرىدار شۇ كۈيلەردە كۆيۈپ تۇرار جان ،
كۈز رەڭگىدەك رەڭلەر بىلەن كۈتمەن سېنى .
تەڭرىلەرگە شائىر كېرەك ، بەندىلەرگە نان ،
كەل ، شائىرە ، كۈي چاقىرار ، تەلپۈرتمە مېنى .

1999 - يىل ، ئۆكتەبىر ، ئۈرۈمچى



ئارمانلىق دەملەردىن ئالدىم بىر نەپەس

كۆڭلۈمنى ئەپقېچىپ ئەلەم يوق ياققا ،
ئارمانلىق دەملەردىن ئالدىم بىر نەپەس .
جۇلالىق پىكىرلەر تۇرۇپ ئاياغقا ،
يېشىل تۇغ كۆتۈردى دىللاردا ھەۋەس .

قىمىلداپ كۈيلەرنىڭ ئۆزەك جايلىرى ،
جۇش ئۇردى قانلىرىم، يامردى ناۋا .
روجەكتە ئۈمىدنىڭ ھىلال ئايلىرى ،
تۇيغۇلار تۇنقۇزماس، تۇيغۇلار ياۋا ...

تىكەنلىك سۆزلەرنى ئالغىن ياندۇرۇپ ،
ۋە يەنە زەھەردەك تەلەپپۇزنىمۇ .
يىپەكتەك خۇي قېنى؟ قويدۇڭ چاندۇرۇپ ،
كۆيدۈرمەك ئىدىڭغۇ ھەتتا مۇزنىمۇ .

كۆڭلۈمنى ئاغرىتىپ، ئاغرىتىۋېلىپ ،
تۇرسەن مېنىڭدىن تېخى كۆي سوراپ .
غۇرۇرسىز كۆي بولماس، قويغىن سەن بىلىپ ،
يەل سۈرگەن بۇلۇتلار ياغالماس سويلاپ .

داغ دەيدۇ يۈزدىكى خاللارنى لېۋەن ،
مۆكۈپ ھەم چۆكۈپ ھەم ئىزغا چۈشكەنلەر .

باغرىمىسەن ، باغرىمدىن ئىزدىسەڭ ئېۋەن ،
نېمە ئىش قىلىدۇ كۇنداش دۇشمەنلەر؟

1998 - يىل 21 - ماي ، ئۈرۈمچى



ئارچا شاخلىرىنى كېلىمەن سۆرەپ

ئارچا شاخلىرىنى كېلىمەن سۆرەپ،
پۇراقلارغا قاقىلىپ قالما .
بىر چاغدىكى چوققىغا ئۆرلەپ،
يۈرىكىڭنى ھەسرەتكە سالما .

بىر ئويلساڭ، قىسقا ئۇ دەملەر،
بىر ئويلساڭ ئەسىردەك ئۇزاق .
قايتالاردا تاشلاپ قەدەملەر،
بۈيۈكەتكەندۇق ھېسابسىز ئوماق .

شېشە تاشلار سۆزلىگەن قىسسە،
قارىقاتلار كەلتۈرگەن قىيام .
كۆك سۈڭۈلەر مېغىزلار تۆكسە،
بۆلجۈرگەنلەر ئۇزىتىشقان جام ...

گۈل رەڭگىدىن رەڭگارەڭدۈرمىز،
زەبىتۇن، زەڭگەر، سۆسۈن، زەنباقى .
ئالدىمىزدا ئالەم رەناقىز،
قولمىزدا پەلەكنىڭ چاقى ...

بۇراقى مېنى تېخى گاھىدا ،
مىراجىمۇ چىقىپ قالاتتۇق .

يۇلتۇز سۇنسا جاۋاھىرلارنى،
تاڭ قالماستىن ئاستا ئالاتتۇق .

تېلىسم ھايات، تېلىسم مۇھەببەت،
بولغانىدى بىزدە شۇ چاغدا.
ئاسمان ئىدى ئۇۋىمىز پەقەت،
پەرىشتىلەر قالغانىدى داغدا .

ئارچا شاخلىرىنى كېلىمەن سۆرەپ،
پۇراقلارغا قاقلىپ قالما .
دەملەر گويا بۇقىدەك مۆرەپ،
چاقىرىدۇ روھلارنى ئالغا .

1998 - يىلى 21 - ماي، ئۈرۈمچى



ئىدىقۇت

بىر تالاي ئەسىرگە كۆۋاھ ئىدىقۇت ،
ئۆرۈلمەس قەلئەلەر كەتسىمۇ سىزىپ .
قەدىمىي بىر روھلار ئوقۇيدۇ دۇرۇت ،
ئىشكى ئېچىلغان دىللارنى كېزىپ .
دېيىلەر : ئۆزەكسىز ھېكمەتنى ئۇنتۇپ ،
ئىچ ، لېكىن تۇپراقتىن تۇتىيا ئېزىپ .

كەچمىشلەر قوينىدا نۇرغۇن چىگىش بار ،
ھېچكىمگە ئاي ئەمەس ئۇنىڭ سىرلىرى .
تاملارنىڭ تىلى يوق ، سۆزلىمەس زىنھار ،
دېمەككى ، سۇنمايدۇ سىرنىڭ قىرلىرى .
يىللارنىڭ ئىزىنى قىلاي دەپ ئىزھار ،
تىلىمنى قىلىدۇ تىلىسىم پىرلىرى .

ئىدىقۇت ، سەن بىلەن قالدىم سۆزلىشىپ ،
بىر سۈزۈك ئۇيۇقنى بەردىڭ دەل ماڭا .
تەنلىرىڭ تېنىمگە كەتتى ئۆزلىشىپ ،
تەڭداشسىز قىسمەتلەر يار ئىكەن ساڭا .
چالماق ياتىدۇ كۆڭنى كۆزلىشىپ ،
ئالتۇنۇ جاۋاھىر تەڭ كەلمەس ئاڭا .

يۈرەكلەر مۆھۈرى بار سەندە، ئەي، تۇپراق،
سېنى دەپ ھەمىشە بولىمىز ئادا .
ئەجدادلار ئاھىغا سالىمەن قۇلاق،
ھەر يەردىن چىقىدۇ ھەيۋەتلىك سادا .
پەخىرلەن، ئەۋلادىم، مېنىسەن بۇراق ① ،
بالىقلار ئۈستىگە باغرىڭنى قادا .

خانلارنىڭ خۇي - پەيلى قىزىل گۈل بولسا،
قەلبىدەك قەلئەلەر بولارمىدى كۆم ؟؟
كۆزلەرگە قان تولماي، تاڭ نۇرى تولسا،
قىياقلىق چىمەننى باسارمىدى قۇم ؟!
يالغان ۋە ھەسەتلەر ساماندىك سولسا،
دىللاردا مۇز تاغىدەك ئۇيارمىدى غۇم ؟؟

ھېچقاچان تۈگمەس كۈيدەك ئىدىقۇت،
پىزغىرىم ئاپتاپتەك قۇيۇلدۇڭ جانغا .
ھېكمەتلىك ئويلىرىنى سالىدىڭ تېڭى قۇت،
بىر ئىلھام چاپچىيدۇ تومۇردا، قاندا .
قۇياشنىڭ كۆزىگە قارىدىم مەزمۇت،
ئۇندا سەن چۆكۈپسەن دەريايى شانغا .

ئىدىقۇت، ئىدىقۇت،

ئەزىز ئىدىقۇت ،

ئۆلگەن بىر ئەسىرنى ئىرىلدۈردۈڭ سەن .
ئىدىقۇت گۈزىلى ئاق چېچەك مەرغۇپ،

كۆڭۈللەر تۆرمگە تىزىلدۇردۇڭ سەن .
ئالى بىر نەسەبتىن يايىپ كەتتىم خوپ،
نەزمەنىڭ كۆككە كۆتۈرۈلدۇڭ سەن .

1996 - يىلى 28 - سېنتەبىر، تۇرپان



① پەيغەمبەرنىڭ ئېتى .

ئۆزۈم ئۈچۈن ئۆزۈم پۈتكەن دۇئالار

تاغدەك ھەسرەت يۈدۈپ تۇرۇپ ئۆشەنمە،
تاغدەك ئەمگەن كۈلەلسەڭ باتۇرسەن .
گۈلنىڭ پەيزى كۆرك بېرىش گۈلشەنگە ،
يوقنى ئاپساڭ ئىجادكارسەن ، ئاپقۇرسەن .

قەرزدارسەن تۇپراققا ھەم، نۇرغا ھەم،
قايتۇرمىساڭ ئۆسەر تىنماي ئۆسۈمى .
قېرىنداشلار قەرزى تېخى بولدى جەم،
ئېچىپ ئېيتسام بۇ چىنلىقنىڭ يوسۇنى .

مىليون يۈرەك كۆتۈرگەننى كۆتۈرسەن،
ئاسمان بىلەن جەڭ قىلىشساق بول چوققا .
يېنىم تىرناق تەمە ئۆسسە يىتتۈرسەن،
پىكىرلىرىڭ ئوخشاپ تۇرسۇن دەل ئوققا .

ۋال - ۋۇل نىقاب ياراشمايدۇ ئەپتىڭگە ،
ھەپىرەڭگە ھەيۋەت بەرمەس قورام تاش .
تەڭ كەلمسۇن ھەر قاندىقى ئەپتىڭگە،
ھۆرىلەرنىڭ قاتارىدا سەن قولباش .

چۇقانلارغا سالما قۇلاق، بۆلمە ئوي ،
ئۆز يولۇڭنىڭ بېشىدا بار مىڭ جەننەت .

يورۇقلۇقنى قارغانغا بەرمە بوي،
يورۇقلۇقلا شائىر سۆيگەن يار پەقەت .

1994 - يىل دېكابىر، ئۈرۈمچى



تۈن تېۋىشلىرى

1

ئاپئاق قارلار يۇلتۇز بولۇپ ياغقان بىر كۈنى،
باستى بىزنى ئامەتتەكلا ئۇزۇن قىش تۈنى .
شۇ دەم ھەممە ئاق چېچەككە پۈركىنىپ راسا،
چۈشۈپ كەتتى غەم دېگەننىڭ ئىچىگە ئۇنى .
كۆكرەكلەردىن ئۇچتى كۈپلەر مىڭ بۇلبۇل بولۇپ،
قاراپ قالدى ئاق سۆيگۈگە زېمىن ئەلكۈنى .

چۈشلىرىڭنى تۆكۈۋەتتىڭ يوللارغا ئەركىن،
ئاتار تاغلار رەڭلەر تۈزدى بىمالال، تەمكىن .
مىليون كۆزلۈك ئاسمان سىغدى دېرىزىمىزگە،
ئالسىدۇ قارا سايە يىراققا غەمكىن .
ئىزلىرىڭدا ئاق گۈللەرنى نۇرغۇن ساندىم،
ۋۇجۇدۇڭدىن كۆردۈم روشەن ھەسرەتنىڭ تەركىن!

قۇچاقلدۇق تەبىئەتنى ئاشىق بىز ئاغا،
سىڭدى تەنگە يېڭى ئىقلىم - كەۋسەر بىر ھاۋا.
دەل - دەرەخلەر ئوخشاپ قالدى قىزغا ئاق ياغلىق،
بەلكى ئۇ ھۆر، بەلكى ئۇ نۇر، بەلكى ئۇ ئانا.
گىرىمىسەننى چۈل - چۈل قىلدى چىقىن روھلىرىم،
يۇيۇنماقتا قۇتلۇق ماكان، يۇيۇن ئەي دۇنيا.

ساڭا تالنىق كۆيلىرىم بار ئانا تەبىئەت،
مۇھەببەتنىڭ بەدىلى دەل يەنە مۇھەببەت .
سۆيۈپ قويسام پىشانەڭگە ئاران بىر قېتىم،
بىلىدىم مېنى ئۇلۇغلاپسەن ئەبەدىلئەبەد .
ئازار يەتسە بىر تال گىياھ، بىر تال زەررىگە،
قوغلاپ يېتەر بىزنى چوقۇم تاغلاردەك ھەسرەت .

بېجىرىم بول كەڭلىكلىرىم، بېجىرىم بول يار،
مەزگىلىڭدە چېچەكلىگىن، ياغقىن ئاپئاق قار.
ھەر نەرسىنىڭ ئۆزى سۆيگەن باردۇر ھېكمىتى،
ھەر نەرسىكى ئۆز ھەددىدە دىلدارۇ دىلدار.
نازۇك ئېرۇر تەبىئەتنىڭ تىلىمات كۆڭلى،
بىر قېپالسا ئاللاھىيەن زىنھارۇ زىنھار.

2

ئەيىبلەرنىڭ ئۇچسۇن يەلدە باسۇن ئۇنى قار،
ئۇنىڭ ئۈچۈن دوست كۆڭلىدە مەڭگۈ ئەپۇ بار.
پارلاق زەررە دومىلسۇن قار پومىزىكىسىمان،
باغلارغا رەڭ ئېلىپ كېلەر گۈزەل گۈلباھار.
تال - تال كۆچەت تىكىپ قويدۇڭ ئېرىق بويغا،
يايرىقلارنىڭ تومۇرىدا قانلىرىڭ تارار.

سلاپ قويدۇڭ بىر سەبىنىڭ بېشىنى بۈگۈن،
ئاتىسىنى كۆرگەن ئىدىڭ چۈنكى تۇنۇگۈن .
شۇنىڭ بىلەن ئېرىپ كەتتى ئېرىمەس تاغلار،
قايسىدۇر كىن بىر يۈرەكتە يېشىلدى تۈگۈن .
شۇ يېشىلش شولىسىدىن ئاپتاپ پىشانە،
بىزلەر ئۈچۈن كېلىدىغان ئەنە ۋە ئۇگۈن .

يانغان كۈننىڭ كۆزلىرىدە يېڭىلىمەس ھايات،
يانغان دىننىڭ كۆزىنىڭ باسالمايدۇ دات .
ئىشتىياقسىز كۆڭۈل دېگەن سەرسان ھەر چۆلدە،
غورۇسى يوق ئىشكىلەرنى قاقىدۇ مامات .
قانداق ھىدىنى ئەپكىرسىمۇ ئۆيگە شامالار،
ئۆز ھىدىدىن ئايرىلمايدۇ ئۇلۇغ ئېتىقاد!

3

قەدىردانىم، جانجانىم، ئانا تۇپرىقىم،
سېنىڭ ئۈچۈن ھەر نە جايدا، ھەر نە بولمىقىم .
سەپەر قىلسام ئۆشەنمەدىسەن، يۈرىكىمدە سەن،
كۈلكەم سەندىن، بەختىم سەندىن، سەندىن سولمىقىم .
ئالەمدىكى بارچە شورنى شورايمەن تىنھاي،
پېشانەڭنىڭ ئوچۇقلۇقى مېنىڭ تولمىقىم .

يىلتىزىمەن، يۇلتۇزۇمەن، ئوغۇلمەن ساڭا،
بىر مۇھەببەت، بىر قۇدرەتنى بەردىڭ سەن ماڭا .
قېنىم بىلەن سۇغرىمەن ھەر بىر گىياھنى،
ھەر سۆز قەسەم، ئېيتىپ باقسۇن تۇۋرۇكۇم مانا .
ئۇچقۇر ھېس ۋە تېرەن ئويلاپ تۇغۇلار سەندە،
ئارقا سۆيەر يۆلەنچۈكۈم، بېشىمغا پانا!

4

تۇردۇڭ ئۇزاق ئۈندىمەستىن تالنىڭ تۈۋىدە،
(ئۆزى يوقكەن دەپمۇ قالدىم تۇتقان ئۆيىدە .)
تۇرمۇش دېگەن چىگىش نېمە تۇيغانسەن بەلكىم،
مىكىرلەرنىڭ تەركىبى يوق سۆيگۈ كۆيىدە .



ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى

يوپۇرماقلار سۆزلەر ئاستا پىنھان رىۋايەت،
ئارمانلىرىڭ چاقناپ ئۆتەر بۇلاق سۈيىدە .
قىممىتىڭنى تاپالمىساڭ ئۆزىڭگە يۈرەكتىن،
قۇل بولغىنىڭ خەيرلىشىپ ئەسلى قىممەتتىن .
بولمىغاندا ئوت سەزگۈنىڭ ئەكسى ساداسى،
قانداق قىلىپ دىل يورۇسۇن پېتىر ھىممەتتىن .
مۇڭ باسقاندا قايتىقىن دائىم سەبىيلىكىڭگە،
غەمىزلىكىڭ مېڭ بىر ئەلا يالغان ئىززەتتىن .

5

ئىزدىگىنىم يەر - زېمىندىن تامام تېپىلدى،
تېخى يەنە كۆپ مۇرادنىڭ يۈزى ئېچىلدى .
پەقەت سېنى تاپالمىدىم غەمىز بالىلىق،
بۇ ۋۇجۇدۇم ئالەمئارا كۆز بوپ چېچىلدى .
چىغىر يوللار، سوقما تاملار، قومۇش قاشالار،
سېغىنىشتىن كۆزلىرىمگە ئوت بوپ بېسىلدى .
سەندىن قالغان ئالتۇن ئىزلار بارمۇ، نەدە؟ دەپ،
چىمەنلەردە ياتتىم ھېرىپ، ئارمىنىڭنى يەپ .
ئۇيۇقلارنىڭ قۇچقىدا يالقۇندەك ياندىم،
تەمە قىلدىم سەن توغرىلۇق غايىبلىرىدىن گەپ .
ياكى يۇلتۇز، ياكى ئاي بوپ قوندۇڭمۇ كۆككە ،
ئىختىيارسىز كۆك قەرىگە باقسەن ھەدەپ .

6

ئۈگدەكنىڭ تاغلىرى باسنى قەددىمنى،
ئەسلىرىم ئۇچماقتا تىلىسىلار ئارا .



پارلاق رەك بەلگىلەپ قويدى ھەددىمىنى،
يۇلتۇزدەك ئۇ كۆزلەر ئالدىمدا مانا .
چاقنايدۇ يىراق يەر ئاسمىندا ئۇ،
يىراقتا مەن بۇنى سېزىمەن ھامان .
مۇقەددەس بىر تىۋىش بەرگىنىدە ئۇ،
تىۋىشلەر ئىچىدە كېزىمەن سەرسان .

چېچەكلەر سۆزلەيدۇ قالتىس رىۋايەت،
گىياھ يەپ پەرىگە ئايلاندى دەپ تاش .
مىكىرسىز ئالەملەر گۈزەلدۇر غايەت،
ھەركىمگە تىلتۇمار پۈتىدۇ قۇياش .

كۈيلىرىم يالقۇنغا تۇتشار شۇندا،
ياشلىرىم دەۋرىتەر يېشىل بىر دېڭىز .
ئەجەب بىر بەختنى تاپتىم مەن بۇندا،
گۈللىدى بىر دەمدە قاقشال بىر يىلتىز .

بىر كۆكلەم ئەۋەتتىم باغلىرىڭغا دەپ،
توختىماي قاقاقلاپ غوۋغا قىلىسەن .
كېلىسەن ئامەتنىڭ ئوتىنى پۈۋلەپ،
ئامەتسەن، ئامەتنىڭ ئۆتكۈر تىلىسەن!

ھارغىنلىق ۋە زەخمەت چىرماشقان تەنگە،
ھاياتلىق سۈيىنى قۇيدۇ ئۇغۇ چۈشلەر .
يېڭى تاڭ كىرمەكتە ئۆيۈمگە ئەنە،
ئۇندا يوق ۋەھىمە، ھەسەت پۈركۈشلەر .

7

دەھشەتلىك خىياللار ئەزۋەيلەپ راسا،
تىزگىنىسىز قىيادەك باسقاندا مېنى .

بەرھەق ۋە تالاشسىز شۇنچە كەڭتاشا،
بۇلۇتلار باغردا كۆردۈم مەن سېنى .

ئۇنلردىڭ جاراڭلىق ئېنىق ۋە تازا،
ئاجايىپ ناخشىلار ئېيتىپ بارسەن .
بىر شادلىق يۇلقۇنۇپ قىلىدۇ سازا،
ئىزدىگەن نۇرلارنى دەرھال تاپسەن .

قايقارا تەشۋىشلەر بولىدۇ غايىپ،
پەلەككە يېتىدۇ مەن چىققان چوققا .
تاغلاردىن قاڭقىغان سادا ئاجايىپ،
ئوخشايدۇ تۇيۇقسىز سۆزلىگەن ئوققا !

ھاياجان دەستىدىن تارتالمىدىم تىن،
ناۋاغا ئايلاندى دىل ئۇشلىرى .
سەن بىر كۈي، سەن گويىا ھېكمەتلىك ئېقىن،
كەتمىگىن، قۇلاقتىن تۇن تۇنۇشلىرى .

8

مىڭ كۆڭۈلنى ئوۋلاپ كەلدىم مەن بۈگۈن،
بىر كۆڭۈلدىن مىڭ كۆڭۈل كەڭ سۇ ئىچتى .
ئەنسىرىدىم مىڭ بىرىنچى كۆڭۈلدىن،
ئەنسىرىدىم بۇ كۆڭلۈمگە. غەم چۈشتى .

يارىسى بار كۆڭۈل ئىدى ئۇ كۆڭۈل،
ئېقىپ تۇرغان نىپدەش قېنى نەپچىرەپ .
ئەم بولمىدىم نېمىشقا مەن ئۇنىڭغا،
كەتتىمۇ يا ئېتىقادىم ئەسكەرەپ؟

مىڭ بىرىنچى يىغلاپ تۇرسا ئەلەمدىن،
مېنىڭ مىڭنى ئوۋلىغىنىم چىن ئەمەس .
ئەم بولمىدىم نېمىشقا مەن ئۇنىڭغا،
قىنى ۋىجدان، قىنى يانغان ئەقىل - ئەس؟

مىڭ بىرىنچى، مىڭ بىرىنچى قەلبىمدە،
سېنىڭ دەردىڭ ئەمدى ئوڭاي دەرد ئەمەس .
ئەم بولمىدىم نېمە ئۈچۈن مەن ساڭا؟
قىنى ۋىجدان، قىنى يانغان ئەقىل - ئەس؟

9

ئۆكۈنۈش چالۋا قاپ يەيدۇ جېنىمنى،
بۇ بەلكىم ئەقىلدۇر، بۇ بەلكىم ۋىجدان .
ئەسلىشلەر كۆيدۈردى لايقا قېنىمنى،
باغرىمنى داغلىدى ھەسرەت ۋە يىغان .

ئۇزۇن ھەم، قىسقا ھەم مەن ماڭغان يوللار،
پۈكەلمەي قاقشىغان بەل ۋە تىزىمنى .
ئارمۇيا كەڭمۇ دەپ مەن ئالغان سوللار،
ئۆرۈيمەن - چۆرۈيمەن باسقان ئىزىمنى .

قايسى غۇنچە، قايسى گۈلنى سۇغاردىم؟
كۆكېشى قويغاندا مېنى يازمىشىم .
پەرۋازىم قاي چاغدا كېتىدۇ بەسلىپ؟
قاي نۇشتا يۈز بەرگەن يولدىن ئازمىشىم؟

كىملىرىنى كەچۈردۈم قانداق سەۋەبتىن؟
كىملىرىنى يوللىدىم دوزاخقا، سوتقا؟

شامالنى ئالمەن قايسى تەرەپتىن؟
كەم ئۈچۈن ئۆزۈمنى تاشلىدىم ئوتقا؟

سوراقتا تۇرىمەن ھەر كۈن - تۈن بويى،
مەن ئۈچۈن كەچۈرۈم، ئاقلىغۇچى يوق .
يار بولسۇن ھەر كەمگە دانىشلار ئويى،
چولا يوق ۋەزىلەرگە ئۆمۈر ئاتقان ئوق !

10

مەھەللىمىز شامالباغ قۇراق چاپان بەئەينى،
تۇرغۇنلىرى بىر خىللا رەڭگارەڭدۇر خۇي - پەيلى .
قىيا - چىيا ھەمىشە يېتىشمەيدۇ تىنچلىق،
دەيمىز: ئاخىر ئامالسىز قۇلاق كەتسە ھە، مەيلى .

بىز قالساق مەيلىغۇ قۇلاق بىلەن كەتمەستىن،
بۇ دۇنيانىڭ غوۋغاسىن ئاڭلىمىغان مەڭ ياخشى .
شامالارغا ئېسىل يەم زىغىر چاچقان ئۆسەكلەر،
ئاڭلىمايمىز بەربىر داپ چالسىمۇ مەڭ ياخشى .

قايناپ كەتتى بىر كۈنى ئاقساقاللىق داناىمىز:
ئېلىپ چۈشۈپ ئاسماندىن بۇلۇت بىلەن يۇلتۇزنى .
پاڭلىقنى ئۇلارنىڭ، ئۇزلۇقنى ماختىدى،
يەنە شېپى كەلتۈرۈپ ئاپتاپ بىلەن كۈندۈزنى .

ھاۋا سۈزۈك، سۇ سۈزۈك، كۆزلەر ئىچكەن نۇر سۈزۈك،
بۇ نېمىلەر نېمىشقا بولالمايدۇ بىر تۈزۈك .
نېمىسىگە نېمە يوق، يېتىشمەيدۇ قايسى كوي ،
كۆكتىن پەرى چۈشمۇ ئون قولدا ئون ئۈزۈك؟



كىم بولمىسا شۇنىڭكى يامىنىنى سۆزلەيدۇ،
قۇرۇق قالماستىن نەشتەردىن بۆشۈكتىكى سەبىي ھەم .
يېرىلمىمۇ پېشانەڭ ئاللا ئۆتمەستىن گۇناھ شۇ،
نېمە يەتمەي ئازىسەن، ئېيتچۇ، قېنى كالتە يەم!

بىرنىڭ ماڭساڭ كەڭ يولدا تاشلاپ ئەمدى كەڭ قەدەم،
بىرنىڭ كېلىپ ئارقىدىن تۇيدۇرماستىن چالسەن .
بىرنىڭ تىككەن كۆچەتلەر تىلغا كىرىپ گۈللىسە،
بىرنىڭ كېلىپ ئۇنىڭغا چويۇن چەمبەر سالىسەن .

ئورا كولاپ تىنمايسەن، ئايۋان سالغان يېرىڭ يوق،
دەز تاپقاندا، ئاراش دەپ، چار سالىسەن ئالەمگە .
ئۆگەتكەنگە مىلىتىنى سۈرەتلىنىپ ئاتنىڭ ئوق،
سېنىڭ نېمەڭ يەتمەيدۇ ئوخشاش ئۇچۇن ئادەمگە .

ئوقتەك يېغىپ سوئاللار، ئېكەكلىدى جېنىمنى،
مۇنكىر - نەكىر سوئالى بولسا بولار شۇ سۈپەت .
يېتىشىدۇ بۇ يەردە ھەممە نەرسە ئەي ئاتا:
يېتىشمەيدۇ پەقەتلا بىرلا نەرسە: مۇھەببەت .

11

قەدەھلىرىڭ كۈمۈش ئىكەن، مەيلىرىڭ ياقۇت،
كىمگە تۇتماق ئىستەيسەنكىن ئۇنى ئەي رەنا.
چوققىلارغا ئوخشاپ قالدىڭ ئاق قارلىق، مەزمۇت،
تۇرۇشۇڭدا باركى جەزمەن بىر چوڭقۇر مەنا .

كىمگە تۇتساڭ تۇتقىن ئۇنى بۇزمايمەن يوسۇن،
ئەمما تۇنجى خېرىدارنىڭ مەن، بىلگىن سەن شۇنى .



قاچقانلارنى قوغلاش بىزگە مەڭگۈلۈك ئۇدۇم
ئاغزى كۆيگەن بۇلۇپ ئىچەر ھەتتا سوغ سۇنى .

ئوتتۇز ئوغۇل تۇرۇپتىمىز تەمەلەر گۈلخان ،
بۇ تاۋكادا بىز ھەممىمىز ئۇتساقلا دەيمىز .
خان ئەر كىسى بولسا تاڭنىڭ ھەمىشە چولپان ،
سەن شۇ تاپنىڭ ئەر كىسى سەن ، پەرىشتە ئەي قىز .

ئۆتتى كۈنلەر ، ئۆتتى كۈيلەر ، بۇ دۇنيا چەمبەر ،
بەندىلىك شۇ ھەر قەلبتە ھاكىم ئۇنتۇلۇش .
كۈمۈش قەدەھ ئەمدى مەندە ، مەندىدۇر كەۋسەر ،
ساڭا ئۆتتى مەندىن تەمە ھەمدە تىك تۇرۇش .

12

سايىلەردىن كۈمۈش بەندىلەر ،
ئۆپچۆرەمدە بار ئىدى تالاي .
يانار ئىدى تاڭسۇق مەدەنلەر ،
لەۋلىرىمنى تامىشنى ئاي .
تاج كىيگۈزەر ئىدى ئەرەنلەر ،
تېگىشمەيلا قالاتتىم ئايھاي .

ئافار ئىدى كۆڭۈللەر بال بوپ ،
باشلاپ ئۇنى ئۈلگۈرەلمەيتتىم .
تولغىناتتى تالايلا نال بوپ ،
تاڭ قالاتتىم ، ئۇندىيەلمەيتتىم .
ھەپىرەڭلەر ئۆزگەرسە ھال بوپ ،
مەيلى دەيتتىم ، كۈنلىيەلمەيتتىم .

تاشقان دەريا كۈيلىرى ئىدى ،
تىكىن چوققا شۆھرىتىم بەرھەق .



غەملەرىمنى دىلدارىم يېدى ،
 يۈكسەك ئىدى يۇلتۇزۇم مۇتلەق .
 غايىب ئاۋاز كۆپ قېتىم دېدى :
 تەڭرى سېنى تۇرىدۇ يۆلەپ .

داۋانلاردا مەن قالدىم يالغۇز ،
 جەڭ يۈزىدىن كۆچكەندە رەڭلەر .
 دەلۋە تىقنى ئاغزىمغا كۆك مۇز ،
 ھەپسە بولدى قورسىقى كەڭلەر .
 سۇندى قولۇم ، چېچىشتى كۆپ تۈز ،
 يوشۇرمىدى دارايى يەڭلەر .

تاڭلاي چېكىپ تاڭمۇ قالدىم ،
 ئەسلىي شۇنداق دۇنيادىكى ئىش :
 خورلۇقلارنى بىرلا يالدىم ،
 كۆكلەم بولدى شۇئان سۆرۈن قىش .
 ئاخىر شۇنداق دەستۇر تاللىدىم :
 چۈش دېگەن چۈش ، ئەمەس ھەرگىز چىش !

13

سۆيگۈگە سۆيگۈ مەن ، باغىمدا مۇز يوق ،
 سەبىيگە سەبىيەن نۇردەك پارلىغان .
 كۈي بەرسەك كۆڭلۈمگە چېنىم تەسەددۇق ،
 شەنىگە ئەقىدەم مەڭگۈ ئارىمغان .
 خۇيۇڭنى خۇي ئۈچۈن ۋەكىل سايلىدۇق ،
 (قالدى بىر مۇ باغ ئىزدەپ بارمىغان .)
 قىدىرىپ يۈرىمەن خۇشبۇيۇڭنى گۈل ،
 ھەم ئېسىل كۈلكەڭنى سۆيۈملۈك دىلدار .



كۆزلىرىم تۇنلەردە يۇلتۇزدۇر پۈتكۈل ،
 شەپىلەر بېرىدۇ ، بۇلجۇتماي بىدار .
 «قورام تاش كۈلمەكتە ئىگەم سەنمۇ كۈل ،
 تىلىگەن بەختلەر كۆرسەتتى دىدار .»
 تەشەككۈر سىلەرگە ئەي پەرىشتىلەر ،
 يولۇمدا يورۇقلۇق تۆكتۈڭلار ئەجەب .
 باغلىدىم سىلەرگە ئالتۇن رىشتىلەر ،
 ھەربىرى بىر ئالتۇن ئالەمكەنغۇ دەپ .
 ئالتۇنى تاۋلايدۇ ھامان كۈشتىلەر ،
 (ئالتۇندەك بولۇشنى نېسىپ قىل يارەب!)
 قۇلاقتىن قۇيۇلغاچ يۈرەكلەرگە بال ،
 ئۇنلەردىن مەن يەنە ئالدىم كۆپ ھايات .
 ئىزغىرىن سايىلەر تىترىدى غال - غال ،
 قالتىس بىر ھەيۋەتكە قالدى بۇ مامات .
 بىر تىۋىش بولسىمۇ ئىزگۈلۈك دەرھال ،
 ياراتتى پەرۋازدا ئۇپرىماس قانات .

14

دېرىزەمنى چېكىپ قالدى ئاي بۈگۈن ئاخشام ،
 مەندىن ئاغما نېمە كېرەك ، قانداق بىر سادا ؟
 زۇغۇيىلارنىڭ كۆزى بىلەن ساماغا باقسام ،
 ئوت يۇلتۇزلار يىغىلىشىپ بوپتۇ بىر پادا .
 يىراقلاردىن ئاغلانماقتا ئۇنتۇلغان ناخشا ،
 دىل يايرايدۇ يايىرىماسلىق بولغاندا ئادا .
 پەرىشتىلەر ئۆتۈشمەكتە ئالدىمدىن رەڭدار ،
 قاناتلىرى تېگەر تامغا ، ھاۋاغا ، جانغا .



ئەن سالىمەن ھەر بىرىگە بول دەپ تەشرىپدار ،
ئوي سالىمەن ئويللىرىغا تول دەپ جاھانغا .
سۆيگۈ يۇيغان كەڭلىكلەردە مەن بار ، روھىم بار ،
يىلتىز ئىرۇر چۈنكى قۇياش ئەزەلدىن قانغا!
تۇرتۇپ چىقار تامللىرىدىن خۇشۇي ئارچىلار ،
ئۆزىسىمان بۇيۇكلەرگە توقۇشۇپ داستان ،
ياپرىقىدىن تەپچىرەيدۇ كەۋسەر تامچىلار ،
ھەر بىرىدە چاراقلايدۇ بىر بىللور ئاسمان ،
ئۆڭگەكلەرگە بىر قولىدا مىڭ بىر قامچىلار ،
تاغدەك ئېغىر مەنىلەرنى باغرىغا باسقان!
يولدا تاشلار جاۋاھىرغا ئايلىنار شۇندا
تاپنىمىدىن ئۆتەر يەل بوپ ياۋنىڭ ئەپسۇنى .
ئوغۇز سۈتتەك جاھان پەيدا يېڭىدىن بۇندا ،
ھەممىزنىڭ تىلىگىنى ، مەڭگۈ مەپتۇنى .
قىغىر ماڭغان نىيەتلەرنىڭ مەنزىلى گۇندا ،
بىزنى تاۋلار تاغ - داۋانىڭ بوران - چاپقۇنى .
چۆمۈلمەن تۇيغۇلارغا ئۆمرۈمدە ھەر كۈن ،
ئوخشاپ قالار ئەزىز كۆڭۈل ئاپئاق چىچەككە .
بولسا دەيمەن ئاق شوللار ھەمىشە كەلكۈن ،
زەھەر تىللار يۆگىلىپ شۇ تۆمۈر پىچەككە .
يېشىلمىسە ، تىل تىغىدىن ساق تۇرسا ئەلكۈن ،
چوققىدىكى قارغالداقلار چۈشسە ئېتەككە .
دېرىزەمنى چېكىپ قالدى ئاي بۈگۈن ئاخشام ،
قالدى بەلكىم خۇي - پەيلىمنى بۇ قېتىم بىلىپ .
باسقۇن قىلغان ھوشلىرىمنى يېلىنچاپ ئىلھام
يول بەرمىگەن جاندارلارنى تىغىدا تىلىپ .





ئەي ئىزگۈلۈك سېنىڭ ئۈچۈن قولۇمدا زەرەم،
يۈرىكىمنى ئىشىكىڭگە قويمەن ئىلىپ!

15

مەخمەلدەك قىرغاقتا يۈرسەن يالغۇز،
ئاي بىلەن يۇلتۇزدىن مېنى سورايسەن .
گۈپۈلدەپ يۇرايمەن تەنلىرىم يالپۇز،
قاراڭغۇ سەزگۈڭنى نۇرغا ئورايسەن .
مۆجىزە كەڭلىكلەر ئالار ئېسىڭنى،
ۋە يەنە خىيالغا چۆكۈپ كېتسەن .
ئالەمدەك ۋەزنى بار رەڭدار ھېسىڭنى،
چۈشۈڭدە كۆتۈرۈپ ماڭا يېتسەن .
مەن ئېگىپ تۇرىمەن بېشىمنى بەلكىم،
تۆكۈلەر كۆزۈمدىن كۆزۈڭگە ھەسرەت .
تېلەيسەن شۇ چاغدا ئۇيقۇنىڭ تەركىن،
كېتسەن ئەيىشىڭدىن خېلىلا پەسلەپ .
كىمگىدۇر سۆزلەيسەن چۈشۈڭنى ئۆرۈپ،
بېرەر دەپ ياخشى ۋە يېڭى بىر تەبىر .
(قالسىمۇ كۆڭۈللەر بىر ھازا يورۇپ،
غايىبىنى سۆزلىمەك گۇناھى كەبىر .)
ئاسماندا نەي چالار تۇرنىلار گاھى
قالسەن خىيالدا قولۇڭنى بۇلغاپ .
دەيسەندە نەدىكىن ئانا دەرگاھى،
كېتىدۇ قەلبىڭنى سېغىنىش چۇلغاپ .
سۆيگۈلۈك تۇيغۇلار قاينام ۋە قىيان ،
ھەممىنى كۆيدۈرەر، يارىتار يەنە.



ئالەمدە ھېچكىمنى يېڭەلمەس ھىجران ،
ئاشۇنداق تۇيغۇلار قىلسا تەنتەنە .

16

مەنمۇ بار ، سەنمۇ بار ، تېخى ئۆلمىدۇق ،
يېتىشمەس ۋە لېكىن ماختاشقا ھىمەت ،
ئەقلىنى سەزگۈدىن تېخى بۆلمىدۇق ،
مەن ئەرزان ، سەن ئەرزان ، ئۆزگىلەر قىممەت .
ئىسمىنى ئاتاپسەن يىرگىنىپ تۇرۇپ ،
ۋەزنىنى سامان دەپ بىلسەن پەقەت ،
مونچاقنى داڭلايسەن تىنماي دەم ئۇرۇپ .
كۆزۈمنى سۆكسەن ياغدۇرۇپ لەنەت .
مەن يازغان سەتىرلەر ياقمايدۇ ساڭا .
ئۆزگىچە جۆيلۈشتىن ئالسىن «مەدەت»
تەڭرىدىن گەر ۋەھىي كېپ قالسا ماڭا ،
تەن ئالماي ئۇنىمۇ دەيسەن بىر «بىدئەت» .
مەن چىققان چوققىنىڭ تەرىپى ئويماي ،
مەن تەرگەن گۈللەرمۇ جەزمەن خارۇخەس .
ئۆزگىنىڭ گىياھى چاپقالغان ئورمان ،
ھېكمەت ۋە ئىپارغا چۇلغانقان پەۋەس .
كېسىلگەي قېرىنداش ، بۇ چىغىر يوللار ،
توزۇغاي باشلاردىن بۇ مەشئۇم قىسمەت .
بىز تىرىك چاغلاردا چىرماشسۇن قوللار ،
پارلىسۇن قەددىمىز ، يانسۇن مۇھەببەت .

17

كۆكرىكىمدە يۈرىكىم ئۇرۇپ تۇرغان چېغىمدا ،
ھېنىڭ مۈلكۈم تالاشسىز تەڭدىشى يوق ئالتۇن تاڭ .

ئامغا كۆللەر تېرىلغان كۆڭلۈمدىكى بېغمىدا،
قونالمايدۇ بەرگىگە شۈبھىلەردىن چاڭ - توزاڭ .

نومۇرلىرىم تۇتاشتۇر كۈلكىسىگە دائىما،
مىڭ ئەسىرگە نەڭ بەلكى مېنىڭ مۇشۇ بىر كۈنۈم .
قاچماق بولغان ۋاقىتنىڭ مەن بارمايمەن رايىغا،
ئۇچار مىڭ يىل بوشلۇقتا
بىر كۈندىكى مىڭ ئۇنۇم .

چۈنكى مەن بۇ بىر كۈندە تالاي كۈنگە ئېرىشىپ،
تالاي كۆزنىڭ يېشىنى ئىشقىم بىلەن قۇرۇتتۇم .

ئېسىپ قالسا زۇغۇي يەل،

زۇغۇي بىلەن قېرىشىپ،

مىڭ دوستۇمنىڭ ئەيىبن بىر تىنىقتا ئۇنتۇدۇم .

شۆلگىمىدىن ساقايدى تالاي يامان يارلار،

سۇنۇق دىلغا دىلداشمەن،

قايقۇ كېلىپ باسقاندا .

ئاپتاپ ھامان دۇنيادا مۇھەببەتتىن تارلار،

ياپراقلارنىڭ كۈيلىرى قوندى ئۆرلەپ ئاسمانغا .

18

بارىكالا، دوستلىرىم، قېرىنداشلىرىم،

بار سىلەردە ئاجايىپ مەجەز .

بىر كۈن ئاقساق قالسام تۇيۇقۇم چۆچۈپ،

داۋراڭ سالىسىلەر مىڭ كۈن ئۇرۇپ جەز .

ئۈچ يۈز ئاتمىش بەش كۈن ئۇچتۇم ئاسماندا،



سەييارلەرنى ئېتىپ ئوينىدىم .
ئاق - قارا بۇلۇتلار قولياغلىقىم بولدى ،
بەلكىم ئۇ يەردە ھېچنېمىنى ئاياپ قويمىدىم .

سامانىولى تۇتاشتۇرۇپ قويدۇم دېرىزەمگە ،
ئاق ئېچىلغان ئورۇكۇمگە تولۇن ئاي ھەيران .
قۇتۇپ كېچىلىرى سىرلىرىنى سۆزلىدى ماڭا ،
ئۇچار تەخسىلەر ۋەسىلىگە يېتەلمەي ۋەيران .

قالتىس بىر مۆجىزىلەرنى ياراتتىم چامامدا ،
ئېغىزلارنى ھاڭ ئاچۇرىدىغان .
شادلىنىدۇ دەپتىمەن ئىرقداشلىرىم
مېنىڭ ئۈچۈن ئالۋاستىلارنى قاچۇرىدىغان .
كۈتكەنلىرىم غايىب بولدى ئۇپۇقتىلا ،
ئۇنتۇدۇڭلار

ئۇچۇش ،

پەرۋاز ،

قانات .

ئاسمان ، دېگەن سۆزلەرنى پۈتۈن ،
شائىرانە ساددىلىقىم ھەيرەتتە قويدۇڭ مېنى ،
تامىقىم ئىشىشىدى ،
يۈرىكىم ئىشىشىدى ،
ئۇمۇندۇم قاتتىق ،
ئىچىمىمۇ تۇتۇن ،
تېشىمىمۇ تۇتۇن .

19

دېرىزەمىنىڭ ئالدىدا ، ئاڭ پەيتىدە ،
ياندۇ ئىككى يۇلتۇز ،



ئىككى دۇنيا .
كۈيلىرىم ،
شېئىرلىرىم ،
سۆيگۈلىرىم
ياندۇ توختىماستىن
ئۇندا گويىا .
ئۇ باشلاپ كىردى ئۆيگە پەرىشتىدەك ،
قايغۇسىز ،
تاپقا چۈشمەس ياشلىقىمنى ،
مەن ئۇنى قۇچاقلدىم ،
سۆيۈپ كەتتىم
بىلدۈرۈپ ئاڭما مەڭگۈ
ئاجلىقىمنى .

ئېرىشتىم تىلىسىمىمان كەڭلىكلەرگە ،
ھەر زەررە بۇندا بەلكى يارنىڭ تېنى .
ھەر قەدەم
بىر شادلىققا
ئىشىك ئاچۇر ،
ئەي ئاجۇن ،
دەردىڭ قېنى؟
غېمىڭ قېنى؟

ئېرىمە ، ئەي يۇلتۇزۇم ، ساقىپ كەتمە ،
تۆكمەستىن ھېسلىرىمنى قويۇپ ئالاي .
ۋاراقلىسام

كىتابسەن

بەتلەرئىدە



مەن بىلمىگەن
ھېكمەت بار
تالاي - تالاي .

1998 - يىل ئىيۇن، ئۈرۈمچى



زوردۇن سابىرغا مەرسىيە

1

بىر ھەسرەتتىن بىر ھەسرەتنىڭ سالمىقى ئېغىر ،
يەنە ئاپئاق چېچەكلىدى تاغلىرىمدا تاش .
قارا قىسمەت قاراسىدىن يۈرەكلەر يېغىر ،
ئېگىلىدى ئاھ ، شاھ ئالدىدا ئېگىلىمگەن باش .
بارمۇ بولدۇم ، يوقمۇ بولدۇم قەددىم پۈكۈلدى ،
تۇيماقتىمەن ، يوپۇرماقتەك تىترىمەكتە يەر .
تالاي بۇلاق كىرىپكىدىن ئۇنچە تۆكۈلدى ،
ھايات گۈزەل ، مامات دېگەن دەھشەت نەقەدەر ...
يۈمۈلۈشقا يارالمىغان كۆزلەر يۈمۈلۈپ ،
قارغىشلىرىم بولدى بوران ، دەۋرىگەن دېڭىز ،
سوغۇلۇشقا يارالمىغان نۇرلار سوغۇلۇپ ،
مۇھەببەتلىك كۆڭۈللەردە سۆرەلدى ئېڭىز ...
جاننى ئالار ئادا يەللەر ئابىردىن ئەسكەن ،
يۇلتۇزنى مىڭ قايتىلاپ ، غەمكىن سوراقلاپ .
قايرىلدى بىس قۇيۇچى ۋە ئالماسنى كەسكەن ،
سۇندى قىلىچ زۇلمەتلەردە يانغان چاراقلاپ .

2

ۋاراقلايمەن... يۇمران ، سۈزۈك ، سۆيۈملۈك دۇنيا ،

ۋۇجۇدلاردىن يېتىپ شەپەق، تۆكۈلەر كۆللەر،
 ئارمان دېگەن كۈلكە تۆككەن بىر بۇلبۇلگويىا،
 يار قارىشى قاراشلاردا پىژغىرىم ھۆللەر.
 سۆيگۈ ئۈنگەن تۈزلەڭلەردە ئىپارلار قىيان،
 ناۋا بولۇپ ئاقار بۇندا سۆيگۈسىمان تاڭ .
 ھەر زەررىدىن ھەر زەررىگە يەتمەيدۇ زىيان،
 روھ دېگىنىڭ چاقناپ تۇرسا نەگە قونار چاڭ .
 سوقماقلارنىڭ دەۋەتلىرى قالدۇ قېتىپ ،
 تۈز يولىدىكى مەغرۇر ئىزلار سۆزلەيدۇ داستان .
 لەھەل بولار زىچ پورەكلەر كۆكسىنى ئېچىپ،
 شوللاردىن بەرپا قىلار يۇلتۇزلۇق ئاسمان .
 كۈلۈپ كېتەر ھۆسنى تولغان ئانا سەھرالار،
 سېھىرلەيدۇ تولۇنئايىنىڭ چۆمۈلۈشلىرى .
 ئۆز ئىسمىنى ئېيتىپ تۇرار مىڭ خىل گىياھلار،
 تاڭ قىلىدۇ يۇرتنىڭ نۇرغا كۆمۈلۈشلىرى .
 ئانا تىلىنىڭ جىلۋىلىرى قالتىس بىر قۇدرەت،
 ھەر بىر سۆزدىن ئىشلىگەندۇر بىر ئالتۇن رىشتە .
 ھەر نۇقتىدا پارتلاپ تۇرار يېڭى بىر جۈرئەت،
 بەزىلەرگە قوشنا بولار دائىم پەرىشتە .
 ۋاراقلايمەن، يېيىلىدۇ ئالتۇن قەلبىلەر،
 كۈنگەيگىمۇ، تەسكەيگىمۇ ھاكىمدۇر ئاپتاپ .
 لاۋۇلدىغان ئارزۇلاردا بۇتمەس جەلبىلەر،
 تۇرار بۇگۈن ئېتىكىدە ئەتىلەر چاقناپ .

3

خانبالىقتا ئۆتكەن كۈنلەر ئالتۇن رەڭ ئىدى،
 قەلىمىڭىز بىر تىنمىغان ئويناقلاپ تاپىدەك .
 ھېچكىم بىلمەس سىرنى خىزىر بىر سىزگە دېدى،

سز چۈشۈرگەن شوخ سۈرەتلەر پارلايدۇ كايىدەك .
سەزگۈلەردە بىر سەببىسىز ، بىر گۆدەك بالا ،
سەبىي بولۇپ كۈلۈپ تۇرغان سىزگە بۇ ئالەم .
ئەركىلىدى سىزگە ھەردەم سىز كۆيگەن دالا ،
رەڭدار چۈشلەر ، سۈزۈك سۆيگۈ ، نۇرلار مۇجەسسەم .
ھايات قويغان سوئاللارغا بەردىڭىز جاۋاب ،
ئوچۇق - يېپىق بەيگىلەردە ئۆزىڭىز مۇتلەق .
ئانا نۇپراق ، ئانا يۇرت چۈن باغرىڭىز كاۋاپ ،
شائىر دېگەن كۈرەشتۈر ھامان يەكمۇ يەك .
ئۆمرىمىزنى كۈنگە بۆلۈپ ، پۈلدەك پارچىلاپ ،
خەجلەپتىمىز ، خەجلەپتىمىز تۈگمەيدۇ دەپ .
مانا ئەمدى ۋەسلىمىزنى دەھشەت قامچىلاپ ،
ئايرىۋەتتى سىزنى بىزدىن قالدىم ئېسەدەپ .
تەڭرىتاغدەك كارامەتلەر يارىتىپ ئۇنسۇز ،
خوش دېمەستىن كەتتىڭىزمۇ بىرلا تىنىقتا .
سىزنى ئىزدەپ تاپالمايدىم ، غۇرۇرۇم كۆنسۇز ،
پەلەك مېنى بوغۇقتۇردى ، قىلدى دېمەقتا ...

1998 - يىلى ، 16 - ئاۋغۇست ، ئۈرۈمچى



يېڭى يىل ئىلھاملرى

1

پېشىگە ئېسىلىپ ئاستا ماڭ دېسەم،
 ئۇچقاندەك سوغىغا ئەكەپ قويدى يىل .
 بۇ ئۆمۈر قىسقا دەپ غەم - قايغۇ يېسەم،
 تولغىنىپ قالدى ئاھ، ئوتتا بىر تال قىل .
 قۇرغۇيۇم ئۇچۇپتۇ قولۇمدىن بىلسەم،
 نەددۇر قوندىقى، نەددۇر مەنزىل .

2

كېيىنەك ياغماقتا، كېيىنەك تون كۆپ،
 يارىشۇر گەر كىيسەم بۇ نىسپىي تۇندە .
 كۆز نەككە قارايمەن سىنلارنى ئۈلگۈپ ،
 يەر - جاھان توۋلايدۇ بىر تىلىسىم ئۇندە :
 ئاسمانغا نۇرىمەن مۇھەببەت پۈركۈپ،
 يۈرىكىم سۈرىتى كۆرۈنەر كۈندە .

يۇلتۇزلار شۇرمەللەپ ئاقار توختىماي،
 شوللار دەۋرەيدۇ قىيان ۋە قىيان .
 كېلىشىم تاپماقتا ئۇيۇقتا چىراي
 باقمىساڭ باغرىڭغا، زوقۇڭغا زىيان .



كۆپلەر دىن ھورسىمان كۆتۈرۈلەر كۆي،
دەۋەتلەر ھامان گۈلئاراي،
دىللاردا سىرلار يوق ئەمدى يار، پىنھان .

3

دوقمۇشتا بىر ئىللىق كۆزلىشىپ ئۆتتۈم،
كېيىك كۆز، كېيىك تەن بىر جانان بىلەن .
دىلغا مېھىر ۋە ئىشتىياق تۆكتۈم،
گەزلەشتىم يېپىڭى بىر جاھان بىلەن .
بەخت تاپ دېدىمۇ بەھرىگە چۆكتۈم،
يولۇمغا يۆنەلدىم نۇر جاھان بىلەن .

4

ئۈمىدىسىز يۈرىمىدىم، ئۈمىد دېگەن مېخ
قېقىلغان سۆڭەككە، كىرگەن يۈرەككە .
چىمەننى كۆرسەتتى كۆزۈمگە ھەر بىخ،
مىڭ ئورام كۈچ بەردى تېخى بىلەككە .
ئەتىگە ئۆتكەندە ياغاچ بولار چىغ،
قۇدرەتلەر قۇيۇلار ھامان تىلەككە .

پىچىرلاپ كېلىمەن، كۆڭۈللەر تولىسۇن،
ئوڭۇڭدا ئاي تۇغسۇن، سولۇڭدا چولپان .
ئاتماقچى تاڭلىرىڭ ھېسابسىز بولىسۇن،
(دوستلىرىم - قەلبىڭگە يېقىلغان گۈلخان!)
ئىمەنلەر كۆكرىپ، ئەمەنلەر سولىسۇن،
قاراڭغۇ باغلىرىم شەرىپەتكە تولغان!

5

ئەمادەك سىپايىمەن تام ۋە تاللىرىنى،
ھېسلىرىم سىڭگەن يەر نەقەدەر ئەزىز.
خىزىرغا قارايمەن ئاقباش چاللىرىنى،
بۇنداقتا كەلگەن ئوي نەقەدەر لەزىز.
ئەتىلەر ئېچىلغان... يوقات پاللىرىنى،
تاغدىمۇ، تاشتىمۇ باغجانلايمىز بىز.

زىغىرلاپ تۇرىمەن ھەربىر زەررىنى،
چىقىمەن ئۇلارغا بىردىن ئات قويۇپ.
يار لېۋى دەيمەنكى گۈللەر بەرگىنى،
باققان كىم ئالەمدە لەۋلەرگە تويۇپ .
بۇ زېمىن - تەقدىرنىڭ دىلغا تەرگىنى،
كىم ئۇنى قادىركەن ئېلىشقا تويۇپ؟

6

ئىنتىلىش ئىلكىدە باقتىم يىراققا،
ھەر نۇقتا ئۈستىدە دېڭىز ھاياجان .
ئەلۋان رەك يۈگۈردى يەردە سىياققا،
تاۋۇسقا ئوخشىدى دەشتى - باياۋان .

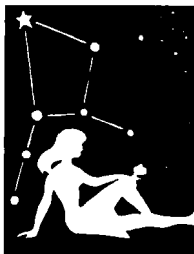


مىڭ تەزىم ھەر بىر تال ئۆگمەس قىياققا
تۇيغۇلار دەريادەك دەۋرەيدۇ ھامان .

* * *

پېشىگە ئېسىلىپ ئاستا ماڭ دېسەم ،
ئۇچقاندەك ، سوغما ئەكەپ قويدى يىل .
ئىلھام بار ، قايغۇم بار ناۋادا بېسەم ،
تەئەججۇپ ئىچىدە لال بولماقتا دىل .
يېڭى تىن ئېپكىلەر يېڭى يىل بىلسەم ،
قامىتى كۆپ لېۋەن ، خۇي - پەيلى ئېسىل .

2002 - يىل ، 26 - دىكابىر ، ئۈرۈمچى





قۇياشنىڭ باغرىغا سىڭىپ كېتىمىز...

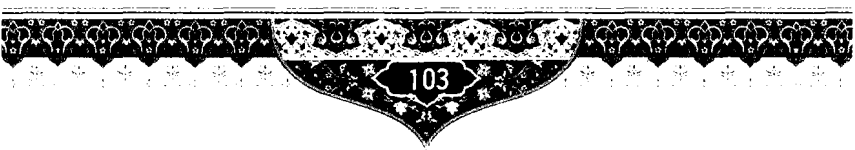
1

تۈنىدىم، ئەڭ پاكىز ھېسلىرىم ياندى،
ئالەمدە مۇقەددەس بۇت بولدۇڭ ماڭا .
ئۇ ھېسلار ئالدىدا ئۆزگە ھېس چاندى،
ھېچقاچان، قېرىماس قۇت بولدۇڭ ماڭا .

مەن بالدۇر چېچەكلەپ خۇشبۇي گۈل ئاچتىم،
بەيگىدە نىشانغا قادىدىم تۇغ ھەم .
تېتىكىلىك تىنقى - پۇراقلار چاچتىم،
يىغىلماس نۇرلارنى يىغقۇچى ھەردەم .

تېڭىرقاپ تۇرىسەن، سەن تېخى يولدا،
يېپىشقاق ئويلارنىڭ تورىدا تامام .
بەنلىرى سارغايغان دەستۇرۇڭ قولدا ،
پەرۋازلىق قاناتنى كەسكۈچى ھامان .

چاقىردىم مەن سېنى، ساھىبجامال قىز،
دىلىمۇ، تىلىمۇ كەتتى تەڭ بالقىپ .
ھەممىگە كۆنۈپ بېغىر باسقاق بىز،
چىقالماي قالىمىز بىر ئىزدىن ھالقىپ .



بىلمەن، ئالسەن ماڭا يېتىشىپ،
ئۇيۇقتا توختايمىز ماڭغان يېتى بىز.
نۇر بىلەن مەڭگۈگە باغ - باغ ئېتىشىپ،
قۇياشنىڭ باغرىغا سىڭىپ كېتىمىز.

2

باھاردەك ئېچىلىپ تۇرساڭ ئېڭىمدا،
مۆجىزە كۆرسىتىپ سۆيگۈ - ئەڭگۈشتەر.
گۈللەرنىڭ كۈلكىسى ھەربىر تېڭىمدا،
ھەر دېمىم جەۋھىرى، گۆھەر ۋە گۆھەر.

سەجدىنىڭ نۆۋىتى سېنىڭكى دەيدۇ،
باش قويۇپ پۈتۈمغا، باش قويماس قۇياش .
ئۈلۈمۈم ئۆمرۈمنىڭ غېمىنى يەيدۇ،
بولسىمۇ ئەمەلىي، ئەبەدىي بۇلاش !

يەلكەمگە قونىدۇ ئالتۇن يۇلتۇزلار،
تەئەللۇق بولىدۇ جىلۋىسى ماڭا .
دېرىزەم ئالدىدا ھېسابسىز ئىزلار،
يۈزلەنگەن بولىدۇ قىبلىسى ماڭا .

مىڭ چىگىشلەر، مىڭ مۇشكۇلات ھەل،
ئامەتلەر كىرىدۇ ئىشىك - تۇڭلۇكتىن .
توققۇزۇم، ھەتتاكى ئوتتۇزۇممۇ نەل،
مىكىرىسىز قالدۇ شەيتان مۇڭلۇكتىن .

بىر پارلاق بوشلۇقتا تۇرۇپ قالمەن،
نۇر ئاققان يۈرەكنى يېيىپ ئالەمگە .

ئەسرلەر كار قىلماس سەبىي بىلەن ،
(ئەڭگۈشتەن نېسىپ بول ھەر بىر ئادەمگە .)

3

ئاۋازىڭ ئاڭلاندى ، ئۆزۈمگە كەلدىم ،
قايتۇردى چوققىلار مەغرۇرلۇقۇمنى .
بىلمىگەن بولغىدى خالايق بەلكىم ،
بۇنىڭدەك خۇشخۇي بىر ئوغۇللۇقۇمنى .

يوقاتقان ھېكمىتىم ئەمدى تېپىلدى ،
ۋۇجۇدۇم سەزگۈكە بولدى يەنە باي .
شاھى تون ئۈستۈمگە يەنە يېپىلدى ،
ئەركىلەپ قارىدى يەنە تولۇن ئاي .

سېھىرلىك كۈيىنى باشلىدى ھايات ،
باشقىدىن ۋالىداپ ياندى زەررىلەر .
ناۋالار ئۇزاتتى روھىغا ناۋات ،
قوشاقلار ياڭراتتى يۇمران بەرگىلەر .

قايتىدىن كېپ قوندى ئۇچۇپ كەتكەن قۇش ،
يەم ئېلىپ قىللارغا قويمساممۇ دام .
سۇغاردى ئېسىنى تۇغۇچ ھەمدە ھوش ،
شولىدەك ئېرىدى قەلبىدە ئىلھام .

ئاۋازىڭ ئاڭلاندى ، ئۇ بېرەر پەقەت ،
ئۈمىدىتىن ، سۆيگۈدىن ، بەختتىن دېرەك .
تەشنىما بىز ئۆزئارا ئەبەدىلىككە ،
ئاۋازىڭ مەن ئۈچۈن يىتمەسلىك كېرەك .

ئۆزىمىز سۆزلەشمەيمىز ئوچۇق - يورۇق ،
 ئۆتۈنۈپ سۆزلىشىشنى كۆزىمىزگە .
 ھەممىنى سۆزلەپ بولدى ئۇلار تولۇق ،
 دېمەككى ، نۆۋەت كەلدى ئۆزىمىزگە .

يۈرەكنىڭ قاتلىرىنى ئاچقان ئۇلار ،
 ئۆزئارا سىر تۆكۈشۈپ سۆزلەشكەندە .
 پاراڭنى ئۆزگە ياققا چالغىتايلى ،
 يۈرەكلەر ئاللىقاچان ئۆزلەشكەندە .

ئېيتايلى ، سوغىنى مەقسەت ، سوغىنى سۆزنى ،
 تۈزىنى بىلىپ تۇرۇپ ، يول ئەگىتمەي .
 يالقۇنلار يېلىنجاتقان ئىككى كۆزنى ،
 دەم ئالسۇن دەپلى ، ئۇلار بىر سەگىگەي .

پېتىنىپ ئېيتايلىچۇ دىلدىكىنى ،
 دېمەككى ، نۆۋەت كەلدى ئۆزىمىزگە .
 بىباھا دۇردۇن بولۇش پەيتى كەلدى ،
 بىپەرۋا قاراپ يۈرگەن بۆزىمىزگە .

تولۇن ئاينىڭ يۈزىدە ...

تولۇن ئاينىڭ يۈزىدە يېزىقلار بار، بىر كىتاب،
يېزىقلارنى پەقەتلا بىز ئىككىمىز بىلىمىز.
يېزىقلاردا سۆيگۈ بار، يېزىقلاردا بار ئاپتاپ،
ئۇندا پەرى، ئۇندا گۈل، تەنھا بىزنىڭ خىلىمىز.

تولۇن ئاينىڭ يۈزىدە يېزىقلار بار، بىر كىتاب،
يېزىقلارنى پەقەتلا بىز ئىككىمىز بىلىمىز.
يېزىقلاردا تۇرىدۇ ئالەم چاقناپ، نۇر چاقناپ،
ھاياتتىكى يوللاردا بىزمۇ چاقناپ كېلىمىز.

دەۋر قىلىپ تولۇن ئاي كۆك ئاسماننى ھەر سۆيسە ،
يېزىقلارنى ئوقۇيمىز ھاياجانلار ئىچىدە .
ھايات دېگەن ھاياجان، ھاياجانلار كۆپ بۆسە،
ئايدا يازدۇق سىرلارنى ھاياجانلىق كېچىدە .

شىلدەرلايدۇ جىگدىلەر، شىلدەرلايدۇ ھېكمەت بار،
يېنىۋاتقان كۆزلەرنى كۆر دېيىشەر يۇلتۇزغا .
جۈپلەشكەن لەۋ، جۈپ قەدەھ، رەڭگى مىسلى بىر ئانار،
بوستان چاچلار قاپقارا، دەھشەت سالار قۇندۇزغا .

بالىلىقتەك بىباھا، يۇمران، پاكىز تۇيغۇلار،
مەڭگۈ پارلاق مەنزىلنى تەييارلىغان بىر قەدەم .

ئوتتەك يانغان تالاي تۇن، ئۆچكەن تالاي ئۇيغۇرلار
قەسەمسەمان ھەرىبىر سۆز، ئەسەرسەمان ھەرىبىر دەم.

كۆز نەكلەردىن ئاققان نۇر نەشتەر كەبى قاراشلار،
ئايغاغلاشماس ئۆرتىنىش، يۈرەك ئۆزى ئوت گويىا.
رەشك دېگەن سۆيگۈدۇر، سۆيگۈدە يوق ئاراشلار،
سۆيگۈ چىققان كوچىنىڭ پەقەت ئۆزى بىر دۇنيا.

شەپەق سېنىڭ، كۈن سېنىڭ، شولا سېنىڭ، تاڭ سېنىڭ،
كۈندۈز سېنىڭ دېيىشىپ يورۇقلۇقنى بۆلۈشەر.
ئازغۇن بولۇپ كور ئامەت كەلسە، ئاپەت دەپ مېنىڭ،
بىر - بىرىنىڭ يولىدا جان بېرىشلەر، ئۆلۈشلەر.

دەۋرەپ تۇرغان ۋۇجۇدتا بار ئىشقتىن تۇغۇلغان،
چۈشتەك كۆزەل تىلىسمات، ئايدەك نۇرلۇق بۇتئاشلار.
بىر زەررە شان باققاندا مىڭ زەررىگە بوغۇلغان،
چەكسىز كەتكەن سۆيۈنۈش، چەكسىز كەتكەن قۇتلاشلار.

قۇۋناق، ئىجىل ئۆتكەن كۈن خاسىيەتلىك ھاياتتا،
دىل ئەھرىنى تۆككەن شاد دىل يىلتىزلىق جۇپ كۆزلەر.
كۆزلەر سۆيگۈ سۆزلىگەن، قول ئورنىدا قانات بار،
تۈگمىگەن خۇشاللىق، تۈگمىگەن كۆپ سۆزلەر.

بىر - بىرىگە ئىنتىلگەن تالا - تالا نۇرلاردەك،
ئىنتىلىشىپ، زارىقىپ، تەلھۈرۈشۈپ ئۆتۈشلەر.
ھېسسز قاتقان تۈمەن يىل قورغانبېشى، نۇرلاردەك،
بەلگە قىلغان يەرلەردە دەردى شېرىن كۈتۈشلەر.

ئانا قۇياش باغرىدىن جان ئالغاندەك جاندارلار،
بىر - بىرىدىن ئۆزئارا نۇر - ھارارەت ئېلىشلار.

يول بىر غۇلاچ، ئۈزىتىش مىڭ غۇلاچتۇر ساندارلار،
دېرىزىنىڭ ئالدىدا خەيرلىشىپ قېلىشلار.

زەھەر يۇتۇپ نامەردتىن ھارام بولسا ھالال ئىش،
يۈرەك سېلىپ يۈرەككە ياندا مەزمۇت تۇرۇشلار.
ئىپار يەللەر ئېسىشكەن باھار بولغان قارا قىش،
گۈلدەك يېنىپ چاراسلاپ تولۇن ئايدەك تولۇشلار.

تاڭ پەيتىدە كۆرگەن چۈش، مەستخۇشلۇقتا كەلگەن ئوي،
ھىجران تۇنى چالغان كۆي، ۋىسال تۇنى ماڭغان يول .
نىگاھلارنىڭ قېتىدا پەي بوپ قاتقان چويۇن بوي،
جەننەت قۇچاق ئىچىدە كۆككە يەتكەن قىسقا قول .

يىراق تۇرسۇن پەرىشتەڭ، يىراق تۇرسۇن ئاسمانلار،
چالغىتالماس ھېچ نەرسە بىر تىلىسىدىن ئويلارنى .
بىر تىلىسىنى كۈيلەيدۇ مەندە جىمى داستانلار،
بىر كۈلكەمدىن تاپسىەن مىڭ كېچىلىك توپلارنى .

دېگەن پارلاق دەستۇرلار ۋە ئۇلارنى ئۇلۇغلاش،
تىلەش مەڭگۈ بىتىنىم يۈرەكلەرگە سۈزۈك قان .
ئەقىلدىكى ئىش - ئەمەل كەمتۈكلەرنى تولۇقلاش،
سۆيگۈ مەڭگۈ ھاكىم بول، بېجىرىم بول ئەي ئىنسان .

1991 - يىل 19 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

ئەقەدە

مەن تېخى تاقەتتىن ۋاز كەچكىنىم يوق،
سەن دېگەن دوقمۇشتا تۇرمەن كۈتۈپ .
ھەر سۆزۈڭ كىرىپتىن ئۈزۈلگەن بىر ئوق،
ماڭا يەنە قىسمەتنى قويغان چىڭ پۈتۈپ .
بىر دەملىك يادىڭغا ئۆمرۈم تەسەددۇق،
سەن ياققان چىراغلار قالمايدۇ ئۈچۈپ .

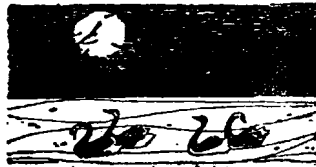
شۈركۈنلۈك شۇرغان دەۋەتلەر گويا،
تۇرىدۇ قۇلاققا ھەردەم قۇيۇلۇپ:
«يىتىكەنلەر يوقالدى، ئاشۇنداق دۇنيا،
جۇلغۇنۇپ تۇرىدۇ ئۆمۈر سويۇلۇپ .
يېڭى بىر كۆرپەزلەر، بىر ئالتۇن قىيا .
ئالدىڭدا، يۈرمىگەن ئەمدى ئۇيۇلۇپ ...»

سەن يۈرگەن يوللاردا كېلىمەن يالغۇز،
چىقمايدۇ ئىچىمدىن ئاشۇ بىر سادا .
كەچمىشلەر شېرىندۇر بەئەينى بالمۇز،
سۆيگۈلەر ئاسماندىن قۇيۇلغان يادا .
قىياغا چىقمايمەن، قېشىڭغا ئالغۇز،
قىزغىنىش، ھىجراندىن بولايلى ئادا .



ھەسرەتلەر قاينايدۇ ،
چاپچىيدۇ پىغان ،
ئالەمدە ئەستىلىك تەڭرى نەقەدەر .
ئۇ قىلار ھۆسنىنى ماڭا ئارمىغان ،
ئىزلىرىڭ مەھكەمدۇر ،
ئىزدەي دەربەدەر .
سەرۋىلەر بەرگىدە ئىپار چاڭقىغان ،
قولۇڭنى ماڭا سۇن !
ئەكەل ،
ماڭا بەر .

2001 - يىل ، 14 - ئۆكتەبىر ، ئۈرۈمچى



كۆيگەن جان

ئەنجۇرلۇك باغلارنى ۋاراقلاپ ئۆتتۈم،
ئالتۇندەك ۋاراقلار سۆزلىدى سېنى .
چاۋارغان تاغلارغا ھايجان تۆكتۈم،
سۆيگۈنلۈك ھەسرەتنى قىيىندى مېنى .
ئۇيقۇسىز تۇرۇپمۇ چۈشلەرگە چۆكتۈم،
جۆيلۈپ باق، شائىرىم، بىلجىرلا قېنى .

نۇر ئاققان دەريادا شۇرمەللەر زەپتۈن،
قىرغاقنى يالايدۇ دولقۇنلار ئۈرۈكۈپ .
كۆركلەر كۈلگەنگە يۈرىكىم مەپتۈن،
گۈللەرنى ئالمەن
بۇزغۇندىن ئۈلگۈپ .

ھىدىڭدىن يامرىدى دىماغقا كەلكۈن،
دېنلەر ئۆتكەنمۇ ئىپارلار پۈركۈپ؟

شۇ شەھلا كۆزۈڭدىن تۆكۈلەر شولا،
ئۇندىكى ھېكمەتنى تۇرىمەن ئۆرۈپ .
يارەنلەر باشلايدۇ پۈتمەس غۇلغۇلا،
چالۋاقاپ چارراھتا ئەلەملەر چۆرۈپ .
قىسمەت بىر بولسىمۇ يېشىمى تولا،
تۇرىمەن زېمىندا ئاسماننى كۆرۈپ .

يۇلتۇزنى ئۆتكۈزۈپ ئالتۇن زەنجىرگە،
تىلتۇمار سىڭارى ئاستىڭ بوينۇمغا .
كۈن باشلاپ ئەينەكسىز غۇۋا پەنجىرگە،
ئاي سالدىڭ مەڭگۈلۈك ھەپسە قوينۇمغا .
كەبىلەر ① ئايلاندى بويچان كەندىرگە،
مىڭ خىل ئوي قويۇلدى بىر خىل ئويۇمغا .

ھاكاۋۇر قىبالار ئۈستىدە يالغۇز،
مۇئەللىق كەڭلىكتە دەم تۇرۇپ ئۇزاق .
بۇنداقتا كەلگەن كۈي بىجىرىم يالپۇز،
بۇنداقتا پەيلىنى ئۇنتۇيدۇ نۇزاق .
سۈرۈلگەن تۇيغۇلار ئوغۇز ۋە ئوغۇز،
چىرىگەن دەرەخلەر تاشلايدۇ قوۋزاق .

خىيالىم بەھرىدىن ئۆتسەڭ بىر كېچىپ،
ئالدىمدا يۈز ئاچار يېڭى بىر دۇنيا .
تىرىكلىك سۈيىنى ئالمەن ئىچىپ،
تىغىمدا بوي تارتار مىڭ مېھرىگىياھ .
چىقىمەن يىللارغا ئادىل تون پىچىپ،
ئېڭىمغا كىرەلمەس سىياھ ۋە رىيا .

2001 - يىل، 11 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

① كەپە - بۆرە تاۋۇزى، يانما غوللۇق ئۆسۈملۈك .

ھايات، سۆيگۈ، تەبىئەت، تۇپراق

1

دان ئۆلمەي، چاچرىشىپ كۆز تارتمايدۇ بىخ،
جان ئۆلمەي، دۇنياغا كۈلۈپ كەلمەس جان .
بەدەلسىز كۆكرىش، غايىۋى ئىشقى،
بىر زەررە ئىزگۈلۈك، بىر زەررە ئىمان .

ھېسابسىز تىنىقنىڭ سانى بار بىراق،
ئاخىر بىر تىنىقتا ئۆچەرمىز جەزمەن .
ھايات بۇ دىلدارلار پەرلىگەن چىراغ،
يورۇقى ئالەمنى بسوراق كەزگەن .

بىر پۈتۈن سەييارە ھەر بىر دەققە،
بىرنى بىرىدە كۈتمەيدۇ زىنھار.
مۆھۈرۈم چۈشسلا ئۇ بىر ۋەسقى،
كىملىكىم ھەر كىمگە بولىدۇ ئىزھار.

ئالدىراپ كەلمىدىم بەلكىم دۇنياغا،
ئالدىراپ كەتمەيمەن دۇنيادىن ئۆزۈم .
ئايلىنىدىم نۇرنى دەپ بۇلبۇلگويغا،
زۈلمەتكە يۈزلەنسەم يۇمۇلماس كۆزۈم .

ئاللىكىم بولىدىك، قېنى كارامەت؟
دەپ مېنى سۆكىمگىن بايقۇش دانىشمەن .
ئانامغا ئوغۇلەن، ئېلىمگە ئامەت،
ئىزىمدا چاقنايدۇ نازۇك بىر چىمەن .

ھاياتنى سۆيىمىز شۇنداق بىز ھامان،
سۆيگۈسىز يوق بولۇر ۋە لېكىن ھايات .
ھايات بار، سۆيگۈ بار جىسمىدا ئامان،
دېمەك مەن يېتىشتىم ھەممىگە ھەيھات .

2

باغرىڭنى مەن چەكسىز بىر دۇنيا دېدىم،
سەن ئۈچۈن مەنمۇ ھەم بىر دۇنيا ئىدىم .
باقىيىمۇ، پانىيىمۇ بۇ قوش دۇنيا دەپ،
تىنىدىم ئەتىنىڭ غېمىنى يېدىم .

خۇلقىڭنى بال ئاققان بىر جەننەت دېدىم،
جەننەتكە ئەل بولغان بىر جەننەت ئىدىم .
قەيەردە قوشسەن قوش جەننەتنى دەپ،
ياراتقان ئىگەمنىڭ جېنىنى يېدىم .

مېھرىڭنى مەڭگۈلۈك تىلىسمات دېدىم،
ئۇنىڭچۈن مەنمۇ ھەم تىلىسمات ئىدىم .
بىر بولۇپ قالسا دەپ ئىككى تىلىسمات،
تىلىدىم، جېنىمنىڭ تېڭىنى يېدىم .

سۆيگۈڭنى لەڭ ئۇرغان بىر دېڭىز دېدىم،
سۆيگۈمدە مەنمۇ ھەم بىر دېڭىز ئىدىم .

قۇيۇلغان بىر دېڭىز بىر دېڭىزغا دەپ،
يۈچۈلدۈم، ئەقلىمنىڭ دېنىنى يېدىم .

قاچقانىنى قوغلايمىز ئۇشۇ دۇنيادا،
يېتىشسەك تاشلايمىز، ئارمان - قىيادا.
دېڭىزنىڭ لېۋىگە قويغاندا ئاياغ،
قارايمۇ قويمايمىز، بىر چاغلار چۆلدە،
بەرگىدە سۇ بەرگەن مەسكىن گىياھقا .

3

تەبىئەت قوينىدىن چىقىم ئايرىلىپ،
قارايمۇ قويمىدىم ئاغا قايرىلىپ .
بېشىمغا چىقتى زەپ مۇشۇ توزكورلۇق،
ئالدىغا باردىمەن يەنە ئايلىنىپ .

جېنىمنى ئېپپەردى ئارچا بەرگىدىن،
ياشاشقا مەن يەنە كەتتىم سايلىنىپ
چوقاي ۋە تاشلاردىن ئۇپرىغان كەتمەن،
بېجىرىم بولدى خوي، كەتتى ئايلىنىپ .

بىر يىپ بار ئارىدا، بىر ئىلاھىي يىپ،
ئۆزئارا قالغانىمىز مەھكەم باغلىنىپ .
بىلىمدىم بەزىدە بۇ يىپ سېھرىدىن،
بۇ غاپىل يۈرىكىم كەتتى داغلىنىپ .

تاش ئاتتىم ئۇنىڭغا تۇتقاندا سەۋدا،
تەلۋىلەر سېپىگە مەرگەن ئاللىنىپ .
يېڭىلىپ بىر ئاتقان شۇ تېشىم ئۈچۈن،
ئىشلىدىم ئۇنىڭغا مېڭ يىل ياللىنىپ .

شائىرنىڭ كۆڭلىدىن زىل ئۇنىڭ كۆڭلى،
بىر تال خەس تۇرىدۇ مىڭ كۈن ساقلىنىپ .
قىساسى بەرھەقتۇر قىغىقىر قەدەمنىڭ،
گۇناھتىن كەتمەيسەن ھەقىسىز ئاقلنىپ .

ئاجايىپ كۈيلەرنى ئىلغاپ ئالسىن،
تۇرغاندا ھەمىشە ئۇنى يادلىنىپ .
باغرىڭنى باغرىڭغا ياقىمىنا قىبى،
كىتسەن قۇياشقا دەرھال ئاتلىنىپ .

شۇ تاپتا قۇلاققا دېدى بىر سادا:
پەرىشان بولمىغىن يەنە دادلىنىپ .
تەبىئەت خۇدامۇ، ئانىمۇ، قىزمۇ،
بەرگىنىم بىر ئىدى ياندى قاتلىنىپ .

4

يار ئاتلاندى، مەن قالدىم تەنھا،
يەل ئاتلاندى، سەن قالدىڭ ئۆزۈڭ .
سېنىڭ ئۈچۈن ئۆلمەن دېسەم،
بۇ گېپىمنى تەن ئالدىڭ ئۆزۈڭ .

ئىشقىڭ يامان ئەجەبمۇ سېنىڭ،
بېسىلمايدۇ بىر دەم ئوتلىرىڭ .
(شاھ بولمەن دېسەڭلار ئەگەر،
چىڭ، دەسسەڭلار ئۇنى دوستلىرىم .)

چىچەكلەيمەن ھامان ھەر كۈنى،
باسار مېنى سۆيگۈ كەلكۈنى .

تاغدىن كۆرەر روھىنى پاكىز،
بۇ زېمىننىڭ زۇغۇي ئەلكۈنى .

سەن ئېرۇرسەن سولماس يىلتىزىم،
سەن ئېرۇرسەن چاقناق يۇلتۇزۇم .
كېچىلەرنى بىلىدىم زادى،
سەن ئېرۇرسەن ئاپئاق كۈندۈزۈم .

پىچىرلىشىپ ياتمايمىز دىلدار،
قېنىمىزغا پاتمايمىز دىل نار.
گەر بولسىمۇ خۇدا ئالارمەن،
بىر - بىرىمىزنى ساتمايمىز زىنھار.

ئايرىلمىسا سەندىن تاپىنىم،
بولار قۇياش تونۇ چاپىنىم .
قۇدرەت دېگەن مەندە بولمامدۇ،
تىلغۇبتەر تاغنى ساپىنىم .

1992 - يىلى 1 - ماي، ئۈرۈمچى



ئۆكۈنۈش

تەنتەك بوپ يېتىلدىم پەرھىزنى بىلمەي،
ئاپتاپنى كۆرمىدىم، يۈردۈم سايىدا.
غورنلار چىلايدۇ جاملىرىدا مەي،
ۋە لېكىن بارمايمەن ئۇنىڭ رايىغا.
سەن بەرگەن ئەتلىرىم شاخلاردا قالدى،
ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايدا؟

جاڭگاللار ئىچىدە تالاي ئاداڭنىم،
پاراسەت يەتمىگەن تېخى ۋايىغا .
تاغلاردا يول بىلەن سۈرئەت تالاشتىم،
خىرىس قىپ سامانىنىڭ ھىلال ئايىغا .
سەپەردە يىقىلدىم ئاغزى - بۇرئۇم قان،
ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايدا؟

ئېزىنتقۇ سوڭىدا ئازدىم كۈن بويى،
كېچىلەر قوينىدا سىڭدىم جىمجىتلا .
سەن ئۇيقۇ كۆرمىدىڭ تالاي تۈن بويى،
كۆزۈڭ ۋە ئىشىكلەر ئوچۇقتۇر قىيا .
گەر ئۆلسە ئانىلار ئۆلەر بالدىن،
ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايدا؟

توسۇن بىر تۇيغۇلار ئالدى مەيلىمنى،
شەيتىنىم ئىمانغا قوشتى خوپ رىيا .

ۋەسۋەسە بەلگىلەپ بەردى پەيلىمنى،
ئالدىمدا قول بۇلغار تىلسمات قىيا .
جىلۋىلەر باغرىڭدىن ئايرىدى مېنى،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

مىكىرىك قايناملار يالىمدى مېنى،
بىر لەيلەپ، بىر چۆكتۈم سەزگۈم بارىدا .
چۈشلەرنىڭ مۈلكىدە كۆردۈم مەن سېنى،
ياتقاندا بېھوش بوپ غەپلەت غارىدا .
روھىمنى چاقىرىپ باقتىڭ يۇلتۇزغا ...
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

ھەسەتلەر تارايتتى مەن يۈرگەن يولىنى،
مەن نىشان بىر ئوققا رەقىب ياسىدا .
گال پىچاق بەك ئوڭاي كېسىدۇ قولىنى،
يالغۇزلا قېپقالدىم ۋاپا سايدا .
بەك بايقۇش كۆرۈندۈم كۆزۈڭگە شۇ چاغ،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

دۈشمەنلەر ئاغزىدا سېغىز ئېۋەنىم،
يۈز ئاچار نىيىتىم قىشنىڭ قارىدا .
دىل ۋە تىل بىرلىكى يوق دەر لېۋەنىم،
ھەسرىتىم جاراڭلار سازلار تارىدا .
مېۋىسىز گەجرىمدىن تولغاندىڭ كۈر مىڭ،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

ئاشقىمەن بىرىنىڭ كېيىك كۆزىگە،
ئۇلغايىسۇن پەرۋازلار دىللار كارىدا .
ئۆزىنى كۆرسەتتىم يارىنىڭ ئۆزىگە،
تۇرساممۇ ۋە لېكىن يارىنىڭ دارىدا .

سارغايغان رەڭگىمدىن قىلسەن نالە،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايدا؟

بالاڭ بوپ تۇغۇلۇپ بالا بولدۇم مەن،
مەن تازا قارا يۈز سەن بىر قارىدا .
تاغلارنىڭ نۇرلىرى ۋۇجۇدۇڭغا تەن،
تۈرىسەن مەن ئۈچۈن ئەجەل يارىدا .
دەرد بولۇپ تارىدىم تومۇرلىرىڭغا،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايدا؟

تويان سۇ باسماقچى ئىمش دۇنيانى،
باسماسمىش تۇرۇپسەن چۈنكى ئارىدا .
بىر ئەللىي تۇغار مىڭ بۇلبۇلگويانى،
ئاپەتلەر كۈل بولار ۋەسىلىڭ نارىدا .
كۆزۈڭدىن باشلىدىم نەچچە دەريانى،
ياشلىرىڭ لەڭ ئۇردى تالاي دارىدا .
ئۇلۇغسەن، بىلىدىم ئۇلۇغۇقۇڭنى،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايدا؟

ياغلىقلار توقۇيدۇ ساڭا بۇ قۇياش،
ئالتۇندەك شولىدىن پۈتكەن شايدا .
ئالەمدىن بىر ساڭا تەڭرىلا تەڭداش،
ھەر ئىزىڭ بىر ھەككە يولدا، پايدا .
مەككە دەپ ئۆلمەككە قىلىدىم قەسەم ياد،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايدا؟ ...

1992 - يىلى 31 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

دلبىرىم، بار ئىدى قوينۇڭدا ئاخشام

دلبىرىم، بار ئىدى قوينۇڭدا ئاخشام
ھۈپىدە ئېچىلغان ئاپئاق ئەتىرگۈل .
مەي بولدۇم، مەست بولدۇم، ياڭرىدى ئاخشام ،
سەزگۈلەر زۇلمەتنى ئەيلىدى چۇل - چۇل .

ئاق مەرمەر بەرگلەر تۇردى ۋالدىپ،
بىرتىلدى پەيدىنپەي ئىپار غوزىلار .
تولۇن ئاي تىتىردى كۆكتە غالىلداپ،
ئاق نۇرلار، ئاق ھۆسن كۆككە سوزۇلار .

چۈشسىمان كەڭلىككە چىقىپ قالدۇق بىز ،
شايدەك شادلىقلار سىپىرىلدى تۈزگە .
ئەسنالار مەڭگۈلۈك تارتىدۇ يىلتىز ،
چىمەننىڭ يەللىرى ئۇرۇلار يۈزگە .

نەۋالار كېلىدۇ يىراقتىن سويلاپ،
گۆش بىلەن سۆڭەكتە ئاڭلايمىز ئۇنى .
كەۋسەرلەر ئاقىدۇ تومۇرنى بويلاپ،
تاغلاردەك دەۋرەيدۇ ئۇنىڭ دولقۇنى .

ھەننىۋا گەۋدىلەر تۈگىدى ئېرىپ،
ھەننىۋا تۇيغۇلار قالدى پەقەتلا .



ياراتقان بىزلەرگە شاراپەت بېرىپ،
شۈكرىكى،
كاساپەت
بەرمىدى ئەسلا .

دىماغدىن كەتمەيدۇ لەۋدەك پۇراقلار،
كۆزلەردىن كەتمەيدۇ
ئارماندەك جەننەت .
تاغشۇرغان تۇلپاردەك تىنماي ئويناقلار،
پورەكلەپ ئېچىلغان
گۈلدەك مۇھەببەت .

2002 - يىل مارت، ئۈرۈمچى



كەل، شائىرە

تۇگايىمنى ① بىر پەقەت سەنلا بىلسەن،
بىر مىسقالنى ناۋايسەن مىڭ بىر قاداقتا .
كۈيلىرىمىنىڭ يەشكۈچى ئېچىل تىلسەن،
دوست سەزگۈلەر بارىدۇ مەڭگۈ ئاداقتا .
ئەقىدەمنى قارىچۇقتەك ساقلاپ كېلسەن،
جاپالاردا ئايلا نساڭمۇ مىسلى ساداقتا .

قىتىغۇرلۇق ئارىسىدا گەپلەرگە قالماسم،
پۈۋلەپ ئېلىپ، يۈرىكىڭگە مېنى تىقسەن .
ساسقا پېتىپ، ساسلىقلاردا ھېرىقىپ قالماسم،
دەۋىلەرنىڭ قولى بىلەن تارتىپ چىقسەن .
روھىيەتكە قېنىم بىلەن قەسىرلەر سالسام،
ئەڭ ئىلگىرى سەن بايقايسەن،
كۈلۈپ كېتىسەن .

تار تىلىدىن تۆكۈلگەندە ھاللىق نەۋالار،
يۈرەكتىكى ئارمانلىرىم سېنى چارلايدۇ .
كەچمىشىمنى سۆزلەپ تۇرار نۇرلۇق پەزالار،
لېۋەن كۈي چۈن ھەممە يەردە كۆزۈڭ پارلايدۇ .
ئىزگۈلۈكتىن ئوچۇپ چىققان نازۇك سەزالار،
قۇبۇلىدۇ دىلغا دەۋرەپ،
دىلنى قارايدۇ .

چەمەنستان بويلاپ بىللە سەپەر چېكەيلى،
نۇر چايشاپتا ئاغناقلشپ،
پومداقلشپ .
بىز كۆزلىگەن نىشانلارغا بىللە يېتەيلى،
كەل، شائىرە، ئاجۇنۇمغا
مۇز ئارتلار ئېشىپ!
بارخانلارنىڭ قۇچقىغا بىللە كېتەيلى،
تۇتتى خۇمار تۇرماقتىدۇر قانلىرىم تېشىپ .

مۇشائىرە ئەۋجىپ كەتسۇن،
باشلا قېنى سەن،
ئەشرەقەت تەك^① ئېسىل نەزم تۈزۈلسۇن بۇ رەت،
بېزەكلەردە سەن ئۇزغۇن سەن، پىكىرلەردە مەن .
ئۆمۈر بويى ئۆتسە كىشى مۇشۇنداق پەقەت ،
تىكەنلەرگە بەرھەم بەرسەڭ، ياشنايدۇ گۈلشەن،
كەل، شائىرە، كۆككە ئاتسۇن بىزنى مۇھەببەت!

2001 - يىل 13 - ئۆلكەبىر، ئۈرۈمچى

① تۇگايىنى - ئېتىبار، قەدىر - قىممەت دېگەن مەنىدە .
② ئەشرەقەت - نەۋائىينىڭ مەشھۇر غەزىلى كۆزدە تۇتۇلدى .

قىيا تاشتىكى سۈرەتلەر ...

شۆھرەتنى دارغا ئاس، تەمەنى تامغا،
ئۆلۈمدەك بىلىنسۇن بەرمەستىن ئالغان .
مەرمەردەك نىيەتلەر جان قوشار جانغا،
جېنىڭنى ئالدىۇ زەررىچە يالغان .
قۇلىسنش سۇ قوشۇپ تۇردۇ قانغا،
قارا يۈز قويدۇ لەنەتكە قالغان .

يېتىدۇ ئۆمرۈمگە خاتا بىر قەدەم،
بىر تەننى تۈگەتكەن كەبى بىر تال ئوق .
ئۆزەكسىز نەرسىلەر تاغدىكى شەبنەم،
قاماققا شامالدىن ئۆزگە خۇدا يوق .
ئۆڭمىگەن ئارچىلار ئەبەدىي بەردەم،
كۈن سۆيگەن كۈندۈزنىڭ يۈزى يوپپورۇق .

قارارسىز بوياقلار ياقماس كۆڭۈلگە،
بىخ يارماس ۋەدىلەر قاناتسىز ھامان .
ھەر بىلەر يولماس شەربەتسىز گۈلگە،
جانبازلار ئىلكىدە جاناندۇر جاھان .
تنتىرگەن مەبىللەر باراۋەر كۈلگە،
زەردىن رەڭ ئالسىمۇ ساماندۇر سامان .

ھاياتتا بىللار كۆپ، ھېكمەتلەر مۇ كۆپ،
ھودۇقۇپ قالسىن قايسى خوپ، بىلمەي .
دورساڭ، چۆچەكتە يەپ قالسىن چۆپ،
ياراتساڭ، لىپمۇ لىق ئالتۇن جامدا مەي .
قۇمدىكى يېزىقلار كېتىدۇ ئۆچۈپ،
مېنى بىر ئەۋلىيا يازدى ئاھ، دېمەي .

ھەر كىمىنىڭ ناخشىسى ئۆز ئۇنى بىلەن،
ئۆز يولى ئۇيۇققا تۇتاشقان جەزمەن .
ئىزدەيدۇ زۇغۇيلار كۈندىنمۇ ئېۋەن،
ئۆمۈرنىڭ دەل ئۆزى نۇرلاردىن بەزگەن .
ھەسرەتلەر تۇغۇشىسىز ئاجىزلارغا تەن،
ئالۋىدىن ئاي ئىزدەپ ئالەمنى كەزگەن .

ئۇنتۇلماس ھېچنېمە ئۇشبۇ ئالەمدە،
ئۇنتۇغاق يارالغان بولسىمۇ ئىنسان .
تولغانغان بىر قىل، يانغان بىر زەررە،
قالمايدۇ كۆمۈلۈپ، قالمايدۇ پىنھان .
تۇز كورنىڭ تىلىغا ئەگكەن ھىڭ دەررە،
دىلىغا قويالماس بىر زەررە ئىمان .

قىلغىنىم قىلغانغۇ دېمە ئەي قاياش،
بىر تىلىسىم كۈچ - قۇۋۋەت بولسىمۇ سەندە .
تاغ بولۇپ چۈشىدۇ كۆككە ئاتقان تاش،
ئۆچسە رەڭ رەڭ ئاۋازلار ھامان شەرمەندە .
كۈلكىگە ھامىلىدار كۆزدىن ئاققان ياش،
كۈل ئەكسەڭ گۈل ئۇنەر جەننەت چىمەندە .

1992 - يىلى 15 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

جەننەت كۆڭۈل دىلدارىم، باشلا مېنى جەننەتكە

دوزاخ كۆڭۈل جانلارنىڭ دوزىخىدىن سەسكەندىم،
 جەننەت كۆڭۈل دىلدارىم باشلا مېنى جەننەتكە .
 تەڭرىتاغنىڭ باغرىدا سەلكن بولۇپ ئەسكەندىم،
 غۇرۇر كەتكەن پەرۋازدا دەقىقىدىن ئەبەدكە .
 قىيا تاشنى قىيادا چىشىم بىلەن كەسكەندىم،
 بولغاندىم كۆكتە كۆك، تەڭرىشى يوق بىر سەتكە .

كۆڭلۈك سېنىڭ بىپايان، چايقىلىدۇ تاغ - دېڭىز،
 تەكلىماكان دەشتىدە ئۇندىن كەۋسەر يۇتقانمەن .
 ئىزلىرىڭدا تەپتەكشى مېھرىگىياھ باغ - ئېگىز،
 مالائىك دەپ مەن سېنى كۈنداشلارنى ئۇتقانمەن .
 بولغان ئىدىڭ ئۆمرۈمگە ئالاي قېتىم ئوق يىلتىز،
 ھاك لېۋىدە ئەلۋان رەت قوللىرىڭنى تۇتقانمەن .

تاڭ دۆيلۈيدۇ كۆزۈڭدە، تاڭ بالقىيدۇ ھەر دائىم،
 ۋۇجۇدۇڭغا سۈبەيلەر ئۆتۈپ تۇرار سۈرۈلۈپ .
 دىلخانەمدە ئۆزۈڭسەن غۇلاپ چۈشمەس تۈر ئايىم،
 سېنى تاپتىم تاڭ ئىزدەپ ئۆرۈلۈپ ھەم چۆرۈلۈپ .
 روھ چېلىقسا روھىڭغا دېغىرايدۇ بوپ قايىم،
 تاڭ بولغىنىڭ مۆجىزە ئادەملەردىن تۆرۈلۈپ .

قىياسىڭمۇ بېھىشتەك، قارارىڭمۇ بېھىشتەك،
 تۇغۇرۇمنى يۇلتۇزدىن ھەتتا ئايدىن ئالسەن.

تومۇزدىكى سۆزلىرىڭ دەلۋىدىكى يېمىشتەك ،
تاراپ كەتسە بۇ ئالەم سەنلا نۇردا قالسىن .
قانداق بەخت سېنىڭكى كېسىمىڭگە ئېرىشەك ،
ئىزكۆ تىلەك تىلەشتىن قاچانلاردا قالسىن؟

گۈل كۆڭلۈڭگە ۋەكىلدۇر ، باغرىڭ باغلىق گۈلدەستە ،
مىجەزىڭنىڭ رەڭگىدۇر يېشىل رەڭلەر بىلىمەن .
خۇشبۇيلىرىڭ چاڭقىيدۇ ئىپار سەندىن كۆپ پەستە ،
مەنزىللىرىدە توختىماي ئەتىر پۇرقۇپ كېلىمەن .
قارىشىدۇ تەشنىلار ساغما ھەر دەم ھەۋەستە ،
كۆپ ئىشتىياق كۆتۈرۈپ باغلىرىڭغا كىرىمەن .

كۆزلەر گۈنىسىز ، دىل يارا ، كەيپىم شۇنچە پەرىشان ،
نەدىن تاپاي شادلىقنى ، شاد پەسلىنى بىرەر كىم؟
ئىغىرىغاندا تىنىققا بۆسۈپ كىردى چاڭ - توزان ،
پىشكەل ئېرۇر بۇ بەلكىم ، ئەجەل ئېرۇر بۇ بەلكىم .
بالقىپ گويىا كۆكسۇڭدە مېھرىلەردىن بىر بوستان ،
باستى شۇ تاپ زېمىنى مۇھەببەتتىن زور كەلكۈن .

كېسەل ئەگسە نارلىرىم ، چۆلدە ئەم چۆپ ئىزدەيدۇ ،
سەزگۈرلۈكى ئۇلارنىڭ ئوق بوپ يەرگە ئېتىلغان .
ئەتىرگۈللەر رەڭگارەڭ دىلنىڭ ھۆسىنى بىز دەيدۇ ،
شەپەق بىلەن سۆيۈشۈپ ، كۈنگە قاراپ ئېچىلغان .
باغقا كىرسە ئاشىقلار ئەقىدىسىز كىرمەيدۇ ،
بېلىق كۆرسە شۈرمەلدە بېلىقچىلار ئېتىلغان .

كۆكسۇم تولغان زوق - شوققا ، سەن تەرەپكە تەلمۈردۈم ،
دولقۇنلايدۇ كۆزۈڭدە كۈمۈش ئېقىن شولبار .
سۆيۈنۈشتە پايان يوق ، سۆيۈنۈشتە لەڭ ئۇردۇم ،

ئۇزارماقتا قولۇڭدا ۋاقىت ئەشكەن شوينىلار .
سېنىڭ كۈلكەڭ ئۈستىدە ئەجەل بىلەن تەڭ تۇردۇم ،
سايەڭ يەتسە ناۋادا تەۋرەپ كېتەر ھويللار .

دوزاخ كۆڭۈل جانلارنىڭ دوزىخىدىن سەسكەندىم ،
جەننەت كۆڭۈل دىلدارىم ، باشلا مېنى جەننەتكە .
رىشتىلەرنى دىلئارا سۆيگۈ بىلەن ئەشكەندىم ،
چاقناپ تۇرغان ئارزۇلار چىقتى ئەجەب بىدئەتكە .
تەقدىر تۈگكەن تۈگۈننى ئەقلىم بىلەن يەشكەنتىم ،
تىلدىن تىۋىش تارىسا تۇرغاندىم دىققەتتە .

سەپەر چەكسەك ئىككىمىز كۆپ لەنگەردىن ئۆتىمىز ،
تاشلار سۆزلەر رىۋايەت بىر يەرلەرگە يەتكەندە .
چىنارلارنىڭ تېگىدە ھۆر قىزلارنى كۈتىمىز ،
قىقىلىدۇ قاناتلار تەندىن ماغدۇر كەتكەندە .
جەننەت ئىرۇر ئىزگۈلۈك بۇ ئالەمدە ، پۈتىمىز ،
سۆيگۈ سالغان لېيىغا تەڭرى ئۇنى ئەتكەندە .

2004 - يىل 10 - يانۋار ، ئۈرۈمچى



ئانا تىل

تاغلارنىڭ ئاستىدا، دۇرلار ئاستىدا،
بار دېسە مۆچەڭنى باغرىم ئانا تىل .
شۇ زامان قازىمەن كىرىپكىم بىلەن،
پىل بولۇپ ئۇ تاغلار، بولساممۇ مەن قىل .

دېڭىزلار ئاستىدا، لەھەڭ قارىنىدا،
بار دېسە زەررەڭنى ياتقان كۆمۈلۈپ .
شۇ زامان غەرقمەن قايناھلار ئىچرە،
ئۇ مېنىڭ بايلىقىم تۇرغان تۆكۈلۈپ .

ئاسماننىڭ قەھرىدە، يۇلتۇز كۆكىدە،
بار دېسە قەترەڭنى جىمىرلاپ تۇرغان .
چوققىلار ئۇزۇنتار ئۇ يەرگە مېنى،
(مەنزىلگە يېتىدۇ قىمىرلاپ تۇرغان !)

تارىشا پۈتۈكلەر، چىغناق - تاراقتا،
پۈتۈلگەن بولساڭمۇ بەش مىڭ يىل بۇرۇن .
ئەرنىدە ئېرىتمەن چاڭلىرىڭنى مەن،
تاشلاندىق دېگەنگە ئەگمەيمەن بويۇن .

ئۆلۈمىز بىز، لېكىن ئانا تىل ئۆلمەس،
ئۆتسىمۇ ئون مىڭ يىل بار تېنىدە جان .

ئۇ سېنى تونۇسا، تونۇمساڭ سەن،
قىيامەت، تاشلارمۇ چەكمەمدۇ پىغان؟

يەمەنۇ ياسرىپكە چىكمەن سەپەر،
يېنىڭدىن ئۇ يەردە بولسا بىر قىيىق .
قۇدرىتىڭ ئالدىدا چەپلەرەمۇ چەپەر،
تۇيغۇلار پەرۋازدا، بباش، بىتتىق.

پەخرىمەن، ئەقلىمەن، باغرىم ئانا تىل،
جىلۋەڭدىن جىلۋە ئېپ يورۇپ تۇرار دىل .
سازىڭسىز پانىدىن باقىغا كەتسەم ،
شەپەڭدىن دەس تۇرۇپ تىرىلمەن بىل .

1998 - يىلى 11 - يانۋار، ئۈرۈمچى





تاغ ناخشىلىرى

1

ئەس بىلىپلا سېنىڭ بىلەن سالماق تالاشتىم،
ئەسلىي بىلسەڭ سەپداش ئىدىم، ساڭا قاياشتىم .
تاغلار بىلەن تاغ بوپ يۈرگەن بىر ئوغۇل ئىدىم،
قىر - ئېدىرلار ھەزەر قىلغان ماڭا ئاياشتىن .
تاغلار بىلەن سۆزلەشتىم ۋە دەيتتىم ئاڭغا:
كىرسەڭ كىرگىن دېرىزەھەدىن، كىرمە ئاراشتىن .
شاماللاردا ئۇچسا ياپراق شاختىن ئايرىلىپ،
دېگەن باغرىم، ھەي - ھەي ئىست، يولدىن ئاداشتىڭ .

2

قار - مۇزلۇق چوققاڭ بار كۈمۈشتەك يانغان،
ھەننۇا ھۇزۇرنى باغرىمغا تاڭغان .
چوققاڭنىڭ ئېگىزلىپ تۇرغىنى ياخشى،
كارۋانلار سىڭارى توختىماي ماڭغان .
مەن يازار ھېكمەت شۇ ماڭلىيىڭ ئۆزەرە :
«ئالغا باس! ئىلگىرىلەش قەيەردە چانغان؟»
يايىپىشىل قارىغايىلار سەپ - سەپ قاراۋۇل،
تۇردۇ ئاسمانغا ھەبۇتى چاچراپ .
بۇلۇتلار چېپىشار مىسلى ياساۋۇل،



تۇرالماس بىر جايدا چېقىنلار قاتراپ .
دەھشەتلەر يېغىندەك يېغىپ تۇرىدۇ ،
كەتمەكچى قىيادا شاخلارنى قاتلاپ .
ئۇلارنىڭ باغرىغا قول سالدىم تاغدا ،
تترىگەن ياپراقلار ۋەسلىنى يادلاپ .
جاسارەت تارامدۇ سەندىن يا مەندىن ،
گۈزەللىك ئىزدىگەن ئەي سىنچى دوستۇم ،
تامغا باس قارىغاغا كەتمىگىن ئاتلاپ .

4

چىچەكلىگەن سىرلىرىڭ بار قەلبىڭنى باسقان ،
تەمە قىلار ئېيتارمۇ دەپ ھەمىشە ئاسمان .
تىكىلىدۇ كۆزلىرىڭگە يۇلتۇزلار دەۋرەپ ،
(بىر ئېغىز سۆز بىر ئېغىزدا بولىدۇ داستان!)
يۆتكەلمەيدۇ دەم يېمىگەن ئويلار كۆڭۈلدىن ،
سەنمۇ تىلىسىم ، مەنمۇ تىلىسىم ئالەمدە ياتقان .

5

تاغلىرىم ، دەپ ئاتىغانتىم ئاتام ، ئانامنى ،
قېرىندىشىم ، جان دوستۇمنى جانىدەك جانانى .
ئايرىلمايمىز بۇ پانىيدا ھامان ئىككىمىز ،
تا يەڭگىچە ئاق - قارىنى ، ياخشى - يامانى .
بۇ سۆزۈمنىڭ ئىمان كەبى راستلىقى ئۈچۈن ،
سېنى يۇدۇپ ، ئەگىپ چىقاي پۈتۈن جاھاننى .

6

سەن تەمكىن تۇرسەن ، روھلىرىڭ ئۇچار ،
ئېسىركەپ ھەممىنى ، ھەممىنى قۇچار .



تارازا بېسىشنى ئۆگەتمەكچىسەن،
 خىسلىتىڭ ھەمىشە كۆكسۈمنى تۇتار.
 ئۆمۈردە چاقنىماس نالاي قىسمەت بار،
 بىر ساڭا بەخشەندە كۈيلەر ئۆزۈڭدەك،
 تايغاقلار ھەمىشە پۇشايمان يۇتار.

7

زامان چەكسىز، ئۆمۈر چەكلىك، لەنەت ئوقۇيمەن،
 ساڭا ئوخشاش بۇ قىسمەتنى ھامان يەڭگۈلۈك .
 يۈرىكىڭنى باسقان تاشتىن كۈيلەر توقۇيمەن،
 بۇ زېمىننىڭ ئاسمىنىدا ئۇچقان مەڭگۈلۈك .
 پىرى دېدىم سېنى كۈيىنىڭ، ھېكمەت چوقۇيمەن،
 كەلسە كەلسۇن بۇ جاھاندا ماڭا كەلگۈلۈك .

8

مېھرىگىياھ، سۆيگۈ گىياھ، گىياھى ئىمان،
 يەنە نۇرغۇن جان ھۇزۇرى ئالىپ گىياھلار.
 تىنىقلارغا ئىپار يۈكلەپ تۇرىدۇ پىنھان،
 (بۇ سىرىڭنى ماڭا سۆزلەپ ياقۇت قىيالار)
 كۈلئارا يىلىق يەتكۈزۈشتى چۆللەردە ھامان،
 چوققاڭدىكى ئەسىرى ھىممەت كۈمۈش زىيالار.

9

سېنى سۆيۈپ، ساڭا كۆيۈپ ئۆتتى بىر مەلەك،
 شۇڭا ئۇنى ئۆز قەھرىگە مىندۈردى پەلەك .
 ھەر ئاخشىمى تولۇنئايدىن كۆرىمەن ئۇنى،



كۆرۈندۇ نۇرلۇق، لېۋەن ھەممىدىنمۇ بەك .
«شائىر دېگەن يالغۇز» دېگەن بىر دەردمەن شائىر
شائىرمۇ بىز؟
سەن يەكمۇ يەك، مەنمۇ يەكمۇ يەك .

1999 - يىل 20 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى



ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي

غەمسىز چاغلار، قانلار جۇشقۇن، ئاسمانلاردا باش،
نامرات ئىدىم، بولدۇم بىردىن چېقىن روھقا باي .
مانا ئال دەپ قولۇمغا تۇتقۇزدى قۇياش،
ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي .

ئېيتىپ تىنماس ناخشىلارنى ئانا تەبىئەت ،
جور بولىدۇ ئاغدا ئەركىن، يېشىل تېرەن ساي .
قۇيۇپ قويدى يۈرەكلەرگە كەۋسەر ۋە شەربەت،
ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي .

ئۆمۈر دېگەن ئەزىز بولسا ئۆمۈردۇر پەقەت،
ئەركى ئۈچۈن ئۇنىڭ ھېچكىم بېرەلمىگەن ھاي .
ھەر دېمىگە بالىلىقنى قىلدى شوخ ئۈلپەت،
ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي .

پىچىرلاشتم گۈللەر بىلەن دىلدار ھەققىدە،
ماڭا ئۇلار كۆرسىتىشى تاڭ ۋەسلىدىن جاي .
كۆركەملىكىنى ئايان قىلدى كۆركەم تەققىدە،
ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي .

تىنىق ھاۋا، تىنىق سۇ ۋە تىنىق زىيالىار،
چاچار دائىم تىرىكلىككە كۆكلەمسىمان راي .

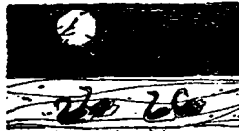


ئامان بولسا، هامان جانسىز سۈربەت رىيالار،
ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي .

يامزاللاردا ياقنىم تۇتۇپ مەيدەمنى يەلگە،
شەپەق خۇشال خۇنچە تۇتتى چىنىسىدە چاي .
دەلدا ئاققان دەريا كۈيگە سېپ قويدى بەلگە،
ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي .

مەخمەل توندىن تۆكۈلگەندە كۈمۈش چاچقۇلار،
ئاق ئۆرۈكنىڭ چېچەكلىرى بوپ كەتكەن ھاي - ھاي.
ۋۇجۇدۇمغا بەخشى ئەتكەن سانسىز ئاق قۇلار،
ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي .
ئۇنتۇلمايدۇ ئۇلۇغ ھېسلار، ئۇنتۇلماس ئايھاي،
ئاشۇ سەھرا، ئاشۇ بۇلاق، ئاشۇ تولۇن ئاي .

1997 - يىل مارت، ئۈرۈمچى



ساۋاقداش

ئېسىل يىللار، قايتىلانماس دەۋرلەر،
سېنىڭ بىلەن بىللە ئۆتتى ساۋاقداش .
قوش مېغز دەك بولۇپ قالغان ئۆزئارا،
سرداش، دىلداش، پارتىداش ھەم تاۋاقداش .

بىر چىرايلىق قىز ئىدىڭىسەن، خۇشپىچىم،
كۆزلىرىڭدىن كۆرەتتىم مەن دېڭىزنى .
ئۆتتى يىللار بوش كەلمىدۇق، ئۇ گۇيا
ئۆتتى دەسسەپ يالاڭچىياغ ئېڭىزنى ...

ئۆتتى دەسسەپ يالاڭچىياغ ئېڭىزنى،
قويالماستىن بىزنى داغدا، قۇرۇق قول .
ئەجرىمىزدە جاۋاب بەردۇق يىللارغا،
دېدۇق ئاڭغا: «بىزگە تەن بەر، قايىل بول .»

ئۆگەندۇق بىز ھەقىقەتنى تەڭرى دەپ،
ئۆلەتتۇقكى بىرنى ئىككى دېمەيتتۇق .
رەھىم - شەپقەت، ئۇنىۋىش، ئەپۇ كەڭرى دەپ،
نامەردلەرنىڭ لوقمىسىنى يېمەيتتۇق .

دەرس ئالاتتۇق يالقۇن يۈرەك ئۇستازدىن،
ئارمان - ئۈمىد ئايلىناتتى يالقۇنغا .

قەلبىمىزدىن تەبىئەتكە ئوت بېرىپ،
دەيتتۇق ئاتقا بىزگە ئوخشاش يالقۇنلا .

ئوقار ئىدۇق كىتابلارنى ئالماستىن،
شاھ مىسرالار بولۇپ كەتكەن بىزگە ياد .
پۈكەلمىدى قەددىمىزنى جاپالار،
قايناملارغا، داۋانلارغا سالدۇق ئات .

ئوقار ئىدۇق، پارلاپ كەتتى بىر چىنلىق:
پەرز ئىكەن پەرزەنت بولۇش ۋەتەنگە!
ئۆزگىلەرگە ئۆتۈندۇق بىز شۆھرەتنى،
تاغدەك بۇرچ سەزگەن چاغدا روھ، تەندە .

چىكىپ كۆردى بىزنى شۇ چاغ تەڭگىلەر،
چىللاپ باقتى ئېزىتقۇلۇق سوقماقلار.
تەۋرىمىدۇق، دەۋەتلەرگە دەز كەتتى،
رەزىللىكنى يوشۇرالمى بويماقلار...

ئەلىمىگە ئورتاق بولدۇڭ ئەلەمدە،
ناھەق كۆيسەم پۇچۇلاندىڭ، يىغلىدىڭ .
ئەقىدەمنى چەيلىگەندە ئەلەسلەر،
غەمدە قالدىڭ، يۈرىكىڭنى تىلغىدىڭ .

ھەئە! شۇنداق، ھايات يولى تۈز ئەمەس،
گاھى جالما، گاھى ئالما بولدۇق بىز.
ۋاراقلاردا نۇرى قالدى كۆز لەرنىڭ،
كۈلۈپ ئۆستۈق، كۈچ - قۇۋۋەتكە تولدۇق بىز.

كۈلۈپ ئۆستۈق، كۈچ - قۇۋۋەتكە تولدۇق بىز،
خەير لەشتۇق، قالدى سىنىپ، كۆز نەكلەر.



قانات ياپتى بىزگە ئاپەت چاڭ سالسا،
كۆزەللىكى بۇزۇلمىغان كۆزلەكلەر ...

ئۇچۇپ ئۆتتى ئاشۇ چاغلار بىلىنمەي،
ئەمدى يېڭى مۇھەببەتكە كۆۋاھ ئاي ...
كۆزلىرىڭدىن شۇ چاغلارنى ئىزدەيمەن،
ساۋاقدىشىم سەرگۈزەشتىكە مول ۋە باي ...

ساۋاقدىشىم، مېھرىڭ يانار دىلىمدا،
قەدىرلىكسەن، قەدىناسسەن، ئەزىزسەن .
سېنى كۆرسەم ياشلىقىمنى كۆرىمەن،
نۇرغا ئوخشاش يالتىرايسەن، لەزىزسەن !

1970 - يىلى ئاپرېل، قۇمۇل جىگدە بۇلاق



قىزغىنىش

سۆيگۈ چاچراپ تۇرغان كۆزۈڭ ماڭا تەئەللۇق،
ئۆزگىلەرگە قارىمايسەن دېگىنىم قېنى؟
يۇلتۇزلارغا قارىدىڭغۇ كۆكتىكى بۇلۇت،
جىمىرلىشىپ كەتتى ئۇلار چېچەكلەپ جېنى .

كۆكلەم كۈلكەڭ، كۈيدەك ئۇنۇڭ خاس ئىدى ماڭا،
ئاڭلىدىڭغۇ ئاللىكىمىلەر ئەجەب ئۇلارنى .
تالاي قېتىم ساقلانغىن دەپ ئەسكەرتتىم ساڭا،
ئاسمىنى قاپلىغاچ قايغۇ تۇمانى .

مېنىڭ ئىدى يۈرىكىڭدىن ئۇچقان ئۇيغۇلار،
ئەجەب بۈگۈن كىردىڭ يايىراپ قاينام ئىچىگە .
سېنى ئەجەب بىھوش قىلدى دۈشمەن ئۇيغۇلار ،
قارشىلىقسىز ئەسر بولدۇڭ قارا كېچىگە .

پارلاپ تۇرغان چېقىن سۆزۈڭ بۆلۈنگەن ماڭا،
ئەجەب بۈگۈن ئۇندىن كۈلدى باشقا قۇلاقلار.
قانداق بېسىپ بەرسەم بۇلار كۆڭلۈمنى ئاڭا،
ئۇنى يۇيۇپ تازىلاركىن قايسى بۇلاقلار؟

خۇش خۇيلۇقۇڭ يازمىشىمدىن بېرىلگەن ماڭا،
مېھىر قوندى ئەجەب بۈگۈن سەندىن بىرسىگە .



دەم ئىچىدە نېمە دېدى ئېزىتقۇ ساغما،
ئوخشاپ كەتتىڭ پەقەت بىر سەت باشقا كىشىگە .

گۈزەللىكىڭ ئەزەلدىنلا بەخشەندە ماغما،
بىرى ئەجەب ھوش يوقاتتى ھۆسنۇڭگە قاراپ .
چۈمپەردىنى ھالال دېدىم پەقەت بىر ساغما،
قانداق ياخشى يۈز ئاچقان ئاي بۇلۇتتىن ماراپ .

نۇر مەجەزىڭ پۈتۈلگەندە پۈتۈلگەن ماغما،
ئەجەب ئۇندىن شادلىنىشتى تالايىلار بۇگۈن .
بار ئۇزۇلۇقنى بەرگەنكىن ئىگىمىز ساغما،
بىرنى يەشسەم پەيدا دىلدا يەنە بىر تۇگۈن .

ئىزگۈلۈكۈڭ تالق ئىدى پۈتۈنلەي ساغما،
يۈرگەن يېرىڭ يورۇپ كەتتى بۇغا نېمە دەي؟
يۈرىكىمنى مۆھۈر قىلىپ باسايىمۇ ساغما؟
يۈرىكىمىز ھالىم نېچۈك بولىدۇ دېمەي!

1992 - يىلى 7 - ئاي، ئۈرۈمچى



كۈتۈش

كۈتۈم سېنى يامغۇر كۈتكەن بىر چۆل بولۇپ،
كۈتۈم سېنى يوق مەنلىك بىر نۆل بولۇپ .
دېدى نازۇك مەجنۇن تالار مەين ئاۋازدا:
ياپراقلىرىڭ قېنى؟
كەتتىڭغۇ سەن بەك ھۆل بولۇپ؟!

ھەربىر قاراۋاران سەن بولدۇڭ بىر دەم،
ئاقى ھەيۋىتىم مەسلى بىر سۆل بولۇپ .
قار كەبى تۈزىدى ئۆمرۈم پەرلىرى،
تۇرماقتىمەن

«خوپ بول»غان بىر «ئۆل» بولۇپ .

كۈتۈم كۈتۈشنىڭ ئۆزى ھەم بىر مۇھەببەت،
تۇيغۇلىرىم كەتتى ئۆركەشلىك كۆل بولۇپ .
كۈلمەڭلار،

يۇلتۇزلار، مېنىڭ ھالىمغا،
تۇرغىنىم يوق ئالۋۇن ۋەدىلەرگە گۈل بولۇپ .

كۈتۈم، كۆڭۈل پۈتۈن كۈتۈش تۈپەيلى،
كەتتىم گۈيا يېڭى تۇغۇلغان كۆل بولۇپ .
كېلىدىغان بەختنى كۈتۈشمۇ بىر بەخت،
كۈتۈش كېرەك ئۇنى ئەي، كېيىك كۆزلۈكۈم،
بىر چۆل بولۇپ، بىر نۆل بولۇپ، بىر گۈل بولۇپ .



* *

پەرىشتەم، پەرىشتىجان، پەرىشتە قىز^①،
ئالەمدە گۈزەللىككە ئۈزۈك بىر ئىز.
ئېمەندەك ئېگىلىمگەن مېنىڭ قەددىم،
ئۈزۈڭچۈن ئەمدى مانا ئېگىلدى تىز.
پەرىشتەم، پەرىشتىجان، پەرىشتە قىز،
يۈرىكىڭ يۈرىكىمگە مەڭگۈ يىلتىز.

كۆكلەمسەن ئاباغلاشاس ماڭا ھەرگىز،
گۈلۈك ھال، گۈلۈك زەڭگەر، گۈلۈك قىرمىز.
لەۋلىرىڭ، مەڭزىلىرىڭ نۇر تۈكىدۇ،
ۋە لېكىن كۆزۈڭ خۇنرىز^②،
كۆزۈڭ خۇنرىز.
پەرىشتەم، پەرىشتىجان، پەرىشتە قىز،
يۈرىكىڭ يۈرىكىمگە مەڭگۈ يىلتىز.

بىر نۇقتا بۇ جاھاندا بىز ئىككىمىز،
قەلبىڭنىڭ قاپقىسىنى ئاچ قېنى تېز.
پەيدا بول غەمكىن، مۇڭلۇق چاغلىرىمدا،
قون تۈندە
تۆشكىمگە سەن تۇيۇقسىز.
پەرىشتەم، پەرىشتىجان، پەرىشتە قىز،
يۈرىكىڭ يۈرىكىمگە مەڭگۈ يىلتىز.

1991 - يىلى ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

① بىر شائىرغا تەقدىس قىلىنغان .

② قانخور دېگەن مەنىدە .



21 - ئەسىر بىلەن سۆزلىشىش

مەستخۇشمەن، خۇي - پەيلىغىدىن بەلگە كۆرۈپ،
باقىمەن ئوچۇق كۆزدە يىراقلارغا .
بېشىغىدىن جاننى ئۆرۈپ، جاھان ئۆرۈپ،
مازۇرمەن ئۇيۇق تۇغقان سىياقلارغا .

چۈشتىكى كۆدەكلەرگە ئوخشاپ قالدىم،
يەللەرنىڭ سۈرئىتى بار قەدەملەردە ،
يەتتە قەۋەت ئاسماندىن ئاسمان ئالدىم،
پەرىلەر چەلگىنىشتى قەدەھلەردە .

يايىشىل لەۋھەسىمان ئۇچار روھلار ،
كەۋسەردەك دەملەر بىلەن ئىرماش - چىرماش .
قىرغاقتا زەيتۇن شېخى سۈرەر نوھلار ،
زېمىندا ھەر زەررىگە ئانا قۇياش .

بەخت دەپ... دىلبەر بىلەن سۆزلىشىمىز،
سۆيگەننى، سۆيۈشكەننى، ئېسەن - ئاھان .
سەن كەلدىڭ سۆيگۈ بولۇپ ئۆزلىشىمىز،
تاغلارمۇ بوي سوزۇشار سۆيگۈ تامان .

سىر سۆزلەر، قىسسە سۆزلەر تىلىسماتلار،
تۇتقۇزۇپ ئاچقۇچلارنى ئىلكىمىزگە .

يوللاردا چۇۋۇلىدۇ پىلسىراتلار ،
شوللار دەۋرەپ كىرەر پىكىرىمىزگە .

پەرۋازغا چىقىندۇ قانئىمىز ،
ئاھاڭلار ئۆرۈلىدۇ ناۋالارغا .
شەمشادقا ئايلىنىدۇ قامئىمىز ،
ھاياتلىق مەڭگۈ تەركىب ھاۋالارغا .

لېۋەن بىر مۆجىزىنى كۈتۈپ تۇرسام ،
ئىشكىنى چېكىپ تۇرغان زادى سەن كىم ؟
قىياسىم پەنجىسىگە پەنجە ئۇرسام ،
كېچىككەن تەلپىمىدۇر كەلگەن بەلكىم .

بۇدۇرۇق قوللىرىدا ئەتىرگۈل بار ،
شۇمۇرگىن ، بويى ئۇنىڭ ئىپار ، دېدى .
ئىشتىياق يانغان دىللار مەڭگۈ بەھار ،
كىر قونماس ، غۇبار قونماس زىنھار ، دېدى .

ئېڭىمغا قوبۇلىدۇ غايىب ئۇنلەر ،
يەتكۈزۈپ مەنلەرنى ئاشۇ سۈپەت .
تۈۋىشلىق بېقىنلىشار مەخمەل تۇنلەر ،
ئىلھاملىق قەلبلەرگە بولۇپ ئۆلپەت .

ھاياجان چايقىلىدۇ ، لەڭ ئۇردىدۇ ،
ھېكمەتتىن قۇيۇلىدۇ ئالتۇن قەسىر .
قەسىرلەر قۇببىسىدە نۇر تۇرىدۇ ،
كەل ، دائىم سۆزلىشەيلى يېڭى ئەسىر .

1999 - يىل 20 - دېكابىر ، ئۈرۈمچى

تەشۋىش

بىردىنلا كۆزلىرىم يوقاتسا نۇرنى،
بىردىنلا قارىچۇقتىن كۆچسە بۇلتۇزلار.
يوقىلىش يۇتماقچى بولسا ئۆمۈرنى،
تۆكۈلمەك بولۇشسا باشتىن قۇندۇزلار.

تۇپراققا قوشۇلماق بولۇپ تەنلىرىم،
قار - مۇزغا ئايلىنسا ئوتتەك ھارارەت .
كەكرىگە ئايلىنىپ لەۋدە قەنتلىرىم،
توختىسا يۈرىكىم، ئۆچسە جاسارەت .

ئالەمنىڭ رەڭلىرى سېھىرنى تاشلاپ،
نامەھرەم ھېسلىرىم توزۇسا بىراق .
ئېگىلگەك ھۆسنلەر توپىلاڭ باشلاپ،
قوغلانغان ئاپەتلەر ياندۇرسا چىراغ .

ھەممىگە كۆنمەن، تۈزىمەن مەيلى،
قازاغا يېغىدۇر ھەمىشە نۆۋەت .

شادلىقىم —

قورقىمىدىم مامات تۈپەيلى،

تەشۋىشىم —

سېنىڭدىن ئايرىلىش پەقەت !

1993 - يىلى ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

سېغىنىش

ھۆسن كىرگەن بوشلۇقلاردا نۇرسەن يالغۇز ،
چۈشنىشلىك ھالىك سېنىڭ ماڭلا پەقەت .
چۈشلىرىمدە تەڭدى ئاخشام ۋە بولدى يالپۇز ،
تۇرنىلارنىڭ قانىتىغا ئۆزۈڭ ئاسقان خەت .
قۇياش باغرى سېنىڭ باغرىڭ چۈشتى باغرىمغا ،
توزۇپ كەتتى دوستلار دىلغا قوندۇرغان ھەسرەت .
يادىڭ سېنىڭ كەۋسەر تەمى بەردى ئاغزىمغا ،
كۆتۈرۈلدى ھوشلىرىمدىن مەڭگۈگە غەپلەت .
كەتمىشلەرنىڭ كەلمىشلىرى ئالەمدە بەرھەق ،
بۇنچە ئۇزۇن بولمىسەمۇ بولاتتى ھىجران .
ئۇنىڭ سالغان ئازابلىرى دەھشەت نەقەۋ نەق ،
چىدىمايدۇ ھېسلا ئاڭغا ، چىدايدۇ ۋىجدان .
سۆيگۈ بىلەن ياشاش پەرز تۇرسا بەندىگە ،
سۇننەت بىلىپ ئۇنى قانداق ياشايمىز دىلدار؟!
شاھانە تون ئايلا نسا گەر جۇل - جۇل جەندىگە ،
قىيامەتلەر كۆزنەكلەردىن ئاچمامدۇ دىلدار؟!
قاقىرىلار ، پەرلىرىڭنى تازاپ قويايمۇ؟
ئاتلانغاندا ھەيۋەت بىلەن يىراق سەپەرگە .
ئۇنلىرىڭنى سېغىنىشىم ، مۇڭغا ئورايىمۇ ؟
بەلگە تاشلاپ ئۆتكىن ساڭغا ئېيتقان شەھەرگە .

* *

مەن تۇرىمەن بوسۇغدا ئىزا چېچىپ ،
ئىشكىڭنى مېڭ تەستە قىيا ئېچىپ .

ئاي ماڭلىنىڭ نۇر چاچتى مەن تەرەپكە،
 كەتتىم گويا شۇ تاپتا زىيا كېچىپ .
 كىسىرىغىنى نەلەرگە تاشلىۋەتتىڭ؟
 خۇشخۇيلۇقنى دەرھاللا باشلىۋەتتىڭ .
 روھىم ئۇزرە تاڭ ئاتتى زەپىمۇ ئاپئاق،
 ئېرىپ كەتتىم، كۆزلەرنى ياشلىۋەتتىڭ .
 بۇ دەملەرنى ئۇنتاي مەن قانداق قىلىپ؟
 سەن يوق يەرنى قالمەن دوزاخ بىلىپ .
 تەڭدىن تولا ئۆمۈرۈم ئۆتتى، ئەمدى
 يۈرەكلەرنى كەتمەسۇن ھىجران تىلىپ .
 ئىشىكىڭنى ھەر كۈنى ئاچاي قىيا،
 تۇرغىن كۈلۈپ، دىلدارىم، تۇرغىن كۈلۈپ .

* *

ھەرنە سۆز ئەگىشۈر كەينىمدىن،
 ئازماستىن كېلىمەن ئەينىمدىن .
 ھەر نېمە دېيىشىسۇن خالايق ،
 كۆكلەملەر باغدۇ پەيلىمىدىن .
 تىلىسىمۇ نەشتەرلەر يۈرەكنى،
 كەتمەيدۇ كەۋسەرلەر لەيلىمىدىن .
 ئاشىقمەن، دوستلىرىم، سىلەرگە،
 جەننەتلەر تۆكۈلەر مەيلىمىدىن .
 لاي ئاقماس ھەرگىزمۇ نەھرىمىدىن،
 نۇر كەتمەس تولۇنئاي بەھرىمىدىن .
 قۇياشتەك ياندىمۇ روھىمۇ،
 چاڭ قونماس ھېچكىمگە قەھرىمىدىن .

1996 - يىلى نوپا، ئۈرۈمچى

زېمىن قەسىدىسى

ئاپتورى : ئوسمانجان ساۋۇت
مەسئۇل مۇھەررىرى : زىلەيخا ئەزىز
مەسئۇل كوررېكتورى : گۈلشەھەر نېغمەت
تەكشۈرۈلگۈچى كوررېكتورى : ياسىن زايموف
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى : ئەكبەر سالھى
نەشر قىلىپ تارقاقچۇچى : شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
ئادرېسى : ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي گازدلىق يولى 348 - نومۇر
تېلېفون : 0991-2827472
بۇچتا نومۇرى : 830001
باسقۇچى : شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى
ساتقۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
فورماتى : 880×1230 مىللىمېتىر ، 1/32
باسما تاۋىقى : 4.875
قىستۇرما بېتى : 4
نەشرى : 2008 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى : 2009 - يىلى 2 - ئاي 2 - بېسىلىشى
تىراژى : 5001-8000
كىتاب نومۇرى : ISBN 978-7-228-11692-8
باھاسى : 14.00 يۈەن

[General Information]

书名=大地之颂 维吾尔文

SS号=40232594

